Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/36/EB**

2005 m. rugsėjo 7 d.

dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo

(tekstas svarbus EEE)

(OL L 255, 2005 9 30, p. 22)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/100/EB	L 363	141	2006 12 20
►**M2**	2007 m. gruodžio 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1430/2007	L 320	3	2007 12 6
►**M3**	2008 m. liepos 31 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 755/2008	L 205	10	2008 8 1
►**M4**	2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1137/2008	L 311	1	2008 11 21
►**M5**	2009 m. balandžio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 279/2009	L 93	11	2009 4 7
►**M6**	2011 m. kovo 3 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 213/2011	L 59	4	2011 3 4
►**M7**	2012 m. liepos 11 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 623/2012	L 180	9	2012 7 12
►**M8**	2013 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 2013/25/ES	L 158	368	2013 6 10

iš dalies keičiama:

►**A1**	Kroatijos stojimo sutartis (2012)	L 112	10	2012 4 24

pataisyta:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 271, 2007 10 16, p. 18 (2005/36/EB)
►**C2** Klaidų ištaisymas, OL L 93, 2008 4 4, p. 28 (2005/36/EB)
►**C3** Klaidų ištaisymas, OL L 33, 2009 2 3, p. 49 (2005/36/EB)

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/36/EB

2005 m. rugsėjo 7 d.

dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 40 straipsnį, 47 straipsnio 1 dalį, 47 straipsnio 2 dalies pirmąjį bei trečiąjį sakinius ir 55 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([3]),

kadangi:

(1) Pagal Sutarties 3 straipsnio 1 dalies c punktą vienas iš Bendrijos tikslų — panaikinti kliūtis tarp valstybių narių laisvam asmenų ir paslaugų judėjimui. Valstybių narių piliečiams tai visų pirma reiškia teisę dirbant savarankiškai arba pagal darbo sutartį užsiimti profesija ne toje valstybėje narėje, kurioje jie įgijo profesinę kvalifikaciją. Be to, Sutarties 47 straipsnio 1 dalis nustato, kad turi būti priimtos direktyvos dėl abipusio diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų pripažinimo.

(2) Po 2000 m. kovo 23 ir 24 d. Europos Vadovų Tarybos posėdžio Lisabonoje Komisija patvirtino komunikatą dėl „Vidaus rinkos paslaugų strategijos“, kurio tikslas visų pirma yra toks, kad laisvas paslaugų teikimas Bendrijoje būtų toks pat paprastas kaip atskiroje valstybėje narėje. Po Komisijos komunikato „Naujos Europos darbo rinkos — atviros ir prieinamos visiems“2001 m. kovo 23 ir 24 d. Stokholmo Europos Vadovų Taryba patikėjo Komisijai pateikti 2002 m. pavasario Europos Vadovų Tarybai konkrečius pasiūlymus dėl vienodesnės, skaidresnės ir lankstesnės kvalifikacijų pripažinimo sistemos.

(3) Šia direktyva asmenims, įgijusiems savo profesinę kvalifikaciją valstybėje narėje, suteikiama garantija užsiimti ta pačia profesija ir dirbti pagal ją kitoje valstybėje narėje tokiomis pačiomis teisėmis kaip ir tos šalies piliečiai neturėtų panaikinti atvykusio

([1]) OL C 181 E, 2002 7 30, p. 183.
([2]) OL C 61, 2003 3 14, p. 67.
([3]) 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 97 E, 2004 4 22, p. 230), 2004 m. gruodžio 21 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 58 E, 2005 3 8, p. 1) ir 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2005 m. birželio 6 d. Tarybos sprendimas.

▼B

darbuotojo prievolės laikytis bet kokių nediskriminuojančių veiklos reikalavimų, kuriuos gali nustatyti pastaroji valstybė narė, jei tokie reikalavimai yra objektyviai pagrįsti ir proporcingi.

(4) Siekiant palengvinti laisvą paslaugų teikimą turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės, skirtos išplėsti galimybes užsiimti profesine veikla pagal įgytą profesinį vardą. Tuo atveju, jei informacinės visuomenės paslaugos teikiamos nuotoliniu būdu, turėtų būti taikomos ir 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje ([1]) nuostatos.

(5) Atsižvelgiant į skirtingas sistemas, nustatytas, viena vertus, teikti laikinas ar vienkartines paslaugas per sieną ir, kita vertus, įsisteigus, turėtų būti išaiškinti šių dviejų sąvokų atskyrimo kriterijai, kai paslaugos teikėjas atvyksta į priimančiosios valstybės narės teritoriją.

(6) Paslaugos teikimo palengvinimas turi būti užtikrintas griežtai laikantis visuomenės sveikatos apsaugos, saugos ir vartotojų apsaugos. Todėl turi būti numatytos konkrečios nuostatos reglamentuojamoms profesijoms, susijusioms su visuomenės sveikata ar sauga, kai jų paslaugos kitoje valstybėje narėje teikiamos laikinai ar vienkartinai.

(7) Priimančios valstybės narės, kai tai būtina ir atitinka Bendrijos teisę, gali nustatyti deklaravimo reikalavimus. Šie reikalavimai neturėtų nepropocingai apsunkinti paslaugos teikėjų ir kliudyti naudotis paslaugų teikimo laisve ar daryti tokį naudojimąsi mažiau patraukliu. Tokių reikalavimų reikalingumas turėtų būti reguliariai persvarstomas atsižvelgiant į pažangą, padarytą nustatant administracinio bendradarbiavimo tarp valstybių narių Bendrijos sistemą.

(8) Paslaugos teikėjui turėtų būti taikomos priimančiosios valstybės narės drausminės taisyklės, turinčios tiesioginį ir specifinį ryšį su profesine kvalifikacija, pvz., profesijos apibrėžimo, profesijos apimančios ar jai skirtos veiklos srities, profesinių vardų vartojimo ir rimto profesinio aplaidumo, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su vartotojų apsauga ir sauga.

(9) Išlaikant įsisteigimo laisvės tikslais principus ir saugiklius, kuriais grindžiamos skirtingos galiojančios pripažinimo sistemos, šių sistemų taisyklės turėtų būti patobulintos atsižvelgiant į patirtį. Be to, susijusios direktyvos keletą kartų buvo iš dalies pakeistos, ir jų nuostatos turėtų būti pertvarkytos ir racionalizuotos standartizuojant taikytinus principus. Todėl būtina pakeisti Tarybos

([1]) OL L 178, 2000 7 17, p.1.

▼B

direktyvas 89/48/EEB ([1]) ir 92/51/EEB ([2]), Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/42/EB ([3]) dėl bendrosios profesinės kvalifikacijos pripažinimo sistemos ir Tarybos direktyvas 77/452/EEB ([4]), 77/453/EEB ([5]), 78/686/EEB ([6]), 78/687/EEB ([7]), 78/1026/EEB ([8]), 78/1027/EEB ([9]), 80/154/EEB ([10]), 80/155/EEB ([11]), 85/384/EEB ([12]), 85/432/EEB ([13]), 85/433/EEB ([14]) ir 93/16/EEB ([15]) dėl bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių, architektų, vaistininkų ir gydytojų, sujungiant jas į vieną tekstą.

(10) Ši direktyva nesudaro kliūčių valstybėms narėms pagal savo taisykles pripažinti trečiųjų šalių piliečių už Europos Sąjungos ribų įgytą profesinę kvalifikaciją. Pripažįstant kvalifikaciją visais atvejais turėtų būti laikomasi būtinų rengimo reikalavimų atitinkamoms profesijoms.

(11) Tais atvejais, kai profesijoms taikoma bendroji kvalifikacijos pripažinimo sistema, toliau — „bendroji sistema“, valstybės narės turėtų išlaikyti teisę nustatyti minimalų kvalifikacijos lygį, būtiną jų teritorijoje teikiamų paslaugų kokybei užtikrinti. Tačiau pagal Sutarties 10, 39 ir 43 straipsnius jos neturėtų reikalauti valstybės narės piliečio įgyti kvalifikaciją, kurią jos bendrai nustato tik nurodydamos diplomus, suteiktus pagal jų nacionalinę švietimo sistemą, jei atitinkamas asmuo jau įgijo visą ar dalį tos kvalifikacijos kitoje valstybėje narėje. Todėl turėtų būti nustatyta, kad bet kuri priimančioji valstybė narė, kurioje profesija reglamentuojama, turi atsižvelgti į kitoje valstybėje narėje įgytą kvalifikaciją ir įvertinti, ar ji atitinka jos reikalaujamąją. Tačiau bendroji pripažinimo sistema neužkerta kelio valstybei narei kiekvieno asmens, užsiimančio profesija jos teritorijoje, atžvilgiu kelti specialius reikalavimus, susijusius su profesinių taisyklių, pagrįstų bendru viešuoju interesu, taikymu. Tokios taisyklės ypač taikytinos, pvz., profesijos organizavimui, profesiniams standartams,

([1]) OL L 19, 1989 1 24, p. 16. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/19/EB (OL L 206, 2001 7 31, p. 1).
([2]) OL L 209, 1992 7 24, p. 25. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2004/108/EB (OL L 32, 2004 2 5, p. 15).
([3]) OL L 201, 1999 7 31, p. 77.
([4]) OL L 176, 1977 7 15, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.
([5]) OL L 176, 1977 7 15, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.
([6]) OL L 233, 1978 8 24, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.
([7]) OL L 233, 1978 8 24, p.10. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.
([8]) OL L 362, 1978 12 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.
([9]) OL L 362, 1978 12 23, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.
([10]) OL L 33, 1980 2 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.
([11]) OL L 33, 1980 2 11, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.
([12]) OL L 223, 1985 8 21, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.
([13]) OL L 253, 1985 9 24, p. 34. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.
([14]) OL L 253, 1985 9 24, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.
([15]) OL L 165, 1993 7 7, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

▼B

įskaitant profesinės etikos normas, bei kontrolei ir atsakomybei. Galų gale šia direktyva taip pat neketinama kištis į teisėtą valstybių narių interesą užkirsti kelią jų piliečiams vengti su profesijomis susijusių nacionalinių teisės aktų taikymo.

(12) Ši direktyva susijusi su vienoje valstybėje narėje įgytos profesinės kvalifikacijos pripažinimu kitose valstybėse narėse. Tačiau ja nereglamentuojamas sprendimų dėl kvalifikacijos pripažinimo, priimtų pagal šią direktyvą kitose valstybėse narėse, pripažinimas valstybėse narėse. Todėl asmenys, įgiję profesinę kvalifikaciją, kuri yra pripažįstama pagal šią direktyvą, negali tokio pripažinimo naudoti siekdami įgyti savo valstybėje narėje teisių, skirtingų nei tos, kurios pripažįstamos įgijus kvalifikaciją toje valstybėje narėje, nebent jie pateikia įrodymų, kad priimančioje valstybėje narėje jie įgijo papildomą profesinę kvalifikaciją.

(13) Siekiant apibrėžti pripažinimo bendrojoje sistemoje mechanizmą, būtina į skirtingus lygmenis suskirstyti įvairias nacionalines švietimo ir mokymo sistemas. Šie lygmenys, sukurti tik siekiant, kad veiktų bendroji sistema, neturi įtakos nacionalinėms švietimo ir apmokymo struktūroms arba valstybių narių kompetencijai šioje srityje.

(14) Pripažinimo mechanizmas, sukurtas Direktyvomis 89/48/EEB ir 92/51/EEB, lieka nepakitęs. Dėl to diplomo, kuriuo patvirtinamas sėkmingas mažiausiai vienerių metų trukmės mokymų po vidurinės mokyklos baigimas, turėtojui leidžiama užsiimti reglamentuojama profesija valstybėje narėje, kurioje leidimas priklauso nuo diplomo, liudijančio sėkmingą aukštojo arba universitetinio išsilavinimo, kurio trukmė — ketveri metai, baigimą nepriklausomai nuo lygmens, kuriam reikalaujamas diplomas priklauso priimančioje valstybėje narėje. Priešingai, kai leidimas užsiimti reglamentuojama profesija priklauso nuo sėkmingo aukštojo arba universitetinio išsilavinimo, kurio trukmė — daugiau nei ketveri metai, baigimo, toks leidimas suteikiamas tik diplomo, įrodančio sėkmingą aukštojo arba universitetinio mokslo, kurio trukmė — mažiausiai treji metai, baigimą, turėtojams.

(15) Nesant būtiniausių rengimo reikalavimų dėl galimybės užsiimti bendrosios sistemos reglamentuojama profesija suderinimo, priimančiosioms valstybėms narėms turėtų būti galima įvesti kompensavimo priemonę. Ši priemonė turėtų būti proporcinga ir, svarbiausia, atsižvelgti į pareiškėjo profesinę patirtį. Patirtis rodo, kad reikalavimas atvykusiajam pasirinkti tarp tinkamumo testo ar adaptacijos laikotarpio suteikia pakankamus saugiklius

▼B

dėl pastarojo kvalifikacijos lygio, todėl bet koks nukrypimas nuo tokio pasirinkimo suteikimo kiekvienu atveju turėtų būti pagrįstas privalomu bendrų interesų reikalavimu.

(16) Siekiant skatinti laisvą kvalifikuotų darbuotojų judėjimą ir kartu užtikrinti pakankamą kvalifikacijos lygį, įvairios profesinės asociacijos ir organizacijos arba valstybės narės turėtų turėti galimybę siūlyti bendrąsias platformas Europos lygiu. Tam tikromis aplinkybėmis, laikantis valstybių narių kompetencijos nuspręsti dėl kvalifikacijos, būtinos užsiimti profesija jų teritorijoje, taip pat dėl jų profesinio rengimo sistemų turinio bei organizavimo, ir laikantis Bendrijos teisės, ypač konkurencijos teisės, ši direktyva turi atsižvelgti į tas iniciatyvas, kartu skatinant labiau automatinį pripažinimą pagal bendrąją sistemą. Profesinės asociacijos, kurios turi galimybę pateikti bendrąsias platformas, turėtų būti atstovaujamos nacionaliniu ir Europos lygiu. Bendroji platforma — tai kriterijų rinkinys, kuris leidžia kompensuoti plačiausią esminių skirtumų gamą, nustatytą rengimo reikalavimams bent dviejuose trečdaliuose valstybių narių, įskaitant visas valstybes nares, kurios reglamentuoja tą profesiją. Šie kriterijai galėtų, pvz., apimti papildomo rengimo, adaptacijos laikotarpio atliekant prižiūrimą praktiką, tinkamumo testo ar nustatyto minimalaus profesinės patirties lygio arba jų derinių reikalavimus.

(17) Siekiant atsižvelgti į visas situacijas, dėl kurių dar nėra nuostatų, susijusių su profesinės kvalifikacijos pripažinimu, bendroji sistema turėtų būti išplėsta apimant atvejus, kurių nereglamentuoja speciali sistema, kai nė viena iš šių sistemų neapima profesijos arba, nors tokia speciali sistema profesiją apima, pareiškėjas dėl kokios nors ypatingos ir išskirtinės priežasties neatitinka reikalavimų, būtinų ja pasinaudoti.

(18) Reikia supaprastinti taisykles, leidžiančias užsiimti keletu pramonės, komercinės veiklos ir amatų rūšių valstybėse narėse, kuriose tos profesijos yra reglamentuojamos, jei ta veikla pakankamai ilgai ir neseniai buvo užsiimama kitoje valstybėje narėje, išlaikant toms veiklos rūšims automatinio pripažinimo sistemą, grindžiamą profesine patirtimi.

(19) Gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių, vaistininkų ir architektų judėjimo laisvė ir formalios kvalifikacijos įrodymų abipusis pripažinimas turėtų būti grindžiamas pagrindiniu automatinio formalios kvalifikacijos įrodymo pripažinimo principu, remiantis suderintais būtiniausiais rengimo reikalavimais. Be to, užsiimti valstybėse narės gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko profesija

▼B

turėtų būti leidžiama tik turint atitinkamą kvalifikaciją, užtikrinančią, kad atitinkamas asmuo įgijo išsilavinimą, kuris atitinka nustatytus būtiniausius reikalavimus. Ši sistema turėtų būti papildyta keletu įgytų teisių, kuriomis kvalifikuoti specialistai gali naudotis tam tikromis sąlygomis.

►C2 (20) Atsižvelgiant į medicinos gydytojų ir gydytojų odontologų kvalifikacijos sistemos ypatumus ◄ ir abipusio pripažinimo srityje galiojančius Bendrijos teisės aktus, automatinio pripažinimo principas turi būti toliau taikomas tokioms medicinos ir odontologijos specialybėms, kurios yra tokios pačios bent dvejoms valstybėms narėms ir yra pripažintos šios direktyvos priėmimo metu. Tuo tarpu siekiant supaprastinti sistemą automatinio pripažinimo principo taikymo plėtra naujoms medicinos specialybėms po šios direktyvos priėmimo turėtų apsiriboti tik tomis specialybėmis, kurios yra tokios pačios bent dviejuose penktadaliuose valstybių narių. Be to, ši direktyva netrukdo valstybėms narėms tarpusavyje nustatyti savaiminį tų pačių tam tikrų medicinos ir odontologijos specialybių, kurios nėra automatiškai pripažįstamos pagal šią direktyvą, pripažinimą pagal savo taisykles.

(21) Pagrindinio rengimo gydytojo formalios kvalifikacijos automatinis pripažinimas neturėtų pažeisti valstybių narių kompetencijos susieti šią kvalifikaciją su profesine veikla arba ne.

(22) Visos valstybės narės turėtų pripažinti gydytojo odontologo profesiją kaip savitą profesiją, kitokią nei medicininės praktikos gydytojo, besispecializuojančio ar nesispecializuojančio odontostomatologijos srityje. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad gydytojams odontologams suteikiamas išsilavinimas suteiktų jiems įgūdžių, būtinų dantų, burnos, žandikaulio ir susijusių audinių anomalijų ir ligų profilaktikai, diagnostikai ir gydymui. Gydytojo odontologo profesine praktika turėtų užsiimti tik turintieji gydytojo odontologo kvalifikaciją, nustatytą šioje direktyvoje.

(23) Neatrodė pageidautina visose valstybėse narėse nustatyti standartizuotą akušerių rengimą. Verčiau pastarosioms reikėtų suteikti kuo daugiau laisvės organizuojant rengimą.

(24) Siekiant supaprastinti šią direktyvą, turėtų būti vartojama sąvoka „vaistininkas“, kad būtų apribota nuostatų, susijusių su automatiniu kvalifikacijos pripažinimu, nepažeidžiant šią veiklą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių ypatumų.

▼B

(25) Turintieji vaistininko kvalifikaciją yra vaistų srities specialistai ir iš principo turėtų turėti galimybę užsiimti bent ribota šios srities veikla visose valstybėse narėse. Nustatant šį mažiausiąjį veiklos sričių ratą, ši direktyva neturėtų nei riboti veiklos rūšių, kuriomis vaistininkai gali užsiimti valstybėse narėse — ypač siejant su medicinine biologine analize, nei sudaryti šių specialistų monopolį, nes tai lieka vien tik valstybių narių nuožiūrai. Šios direktyvos nuostatos neuždraudžia valstybėms narėms įvesti papildomų rengimo reikalavimų, kad būtų leista užsiimti veikla, neįtraukta į suderintą mažiausiąjį veiklos sričių ratą. Tai reiškia, kad priimančiosios valstybės narės turėtų galėti nustatyti šiuos reikalavimus piliečiams, turintiems kvalifikaciją, kuriai taikomas automatinis pripažinimas pagal šios direktyvos nuostatas.

(26) Ši direktyva nederina visų reikalavimų, susijusių su galimybe užsiimti farmacijos veikla ir jos vykdymu. Visų pirma vaistinių geografinis pasiskirstymas ir ruošiamų vaistų monopolis turėtų išlikti valstybių narių reguliuojamas dalykas. Ši direktyva nekeičia valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, draudžiančių įmonėms užsiimti tam tikra farmacine veikla arba nustatančių tam tikras užsiėmimo ta veikla sąlygas.

(27) Architektūrinis projektavimas, pastatų kokybė, jų derinimas prie aplinkos, gamtos bei miesto landšafto paisymas ir pagarba valstybiniam bei privačiam paveldui yra viešojo intereso klausimas. Todėl abipusis kvalifikacijos pripažinimas turėtų būti grindžiamas kokybiniais ir kiekybiniais kriterijais, kurie užtikrina, kad pripažintos kvalifikacijos turėtojas geba suprasti ir interpretuoti asmenų, socialinių grupių ir institucijų poreikius dėl erdvės planavimo, statinių projektavimo, organizavimo bei realizavimo, architektūrinio palikimo išsaugojimo bei eksploatavimo ir natūralios gamtinės pusiausvyros apsaugos.

(28) Nacionalinės taisyklės architektūros srityje, taip pat susijusios su galimybe užsiimti architektų profesine veikla ir jos vykdymu, labai skiriasi savo apimtimi. Daugelyje valstybių narių architektūros srities veikla *de jure* ar *de facto* užsiima asmenys, turintys vien tik architekto ar kartu ir kitokį profesinį vardą ir neturintys tokios veiklos monopolio, jei kitaip nenustatyta teisės normomis. Šia veikla arba kai kuriomis jos rūšimis taip pat gali užsiimti kiti specialistai, visų pirma inžinieriai, įgiję specialų statybinį ar statybos meno rengimą. Siekiant supaprastinti šią direktyvą, turėtų

▼B

būti vartojama sąvoka „architektas“, kad būtų apribota nuostatų, susijusių su automatiniu architektūros srities kvalifikacijos pripažinimu, taikymo sritis, nepažeidžiant šią veiklą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių ypatumų.

(29) Kai nacionalinė arba Europinio lygio profesinė organizacija arba tam tikros srities asociacija pateikia pagrįstą paklausimą dėl specifinių nuostatų kvalifikacijos pripažinimui remiantis minimalių apmokymo reikalavimų koordinavimu, Komisija įvertina pasiūlymo dėl šios direktyvos pakeitimo priėmimo tinkamumą.

(30) Siekiant užtikrinti profesinės kvalifikacijos pripažinimo sistemos veiksmingumą turėtų būti nustatyti vienodi jos įgyvendinimo formalumai ir tvarkos taisyklės, taip pat — tam tikri užsiėmimo profesine veikla elementai.

(31) Kadangi bendradarbiavimas tarp valstybių narių ir tarp jų bei Komisijos greičiausiai padėtų įgyvendinti šią direktyvą ir laikytis iš jos kylančių įsipareigojimų, turėtų būti organizuotos bendradarbiavimo priemonės.

(32) Profesinėms sąjungoms ir organizacijoms įvedus Europinio lygio profesinius pažymėjimus būtų palengvintas specialistų judėjimas ir pagreitintas pasikeitimas informacija tarp priimančiosios valstybės narės ir kilmės valstybės narės. Šie profesiniai pažymėjimai leistų stebėti specialistų, kurie apsistojo įvairiose valstybėse narėse, karjerą. Tokiuose pažymėjimuose, visapusiškai atsižvelgiant į duomenų apsaugos nuostatas, būtų pateikiama informacija apie specialisto profesinę kvalifikaciją (baigtas universitetas ar kita įstaiga, įgyta kvalifikacija, profesinė patirtis), teisinę įsisteigimo vietą, su jo profesija susijusias gautas nuobaudas ir duomenys apie atitinkamą kompetentingą įstaigą.

(33) Kontaktinių institucijų, teikiančių informaciją valstybių narių piliečiams ir padedančių jiems, tinklo įsteigimas padėtų užtikrinti pripažinimo sistemos skaidrumą. Šios kontaktinės institucijos pateiktų kiekvienam to prašančiam piliečiui ir Komisijai visą su pripažinimo procedūra susijusią informaciją ir adresus. Valstybės narės atliktas vienos kontaktinės institucijos šiame tinkle paskyrimas neturi įtakos kompetencijos nacionaliniame lygmenyje organizavimui. Visų pirma jis netrukdo nacionaliniu lygmeniu paskirti kelias įstaigas, kai minėtame tinkle paskirta kontaktinė institucija būtų atsakingas už kitų įstaigų koordinavimą ir, jei reikalinga, piliečių informavimą apie atitinkamą kompetentingą įstaigą.

(34) Įvairių pripažinimo sistemų, įdiegtų sektorių direktyvomis, ir bendrosios sistemos administravimas pasirodė esąs nepatogus ir sudėtingas. Todėl reikia supaprastinti administravimą ir šios direktyvos atnaujinimą atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą, ypač tuomet, kai būtiniausi rengimo reikalavimai suderinami savaiminiam kvalifikacijos pripažinimui nustatyti. Šiuo tikslu turi

▼B

būti įsteigtas vienas bendras profesinės kvalifikacijos pripažinimo komitetas ir užtikrintas tinkamas profesinių organizacijų atstovų dalyvavimas taip pat ir Europos lygmeniu.

(35) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([1]).

(36) Valstybėms narėms rengiant periodines ataskaitas apie šios direktyvos įgyvendinimą, kuriose pateikiami statistiniai duomenys, bus įmanoma nustatyti sistemos poveikį profesinės kvalifikacijos pripažinimui.

(37) Turėtų egzistuoti tinkama tvarka laikinosioms priemonėms patvirtinti, jei taikant bet kurią šios direktyvos nuostatą valstybėje narėje susiduriama su dideliais sunkumais.

(38) Šios direktyvos nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisių dėl savo nacionalinės socialinės apsaugos sistemos organizavimo ir veiklos, kuria turi būti užsiimama pagal tą sistemą, nustatymo.

(39) Siekiant paspartinti technologinius pasikeitimus ir mokslo pažangą, daugeliui profesijų itin svarbus visą gyvenimą trunkantis mokymasis. Šia prasme valstybės narės savo nuožiūra patvirtina išsamias nuostatas, pagal kurias tinkamai nuolat mokydamiesi specialistai neatsiliks nuo technikos ir mokslo pažangos.

(40) Kadangi šios direktyvos tikslų, būtent racionalizuoti, supaprastinti ir patobulinti profesinės kvalifikacijos pripažinimo taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti ir tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą ši direktyva neviršija būtinų priemonių nurodytiems tikslams pasiekti.

(41) Šia Direktyva netrukdoma taikyti EB sutarties 39 straipsnio 4 dalies ir 45 straipsnio taikymas, ypač notarų atžvilgiu.

(42) Įsisteigimu ir paslaugų teikimui ši direktyva taikoma nepažeidžiant specialių teisinių nuostatų dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo, esančių, pvz., transporto, draudimo tarpininkų ir įstatyminių auditorių sferose. Ši direktyva neturi poveikio 1977 m. kovo 22 d. Tarybos direktyvos 77/249/EEB, skirtos padėti teisininkams

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas, ([1]) ir 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5/EB, skirtos padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, ([2]) veikimui. Teisininkų profesinės kvalifikacijos pripažinimą nedelstinam įsisteigimui pagal profesinį vardą priimančiojoje valstybėje narėje turėtų reglamentuoti ši direktyva.

(43) Ši Direktyva taip pat taikoma laisvosioms profesijoms (jeigu jos reglamentuojamos), kuriomis, vadovaujantis šia Direktyva, asmeniškai, atsakingai ir profesiniu atžvilgiu nepriklausomai užsiima, turėdami atitinkamą kvalifikaciją, asmenys, teikiantys intelektualaus pobūdžio abstrakčias paslaugas kliento ir visuomenės naudai. Užsiėmimui profesija valstybėse narėse pagal EB sutartį gali būti taikomi specifiniai teisiniai apribojimai, kurie remiasi nacionaliniais teisės aktais ir privalomomis nuostatomis, kurios šiame kontekste nustatomos nepriklausomai atitinkamas profesijas atstovaujančių subjektų, kuriomis saugomas ir vystomas profesionalumas bei paslaugų kokybė ir santykių su klientu konfidencialumas.

(44) Ši direktyva nepažeidžia priemonių, būtinų užtikrinti aukštą sveikatos ir vartotojų apsaugos lygį,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas

Ši direktyva nustato taisykles, pagal kurias valstybė narė, suteikianti galimybę savo teritorijoje užsiimti reglamentuojama profesija atsižvelgiant į specifinės profesinės kvalifikacijos turėjimą (toliau — priimančioji valstybė narė), pripažįsta vienoje ar keliose kitose valstybėse narėse (toliau — kilmės valstybė narė) įgytą profesinę kvalifikaciją, ir kurios leidžia turinčiajam minėtą kvalifikaciją užsiimti ta profesija.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visiems valstybės narės piliečiams, įskaitant ir užsiimančius laisvomis profesijomis, pageidaujantiems savarankiškai arba pagal darbo sutartį užsiimti reglamentuojama profesija kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jie įgijo savo profesinę kvalifikaciją.

([1]) OL L 78, 1977 3 26, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

([2]) OL L 77, 1998 3 14, p. 36. Direktyva su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

▼B

2. Kiekviena valstybė narė gali leisti savo teritorijoje pagal jos nustatytas taisykles užsiimti reglamentuojama profesija pagal 3 straipsnio 1 dalies a punktą valstybės narės piliečiams, turintiems profesinės kvalifikacijos įrodymą, įgytą ne toje valstybėje narėje. III antraštinės dalies III skyriaus reglamentuojamų profesijų atstovams suteikiant pradinį pripažinimą laikomasi tame skyriuje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų.

3. Jei tam tikrai reglamentuojamai profesijai atskira Bendrijos teisine priemone nustatytos kitos specialios nuostatos, tiesiogiai susijusios su profesinės kvalifikacijos pripažinimu, atitinkamos šios direktyvos nuostatos netaikomos.

3 straipsnis

Apibrėžimai

1. Šioje direktyvoje taikomi tokie sąvokų apibrėžimai:

a) „reglamentuojama profesija“ — tai profesinės veiklos rūšis arba profesinės veiklos rūšių grupė, kuria verčiantis (arba verčiantis vienu iš jos būdų) pagal įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas tiesiogiai arba netiesiogiai reikalaujama specifinės profesinės kvalifikacijos turėjimo; visų pirma vertimosi būdu laikomas profesinio vardo, kurio naudojimas įstatymais ir kitais teisės aktais leidžiamas tik turintiesiems tam tikrą profesinę kvalifikaciją, naudojimas. Kai pirmasis sakinys netaikomas, reglamentuojama profesija laikoma profesija, nurodyta šio straipsnio 2 dalyje;

b) „profesinė kvalifikacija“ — tai kvalifikacija, patvirtinta formalios kvalifikacijos įrodymu, 11 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu ir/arba profesine patirtimi;

c) „formalios kvalifikacijos įrodymas“ — tai diplomai, pažymėjimai ir kiti dokumentai, išduoti valstybės narės institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, ir patvirtinantys sėkmingą profesinio rengimo, įgyto daugiausia Bendrijoje, baigimą. Kai pirmasis sakinys netaikomas, formalios kvalifikacijos įrodymu laikomas 3 dalyje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas;

d) „kompetentinga institucija“– tai kiekviena institucija ar įstaiga, valstybės narės įgaliota išduoti arba priimti mokymų diplomus ir kitus dokumentus arba informaciją, taip pat gauti šioje direktyvoje numatytus prašymus ir priimti sprendimus;

e) „reglamentuojamas rengimas“ — tai bet koks rengimas, specialiai skirtas siekiant užsiimti tam tikra profesija, ir susidedantis iš kurso ar kursų ir, jei taikytina, papildytas profesiniu rengimu arba stažavimusi ar profesine praktika.

Profesinio rengimo, stažavimosi ar profesinės praktikos struktūra ir lygis nustatomi atitinkamos valstybės narės įstatymais ir kitais teisės aktais arba kontroliuojami ar tvirtinami tuo tikslu paskirtos institucijos;

▼B

f) „profesinė patirtis“ — tai faktiškas ir teisėtas vertimasis atitinkama profesija valstybėje narėje;

g) „adaptacijos laikotarpis“ — tai vertimasis reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje, prisiėmus atsakomybę kvalifikuotam tos profesijos atstovui, tokio prižiūrimos praktikos laikotarpio metu leidžiant papildomai mokytis. Toks prižiūrimos praktikos laikotarpis turi būti vertinamas. Išsamias taisykles dėl adaptacijos laikotarpio ir jo vertinimo, taip pat prižiūrimo atvykusiojo statuso nustato priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija.

Prižiūrimą praktiką atliekančio asmens statusą priimančiojoje valstybėje narėje, ypač dėl teisės gyventi šalyje, įsipareigojimų, socialinių teisių ir lengvatų, pragyvenimo išlaidų ir atlyginimo, pagal taikytiną Bendrijos teisę nustato tos valstybės narės kompetentingos institucijos;

h) „tinkamumo testas“ — tai pareiškėjo profesinių žinių patikrinimas, kurį atlieka priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, norėdamos įvertinti pareiškėjo gebėjimą užsiimti reglamentuojama profesija toje valstybėje narėje. Tinkamumo testui atlikti kompetentingos institucijos parengia dalykų sąrašą, kuris sudaromas palyginant rengimo dalykus priimančioje valstybėje narėje su tais, kurie nėra nurodyti pareiškėjo turimame diplome ar kitame formalios kvalifikacijos įrodyme.

Tinkamumo teste turi būti atsižvelgiama į tai, kad pareiškėjas yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios jis atvyko. Testas turi apimti dalykus, pasirenkamus iš sąrašo, kurių žinios būtinos norint užsiimti profesine veikla priimančiojoje valstybėje narėje. Testas gali apimti ir profesinių taisyklių, taikytinų atitinkamai veiklai priimančiojoje valstybėje narėje, žinojimą.

Išsamų tinkamumo testo taikymą ir pareiškėjo, pageidaujančio pasirengti tinkamumo testui priimančiojoje valstybėje narėje, statusą joje nustato tos valstybės narės kompetentingos institucijos;

i) „įmonės vadovas“ — tai bet kuris asmuo, kuris aptariamos profesinės veiklos įmonėje užima tokias pareigas:

i) įmonės vadovo arba įmonės filialo vadovo, arba

ii) įmonės savininko ar vadovo pavaduotojo, jei tos pareigos suteikia lygiavertę atsakomybę kaip ir pavaduojamam valdytojui ar vadovui, arba

iii) vadovo, kai jo pareigos yra komercinio arba techninio pobūdžio, o jis yra atsakingas už vieną ar daugiau įmonės skyrių.

2. Profesija, kurią praktikuoja I priede išvardytų asociacijų ar organizacijų nariai, laikoma reglamentuojama profesija.

▼B

Pirmoje pastraipoje nurodytų asociacijų ar organizacijų tikslas visų pirma yra skatinti ir išlaikyti aukštą atitinkamos profesinės srities standartą. Tuo tikslu jos yra specialia forma valstybių narių pripažintos ir suteikia formalios kvalifikacijos įrodymus savo nariams, užtikrina, kad jų nariai laikytųsi jų nustatytų profesinės veiklos taisyklių, ir suteikia jiems teisę naudotis profesiniu vardu ar skiriamuoju raštu arba naudotis tą formalią kvalifikaciją atitinkančiu statusu.

Visuomet, kai valstybė narė suteikia pirmojoje pastraipoje minimai asociacijai ar organizacijai pripažinimą, ji informuoja Komisiją, kuri paskelbia atitinkamą pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Trečiosios šalies išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas laikomas formalios kvalifikacijos įrodymu, jei jo turėtojas turi trejų metų atitinkamos profesijos patirtį valstybės narės, kuri pripažino tą formalios kvalifikacijos įrodymą pagal 2 straipsnio 2 dalies nuostatas, teritorijoje ir tą patirtį pripažįsta ta valstybė narė.

4 straipsnis

Pripažinimo rezultatai

1. Priimančiajai valstybei narei pripažinus profesinę kvalifikaciją asmuo gali užsiimti toje valstybėje narėje ta pačia profesija, kuriai jis laikomas turinčiu kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, ir verstis ja priimančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos šalies piliečiai.

2. Taikant šią direktyvą, profesija, kuria pareiškėjas pageidauja užsiimti priimančiojoje valstybėje narėje, yra ta pati, kuriai jis laikomas turinčiu kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, jei apimama veikla yra panaši.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

LAISVAS PASLAUGŲ TEIKIMAS

5 straipsnis

Laisvo paslaugų teikimo principas

1. Nepažeidžiant specialių Bendrijos teisės nuostatų ir šios direktyvos 6 bei 7 straipsnių, valstybės narės dėl jokių su profesine kvalifikacija susijusių priežasčių neriboja paslaugų teikimo laisvės kitoje valstybėje narėje:

a) jei paslaugos teikėjas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje (toliau — įsisteigimo valstybė narė), kad užsiimtų ten ta pačia profesija, ir

b) kai paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą — jei jis užsiėmė ta profesija įsisteigimo valstybėje narėje ne trumpiau kaip dvejus metus per pastaruosius dešimt metų iki paslaugų teikimo, kai profesija toje valstybėje narėje yra nereglamentuojama. Dvejų metų stažo reikalaujanti nuostata netaikoma tuomet, kai profesija arba jos rengimas yra reglamentuojami.

▼B

2. Šios antraštinės dalies nuostatos taikomos tik tuomet, kai paslaugos teikėjas nuvyksta į priimančiosios valstybės narės teritoriją laikinai arba vienkartinai užsiimti 1 dalyje nurodyta profesija.

Paslaugų teikimo laikinumas ir vienkartinumas įvertinamas kiekvienu konkrečiu atveju, visų pirma pagal jo trukmę, dažnumą, reguliarumą ir tęstinumą.

3. Jei paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą, jam taikomos profesinio, įstatyminio ar administracinio pobūdžio profesinės taisyklės, kurios yra tiesiogiai susijusios su profesine kvalifikacija, pvz., profesijos apibrėžimas, naudojimasis profesiniais vardais ir rimtas profesinis aplaidumas, tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su vartotojų apsauga ir sauga, o taip pat drausminės nuostatos, taikytinos priimančiojoje valstybėje narėje specialistams, užsiimantiems toje valstybėje narėje ta pačia profesija.

6 straipsnis

Išimtys

Pagal 5 straipsnio 1 dalį priimančioji valstybė narė kitoje valstybėje narėje įsisteigusius paslaugų teikėjus atleidžia nuo reikalavimų, kuriuos ji taiko savo teritorijoje įsisteigusiems specialistams, susijusių su:

a) profesinės organizacijos ar institucijos suteikiamu leidimu, registracija ar naryste joje. Siekdamos palengvinti jų teritorijoje pagal 5 straipsnio 3 dalį galiojančių drausminių nuostatų taikymą valstybės narės gali numatyti automatinę laikinąją registraciją arba *pro forma* narystę tokioje profesinėje organizacijoje ar institucijoje, jei tokia registracija ar narystė niekaip neuždelsia ir neapsunkina paslaugų teikimo ir nesudaro jokių papildomų išlaidų paslaugos teikėjui. Kompetentinga institucija nusiunčia atitinkamai profesinei organizacijai ar institucijai deklaracijos ir, kai taikytina, 7 straipsnio 1 dalyje nurodyto pratęsimo kopiją ir, jei profesijos yra susijusios su visuomenės sveikata ir sauga, kaip nurodyta 7 straipsnio 4 dalyje, arba joms taikomas automatinis pripažinimas pagal III antraštinės dalies III skyrių, 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų kopijas, ir tai sudaro automatinę laikinąją registraciją ar *pro forma* narystę,

b) registracija valstybinės socialinės apsaugos institucijoje atsiskaitymams su draudiku tvarkyti dėl veiklos draudžiamų asmenų naudai.

Tačiau paslaugos teikėjas turi iš anksto arba skubiu atveju po to informuoti b punkte nurodytą instituciją apie paslaugas, kurias jis suteikė.

▼B

7 straipsnis

Išankstinė deklaracija, jei paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą

1. Valstybės narės gali reikalauti, kad tuomet, kai paslaugos teikėjas pirmą kartą iš vienos valstybės narės persikelia į kitą paslaugoms teikti, jis turėtų iš anksto pateikti priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai raštišką deklaraciją su informacija apie bet kokį draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones. Tokios deklaracijos atnaujinamos kartą per metus, jei paslaugos teikėjas per tuos metus ketina teikti laikinas arba vienkartines paslaugas toje valstybėje narėje. Paslaugos teikėjas gali pateikti deklaraciją bet kokia forma.

2. Be to, pradedant teikti paslaugas arba jei iš esmės pasikeičia dokumentais patvirtinta padėtis, valstybės narės gali reikalauti, kad kartu su deklaracija būtų pateikti tokie dokumentai:

a) paslaugos teikėjo pilietybės įrodymas;

b) pažyma, patvirtinanti, kad jos turėtojas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje atitinkamai veiklai vykdyti ir leidimo suteikimo metu jam net laikinai nėra uždrausta vykdyti savo veiklos;

c) profesinės kvalifikacijos įrodymai;

d) 5 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais — bet kokios priemonės, įrodančios, kad paslaugos teikėjas užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip dvejus metus per pastaruosius dešimt metų;

e) saugumo srities profesijų atvejais, kai valstybės narės to reikalauja iš savo piliečių, — įrodymai dėl teistumo nebuvimo.

3. Paslauga teikiama naudojantis įsisteigimo valstybės narės profesiniu vardu, jei toks profesinis vardas toje valstybėje narėje suteikiamas atitinkamai profesinei veiklai. Tas profesinis vardas nurodomas įsisteigimo valstybės narės oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų taip, kad būtų išvengta painiavos su priimančiosios valstybės narės profesiniu vardu. Jei įsisteigimo valstybėje narėje tokio profesinio vardo nėra, paslaugos teikėjas nurodo savo formalią kvalifikaciją tos valstybės narės oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų. Taikant išimtį, III antraštinės dalies III skyriuje nurodytais atvejais paslauga gali būti teikiama naudojantis priimančiosios valstybės narės profesiniu vardu.

4. Jei paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai profesija susijusi su visuomenės sveikata ar sauga, ir nėra automatiškai pripažįstamos pagal III antraštinės dalies III skyrių, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pradedant teikti paslaugas. Toks išankstinis patikrinimas turi būti įmanomas tik tuomet, kai jo tikslas yra išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo ir kai jis neviršija to, kas šiuo tikslu yra būtina.

▼B

Kompetentinga institucija stengiasi informuoti paslaugos teikėją apie savo sprendimą netikrinti jo kvalifikacijos ar kitus tokio patikrinimo rezultatus ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo. Kai yra sunkumų, dėl kurių gali būti vėluojama, kompetentinga institucija per vieną mėnesį informuoja paslaugos teikėją apie vėlavimo priežastį ir sprendimo, kuris turi būti priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius nuo visų dokumentų gavimo, priėmimo laiką.

Kai yra esminis skirtumas tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamo rengimo, kuris gali būti žalingas visuomenės sveikatai ar saugai, priimančioji valstybė narė suteikia paslaugos teikėjui galimybę, visų pirma tinkamumo testu, įrodyti, kad jis įgijo trūkstamų žinių ar kompetencijos. Bet kuriuo atveju turi būti įmanoma teikti paslaugą per vieną mėnesį po sprendimo, priimto pagal pirmesnės pastraipos nuostatas.

Jei kompetentinga institucija nereaguoja per pirmesnėse pastraipose nustatytus terminus, paslauga gali būti teikiama.

Kai kvalifikacijos patikrinamos pagal šią dalį, paslauga teikiama naudojant priimančios valstybės narės profesinį vardą.

8 straipsnis

Administracinis bendradarbiavimas

1. Kiekvienos paslaugos teikimo atveju priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją, susijusią su paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumu ir veiklos tinkamumu, taip pat ir dėl kokių nors profesinio pobūdžio drausminių ar baudžiamųjų sankcijų nebuvimo. Įsisteigimo valstybės narės kompetentingos institucijos tokią informaciją pateikia pagal 56 straipsnio nuostatas.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų pateikta visa informacija, būtina tinkamai išnagrinėti paslaugos gavėjo skundus prieš paslaugos teikėją. Paslaugos gavėjai informuojami apie skundo nagrinėjimo baigtį.

9 straipsnis

Paslaugos gavėjams suteiktina informacija

Tais atvejais, kai paslauga teikiama naudojantis įsisteigimo valstybės narės profesiniu vardu arba paslaugos teikėjo oficialia kvalifikacija, be kitų Bendrijos teisėje nustatytų informacijos reikalavimų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali reikalauti paslaugos teikėjo suteikti paslaugos gavėjui tokią informaciją ar jos dalį:

a) jei paslaugos teikėjas yra įregistruotas komerciniame registre ar panašiame viešame registre — registro, kuriame jis įregistruotas, pavadinimą, jo registracijos numerį arba lygiavertes tame registre nurodytas tapatumo nustatymo priemones;

▼B

b) jei veiklai vykdyti įsisteigimo valstybėje narėje būtinas leidimas — kompetentingos priežiūros institucijos pavadinimą ir adresą;

c) bet kokią profesinę asociaciją ar panašią instituciją, kurioje įregistruotas paslaugos teikėjas;

d) profesinį vardą arba, jei tokio nėra, paslaugos teikėjo formalią kvalifikaciją ir valstybę narę, kurioje ji buvo suteikta;

e) jei paslaugos teikėjas užsiima veikla, kuri apmokestinama PVM, — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas ([1]) 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą PVM identifikavimo numerį;

f) duomenis apie bet kokį draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮSISTEIGIMO LAISVĖ

I SKYRIUS

Rengimo įrodymo pripažinimo bendroji sistema

10 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas visoms profesijoms, kurių nereglamentuoja šios antraštinės dalies II ir III skyriai, toliau nurodytais atvejais, kai pareiškėjas dėl specifinių ir išskirtinių priežasčių neatitinka tuose skyriuose nustatytų reikalavimų:

a) IV priede išvardytai veiklai, kai atvykusysis neatitinka 17, 18 ir 19 straipsnių reikalavimų;

b) kai atvykę pagrindinį rengimą baigę gydytojai, gydytojai specialistai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai neatitinka 23, 27, 33, 37, 39, 43 ir 49 straipsniuose nurodytos veiksmingos ir teisėtos profesinės praktikos reikalavimų;

c) kai atvykę architektai turi formalios kvalifikacijos įrodymą, nenurodytą V priedo 5.7 punkto sąraše;

([1]) OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/66/EB (OL L 168, 2004 5 1, p. 35).

▼B

►C2 d) nepažeidžiant 21 straipsnio 1 dalies, 23 ir 27 straipsnio, gydytojams, bendrosios praktikos slaugytojams, gydytojams odontologams, veterinarijos gydytojams, akušeriams, vaistininkams ir architektams, turintiems specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą, kurie turi būti baigę rengimą, leidžiantį įgyti ◄ V priedo 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktų sąrašuose nurodytą profesinį vardą, ir vien tik atitinkamai specialybei pripažinti;

►C2 e) kai atvykę bendrosios praktikos slaugytojai ir slaugytojai specialistai, turintys specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą, kurie yra baigę rengimą, leidžiantį įgyti ◄ V priedo 5.2.2 punkto sąraše nurodytą profesinį vardą, siekia pripažinimo kitoje valstybėje narėje, kur atitinkama profesine veikla užsiima slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo;

►C2 f) kai atvykę slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo, siekia pripažinimo kitoje valstybėje narėje, kur atitinkama profesine veikla užsiima bendrosios praktikos slaugytojai, slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo, arba slaugytojai specialistai, turintys specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą, kurie yra baigę rengimą, leidžiantį įgyti ◄ V priedo 5.2.2 punkto sąraše nurodytą profesinį vardą;

g) 3 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus atitinkantiems atvykusiesiems.

11 straipsnis

Kvalifikacijos lygiai

13 straipsniui taikyti profesinės kvalifikacijos sugrupuojamos į šiuos toliau aprašomus lygius*:*

a) kompetenciją patvirtinantis dokumentas išduotas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos remiantis tos valstybes narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, atsižvelgiant:

i) arba į rengimo kursą, kuris nėra pažymėjimui ar diplomui, nurodytiems b, c, d arba e punktuose, gauti reikalingos programos dalis, specialus egzaminas be išankstinio pasirengimo arba darbas pagal profesiją valstybėje narėje trejus metus iš eilės visu etatu arba lygiavertį laiką ne visu etatu per pastaruosius 10 metų,

ii) arba į bendrąjį pradinį, arba vidurinį išsilavinimą, patvirtinantį, kad jo turėtojas įgijo pagrindinių žinių;

b) pažymėjimas, patvirtinantis, kad sėkmingai pabaigtas toks vidurinis kursas:

i) arba bendrojo pobūdžio, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, išskyrus nurodytus c punkte ir/arba papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika,

ii) arba techninio ar profesinio pobūdžio, jei reikia, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, minimu i punkte ir/arba papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika;

▼B

c) diplomas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas:

i) arba povidurinis kursas, išskyrus nurodytą d ir e punktuose, kuris trunka ne trumpiau kaip vienerius metus arba yra lygiavertės trukmės ne dieninių studijų atveju, kuriam pradėti viena iš sąlygų paprastai yra sėkmingas vidurinio kurso baigimas, būtinas stojant į universitetą ar aukštojo mokslo instituciją, arba lygiaverčio antrosios pakopos vidurinio mokslo baigimas**,** taip pat ir profesinis rengimas, kuris gali būti privalomas papildomai prie povidurinio kurso,

ii) arba, jei profesija reglamentuojama, — specialios struktūros kursas, įtrauktas į II priedą ir atitinkantis i punkte nurodytą rengimą pagal profesinį standartą, rengiantis panašioms veikloms ir pareigoms. ►M4 ——————— ◄

d) diplomas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas povidurinis bent trejų metų, bet ne daugiau kaip ketverių metų, trukmės arba lygiavertės trukmės ne dieninių studijų atveju, kursas universitete, aukštojo mokslo institucijoje ar kitoje tokio paties lygio išsilavinimą teikiančioje institucijoje, taip pat ir profesinio rengimas, kuris gali būti privalomas papildomai prie povidurinio kurso;

e) diplomas, patvirtinantis, kad jo turėtojas sėkmingai baigė bent ketverių metų, arba lygiavertės trukmės ne dieninių studijų atveju, kursą universitete, aukštojo mokslo institucijoje arba kitoje tokio paties lygio išsilavinimą teikiančioje institucijoje, ir jei reikia, profesinio pasirengimo kursą, kuris gali būti privalomas papildomai prie po vidurinio išsilavinimo įgijimo baigto kurso.

▼M4

Komisija gali derinti II priede pateiktą sąrašą, kad būtų atsižvelgta į pirmosios pastraipos c punkto ii papunktyje nustatytas sąlygas atitinkantį rengimą. Šios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

12 straipsnis

Vienodas kvalifikacijų traktavimas

Bet koks formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos, patvirtinantis sėkmingą rengimo Bendrijoje baigimą, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojui tas pačias teises dirbti pagal profesiją arba rengiantį dirbti pagal tą profesiją, laikomas formalios kvalifikacijos, kurios tipą reglamentuoja 11 straipsnis, įskaitant atitinkamą lygį, įrodymu.

▼B

Bet kokia profesinė kvalifikacija, kuri, nors ir neatitinka kilmės valstybėje narėje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų reikalavimų dėl užsiėmimo profesija, tačiau suteikia turėtojui įgytas teises pagal šias nuostatas, taip pat laikoma tokios formalios kvalifikacijos įrodymu tokiomis pačiomis sąlygomis kaip išdėstyta pirmojoje pastraipoje. Ši nuostata taikoma ypač tuomet, kai kilmės valstybė narė padidina išsilavinimo, kuris yra būtinas norint pradėti užsiimti ir užsiiminėti profesija, lygį, ir jei asmuo, įgijęs išsilavinimą, kuris neatitinka naujų kvalifikacijos reikalavimų, naudojasi pagal nacionalinius įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus įgytomis teisėmis; šiuo atveju priimančioji valstybė narė, siekdama taikyti 13 straipsnį, įskaito ankstesnį formalųjį išsilavinimą kaip atitinkantį naująjį išsilavinimo lygį.

13 straipsnis

Pripažinimo reikalavimai

1. Jei užsiimti reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, tos valstybės narės kompetentinga institucija leidžia dirbti pagal tą profesiją tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos jos piliečiams, tiems pareiškėjams, kurie turi kompetenciją patvirtinantį dokumentą ar formalios kvalifikacijos įrodymą, kurio kita valstybė narė reikalauja norint užsiimti ta profesija jos teritorijoje.

Kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

a) jie turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas;

b) jie turi patvirtinti, kad profesinės kvalifikacijos lygis yra bent lygiavertis lygiui, kuris yra ne daugiau kaip viena pakopa žemesnis už reikalaujamą priimančiosios valstybės narės, kaip aprašyta 11 straipsnyje.

2. Galimybė dirbti pagal profesiją, kaip aprašyta 1 dalyje, taip pat suteikiama pareiškėjams, kurie per pastaruosius 10 metų dvejus metus visu etatu dirbo pagal toje dalyje nurodytą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja, jei tie pareiškėjai turi vieną ar daugiau kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalią kvalifikaciją įrodančius dokumentus.

Kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

a) jie turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas;

b) jie turi patvirtinti, kad profesinės kvalifikacijos lygis yra bent lygiavertis lygiui, kuris yra ne daugiau kaip pakopa žemesnis už reikalaujamą priimančiosios valstybės narės, kaip aprašyta 11 straipsnyje;

c) jie turi patvirtinti, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą profesiją.

▼B

Pirmoje pastraipoje nurodyta dvejų metų profesinė patirtis gali būti nereikalaujama, jei pareiškėjo turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina reglamentuojamą rengimą pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą kvalifikacijų lygiuose, aprašytuose 11 straipsnio b, c, d arba e punktuose. III priede išvardytos reglamentuojamo rengimo rūšys laikomos tokiu reglamentuojamu rengimu lygyje, aprašytame 11 straipsnio c punkte. ►M4 Komisija gali derinti III priedo sąrašą, kad būtų atsižvelgta į reglamentuojamą rengimą, kuris suteikia panašų profesinį standartą ir kuriuo mokomas asmuo rengiamas panašaus lygio pareigoms ir funkcijoms. Šios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu. ◄

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies b punkto ir 2 dalies b punkto, priimančioji valstybė narė leidžia pradėti užsiimti ir užsiiminėti reglamentuojama profesija, jei dirbti pagal šią profesiją jos teritorijoje leidžiama tik turint kvalifikaciją, patvirtinančią sėkmingą aukštąjį ar universitetinį išsilavinimą, įgytą per ketverių metų trukmės kursą, ir kai pareiškėjas turi kvalifikaciją, nurodytą 11 straipsnio c punkte.

14 straipsnis

Kompensacinės priemonės

1. 13 straipsnis nedraudžia priimančiai valstybei narei reikalauti, kad pareiškėjas baigtų iki trejų metų trunkantį adaptacijos laikotarpį arba atliktų jo tinkamumo testą, jei:

a) rengimo, dėl kurio jis pateikia įrodymą pagal 13 straipsnio 1 arba 2 dalies nuostatas, trukmė yra bent vieneriais metais trumpesnė už reikalaujamą priimančiosios valstybės narės;

b) jo įgytas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus nei tie, kuriems skirtas formalios kvalifikacijos įrodymas, kurio reikalauja priimančioji valstybė narė;

c) reglamentuojama profesija priimančioje valstybėje narėje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių nėra atitinkamoje profesijoje kilmės valstybėje narėje, kaip nustatyta 4 straipsnio 2 dalyje, ir šį skirtumą sudaro specifinis rengimas, kuris yra reikalaujamas priimančiojoje valstybėje narėje ir apima iš esmės skirtingus dalykus nei tie, kuriems skirtas kompetenciją patvirtinantis dokumentas ar formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Jei priimančioji valstybė narė pasinaudoja šio straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ji turi pasiūlyti pareiškėjui pasirinkti adaptacijos laikotarpį ar tinkamumo testą.

Jei valstybė narė mano, kad dėl tam tikros profesijos būtina nukrypti nuo pirmesnėje dalyje nurodyto reikalavimo suteikti pareiškėjui galimybę pasirinkti adaptacijos laikotarpį ar tinkamumo testą, ji iš anksto informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją ir pateikia pakankamą leidžiančios nukrypti nuostatos pagrindimą.

▼B

Jei, gavusi visų būtiną informaciją, Komisija mano, kad antroje pastraipoje nurodyta leidžianti nukrypti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka Bendrijos teisės, ji per tris mėnesius paprašo atitinkamos valstybės narės atsisakyti taikyti numatomą priemonę. Jei per pirmiau minėtą terminą Komisija nieko nenusprendžia, leidžianti nukrypti nuostata gali būti taikoma.

3. Jei dirbant pagal profesiją reikia gerai žinoti nacionalinę teisę, ir dirbant pagal tą profesiją konsultavimas ir/arba pagalba nacionalinės teisės klausimais yra esminis ir pastovus tos profesinės veiklos ypatumas, priimančioji valstybė narė, nukrypdama nuo 2 dalyje nustatyto pareiškėjo teisės pasirinkti principo, gali numatyti adaptacijos laikotarpį arba tinkamumo testą.

▼C2

Tai taip pat taikoma 10 straipsnio b ir c punktų atvejais, 10 straipsnio d punkto atveju dėl gydytojų ir gydytojų odontologų, 10 straipsnio f punkto atveju, – kai atvykusysis siekia pripažinimo kitoje valstybėje narėje, kurioje atitinkama profesine veikla užsiima bendrosios praktikos slaugytojai arba slaugytojai specialistai, turintys specialisto, baigusio rengimą, po kurio suteikiami V priedo 5.2.2 punkte ir 10 straipsnio g punkte išvardyti profesiniai vardai, formalios kvalifikacijos įrodymą.

▼B

10 straipsnio a punkte nurodytais atvejais priimančioji valstybė narė gali reikalauti adaptacijos laikotarpio arba atlikti tinkamumo testą, jei atvykusysis užsiima profesine veikla savarankiškai arba kaip įmonės vadovas ir tam reikia žinoti ir taikyti specialias galiojančias nacionalines taisykles, o priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos iš savo šalies piliečių, kad jiems būtų leista užsiimti tokia veikla, reikalauja jas žinoti ir taikyti.

4. Taikant šio straipsnio 1 dalies b ir c punktus, „iš esmės skirtingi dalykai“ — tai dalykai, kuriuos būtina žinoti, norint užsiimti profesija, ir kurių atvykusiojo pabaigto rengimo trukmė ar turinys labai skiriasi nuo priimančiosios valstybės narės reikalaujamųjų.

5. Šio straipsnio 1 dalis taikoma tinkamai atsižvelgiant į proporcingumo principą. Svarbiausia, jei valstybė narė ketina reikalauti, kad pareiškėjas baigtų adaptacijos laikotarpį arba atliktų tinkamumo testą, ji iš pradžių turi įsitikinti, ar žinios, pareiškėjo įgytos per profesinę patirtį valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, gali visiškai arba iš dalies užpildyti 4 dalyje nurodytus esminius skirtumus.

15 straipsnis

Kompensacinių priemonių atsisakymas remiantis bendrosiomis platformomis

1. Šiame straipsnyje „bendrosios platformos“ — tai kriterijų rinkinys, tinkamas kompensuoti profesinių kvalifikacijų esminius skirtumus, nustatytus tarp įvairiose valstybėse narėse esančių tam tikros profesijos rengimo reikalavimų. Šie esminiai skirtumai nustatomi palyginant

▼B

rengimo trukmę ir turinį bent dviejuose trečdaliuose valstybių narių, įskaitant visas valstybes nares, kurios reglamentuoja tą profesiją. Rengimo turinio skirtumai gali susidaryti dėl esminių skirtumų tarp profesinių veiklų sričių.

2. Šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtas bendrąsias platformas Komisijai gali teikti valstybės narės arba profesinės asociacijos arba organizacijos, atstovaujančios nacionaliniu ir Europos lygiu. ►M4 Jei Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, susidaro nuomonę, kad bendrosios platformos projektas padeda abipusiam profesinių kvalifikacijų pripažinimui, ji gali priemonių projektą pateikti tvirtinti. Šios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, ją papildant, tvirtinamos laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu. ◄

3. Jei pareiškėjo profesinė kvalifikacija atitinka pagal šio straipsnio 2 dalį patvirtintoje priemonėje nustatytus kriterijus, priimančioji valstybė narė turėtų nutraukti kompensacinių priemonių pagal 14 straipsnį taikymą.

4. Šio straipsnio 1–3 dalys neturi poveikio valstybių narių kompetencijai nuspręsti dėl profesinės kvalifikacijos, kuri reikalinga norint užsiimti profesija jų teritorijoje, taip pat dėl jų profesinio rengimo sistemų turinio bei organizavimo.

▼M4

5. Jei valstybė narė mano, kad pagal 2 dalį patvirtintoje priemonėje nustatyti kriterijai nebesuteikia pakankamų garantijų dėl profesinės kvalifikacijos, ji apie tai atitinkamai informuoja Komisiją. Komisija, jei reikia, pateikia tvirtinti priemonės projektą. Ši priemonė, skirta neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti ją papildant, tvirtinama laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

6. Komisija iki 2010 m. spalio 20 d., pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šio straipsnio veikimą ir, jei reikia, atitinkamus pasiūlymus dėl šio straipsnio pakeitimo.

II SKYRIUS

Profesinės patirties pripažinimas

16 straipsnis

Profesinės patirties reikalavimai

Jei valstybėje narėje leidžiama užsiimti viena iš IV priede išvardytų veiklos rūšių turint bendrųjų, komercinių ar profesinių žinių ir gebėjimų, ta valstybė narė pripažįsta ankstesnį užsiėmimą ta veikla kitoje valstybėje narėje kaip pakankamą tokių žinių ir gebėjimų įrodymą. Veikla turėjo būti užsiimama pagal 17, 18 ir 19 straipsnius.

▼B

17 straipsnis

IV priedo I sąraše išvardytos veiklos rūšys

1. IV priedo I sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

a) šešerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, arba

b) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, jei asmuo įrodo, kad atitinkamai veiklai anksčiau jis baigė ne trumpesnį kaip trejų metų rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės įstaigos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba

c) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad atitinkamai veiklai anksčiau jis baigė ne trumpesnį kaip dvejų metų trukmės rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba

d) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

e) penkerius metus iš eilės vadovaujančiose pareigose, iš kurių bent trejus metus jis ėjo technines pareigas ir buvo atsakingas už bent vieną įmonės skyrių, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnį kaip trejų metų trukmės profesinį rengimą atitinkamai veiklai, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį.

2. Šio straipsnio a ir d atvejais veikla neturėjo būti baigta užsiimti anksčiau kaip prieš 10 metų iki atitinkamas asmuo pateikia išsamų prašymą 56 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

3. Šio straipsnio 1 dalies e punktas netaikomas ISIC nomenklatūros Ex 855 grupės veiklos rūšiai — kirpykloms.

18 straipsnis

IV priedo II sąraše išvardytos veiklos rūšys

1. IV priedo II sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

a) penkerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, arba

b) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, jei asmuo įrodo, kad atitinkamai veiklai jis anksčiau baigė bent trejų metų profesinį rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės įstaigos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba

▼B

c) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai arba įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad atitinkamai veiklai jis anksčiau baigė bent dvejų metų profesinį rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba

d) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai arba įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

e) penkerius metus iš eilės pagal darbo sutartį, jei asmuo gali įrodyti, kad atitinkamai veiklai jis anksčiau baigė bent trejų metų profesinį rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba

f) šešerius metus iš eilės pagal darbo sutartį, jei asmuo gali įrodyti, kad atitinkamai veiklai jis anksčiau baigė bent dvejų metų profesinį rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį.

2. a ir d atvejais veikla neturėjo būti baigta užsiimti anksčiau kaip prieš 10 metų iki atitinkamas asmuo pateikia išsamų prašymą 56 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

19 straipsnis

IV priedo III sąraše išvardytos veiklos rūšys

1. IV priedo III sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

a) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, arba

b) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai arba įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė profesinį rengimą atitinkamai veiklai, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės įstaigos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba

c) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai arba įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį bent trejus metus, arba

d) trejus metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė profesinį rengimą atitinkamai veiklai, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip visiškai galiojantį.

2. a ir c atvejais veikla neturėjo būti nustota užsiimti anksčiau kaip prieš 10 metų iki atitinkamas asmuo pateikė išsamų prašymą 56 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

▼M4

20 straipsnis

IV priedo veiklos rūšių sąrašų derinimas

Siekdama atnaujinti arba paaiškinti nomenklatūrą, IV priedo veiklos rūšių, kurioms taikomas profesinės patirties pripažinimas pagal 16 straipsnį, sąrašus Komisija gali derinti, jei dėl to nepasikeičia veiklos rūšys, susijusios su atskiromis kategorijomis. Šios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

III SKYRIUS

Pripažinimas remiantis būtiniausių rengimo reikalavimų derinimu

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

21 straipsnis

Automatinio pripažinimo principas

1. Kiekviena valstybė narė pripažįsta tokį gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, vaistininko ir architekto profesine veikla, kurios rūšys išvardytos atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktuose, kuris atitinka būtiniausius rengimo reikalavimus, nurodytus atitinkamai 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 ir 46 straipsniuose, ir, vertindama galimybę užsiimti profesine veikla, tokį įrodymą savo teritorijoje laiko tokiu pačiu kaip ir jos išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas.

Tokius formalios kvalifikacijos įrodymus turi išduoti valstybių narių kompetentingos institucijos, o prireikus kartu turi būti išduodami ir atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktuose išvardyti pažymėjimai.

Pirmos ir antros pastraipų nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms 23, 27, 33, 37, 39 ir 49 straipsniuose.

2. Kiekviena valstybė narė užsiėmimo bendrąja medicinos praktika pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą tikslais pripažįsta V priedo 5.1.4 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, kurį valstybių narių piliečiams išduoda kitos valstybės narės taikydamos 28 straipsnyje nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus.

Pirmesnės pastraipos nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms 30 straipsnyje.

▼B

3. Kiekviena valstybė narė pripažįsta akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, kurį valstybių narių piliečiams išduoda kitos valstybės narės, išvardytos V priedo 5.5.2 punkte, ir kuris atitinka 40 straipsnyje nurodytus būtiniausius rengimo reikalavimus ir 41 straipsnyje numatytus kriterijus, ir, vertindama galimybę užsiimti profesine veikla, tokį įrodymą savo teritorijoje laiko tokiu pačiu kaip ir jos išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas. Ši nuostata neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms 23 ir 43 straipsniuose.

4. Valstybės narės nėra įpareigotos pripažinti V priedo 5.6.2 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą steigiant naujas visuomenei skirtas vaistines. Taikant šią dalį naujomis vaistinėmis taip pat laikomos vaistinės, kurios veikia trumpiau nei trejus metus.

5. Architekto formalios kvalifikacijos įrodymas, nurodytas V priedo 5.7.1 punkte, kuris automatiškai pripažįstamas pagal šio straipsnio 1 dalį, įrodo rengimo kurso pabaigimą, kuris prasidėjo ne anksčiau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademiniais metais.

6. Kiekviena valstybė narė leidžia užsiimti gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistininkų profesine veikla, jei turimas atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo savo rengimo metu ir, kai tai reikalinga, įgijo žinias ir įgūdžius, nurodytus 24 straipsnio 3 dalyje, 31 straipsnio 6 dalyje, 34 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 3 dalyje, 40 straipsnio 3 dalyje ir 44 straipsnio 3 dalyje.

▼M4

24 straipsnio 3 dalyje, 31 straipsnio 6 dalyje, 34 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 3 dalyje, 40 straipsnio 3 dalyje ir 44 straipsnio 3 dalyje nurodytas žinias ir įgūdžius Komisija gali derinti su mokslo ir technikos pažanga. Šios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

7. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, kurias ji patvirtina dėl šio skyriaus reglamentuojamos srities formalios kvalifikacijos įrodymų išdavimo. Be to, kiek tai susiję su 8 skirsnyje nurodytos srities formalios kvalifikacijos įrodymu, šis pranešimas siunčiamas kitoms valstybėms narėms.

▼C1

Komisija skelbia atitinkamą pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, nurodydama valstybių narių patvirtintus oficialią kvalifikaciją įrodančius profesinius vardus ir, kai reikia, formalios kvalifikacijos įrodymą išduodančią instituciją, su juo pateikiamą pažymėjimą ir atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktuose nurodytą atitinkamą profesinį vardą.

▼B

22 straipsnis

Bendrosios rengimo nuostatos

Siejant su 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 ir 46 straipsniuose nurodytu rengimu:

a) valstybės narės gali leisti nenuoseklųjį rengimą pagal kompetentingų institucijų nustatytus reikalavimus; tos institucijos užtikrina, kad bendra tokio rengimo trukmė, lygis ir kokybė būtų ne prastesni už rengimo pagal dieninio mokymo programą;

b) pagal kiekvienos valstybės narės nustatytą tvarką tęstinis rengimas turi užtikrinti, kad studijas pabaigę asmenys gebėtų neatsilikti nuo profesijos raidos ir užsiimtų saugia bei veiksminga praktika.

23 straipsnis

Įgytos teisės

1. Nepažeidžiant specifinių atitinkamų profesijų įgytų teisių, tais atvejais, kai valstybių narių turimi formalios kvalifikacijos įrodymai, suteikiantys galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko profesine veikla, neatitinka visų 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 ir 44 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, kiekviena valstybė narė pripažįsta pakankamu tų valstybių narių išduotą formalios kvalifikacijos įrodymą, jei jis patvirtina, kad sėkmingai baigtas rengimo kursas, prasidėjęs iki V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytų atskaitos datų, ir kartu pateikiamas pažymėjimas, nurodantis, kad turėtojas veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

2. Tokios pačios nuostatos taikomos formalios kvalifikacijos įrodymui, suteikiančiam galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko profesine veikla, gautam buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, neatitinkančiam visų būtiniausių 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 ir 44 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, jei toks įrodymas patvirtina, kad sėkmingai baigtas rengimo kursas, prasidėjęs iki:

a) pagrindinio rengimo gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, pagrindinio rengimo gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko — 1990 m. spalio 3 d. ir

b) gydytojo specialisto — iki 1992 m. balandžio 3 d.

▼B

Pirmoje pastraipoje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia turėtojui teisę užsiimti profesine veikla visoje Vokietijos teritorijoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytų kompetentingų Vokietijos institucijų išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas.

3. Nepažeidžiant 37 straipsnio 1 dalies nuostatų, kiekviena valstybė narė pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, kurį turi valstybių narių piliečiai, išduotą buvusioje Čekoslovakijoje, arba kurių rengimas Čekijoje ir Slovakijoje prasidėjo iki 1993 m. sausio 1 d., kai bet kurios iš minėtų valstybių narių institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o architektų atveju — kaip VI priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas, dėl galimybės užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko profesine veikla, nurodyta 45 straipsnio 2 dalyje, ir architekto veikla, nurodyta 48 straipsnyje.

Kartu su tokiu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu turi būti pateikiamas tų pačių institucijų išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

4. Kiekviena valstybė narė pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, kurį turi valstybių narių piliečiai, išduotą buvusioje Sovietų Sąjungoje, arba kurių rengimas prasidėjo:

a) Estijoje — iki 1991 m. rugpjūčio 20 d.;

b) Latvijoje — iki 1991 m. rugpjūčio 21 d.;

c) Lietuvoje — iki 1990 m. kovo 11 d.,

jei bet kurios iš trijų pirmiau minėtų valstybių narių institucijos patvirtina, kad toks įrodymas turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų įrodymas, o architektų atveju — kaip VI priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas, dėl galimybės užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko profesine veikla, nurodyta 45 straipsnio 2 dalyje, ir architekto veikla, nurodyta 48 straipsnyje.

▼B

Kartu su tokiu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu turi būti pateikiamas tų pačių institucijų išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

Buvusios Sovietų Sąjungos išduotų veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų atveju arba tuomet, kai rengimas Estijoje prasidėjo iki 1991 m. rugpjūčio 20 d., kartu su pirmesnėje pastraipoje nurodytu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu turi būti pateikiamas Estijos institucijų išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jos teritorijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

▼A1

5. Nedarant poveikio 43b straipsnio taikymui, kiekviena valstybė narė pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, kurį turi valstybių narių piliečiai, išduotą buvusioje Jugoslavijoje, arba kurių rengimas prasidėjo:

a) Slovėnijoje – iki 1991 m. birželio 25 d. ir

b) Kroatijoje – iki 1991 m. spalio 8 d.,

jei pirmiau minėtų valstybių narių institucijos patvirtina, kad toks įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas įrodymas, o architektų atveju — kaip VI priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas, dėl galimybės užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio profesine veikla, vaistininko profesine veikla, nurodyta 45 straipsnio 2 dalyje, ir architekto veikla, nurodyta 48 straipsnyje, ir dėl vertimosi tokia veikla.

Kartu su tokiu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu turi būti pateikiamas tų pačių institucijų išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

▼B

6. Kiekviena valstybė narė valstybės narės piliečiams, kurių gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas neatitinka tai valstybei narei V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytų profesinių vardų, kaip pakankamą pripažįsta tų valstybių narių išduotą formalios kvalifikacijos įrodymą, su kuriuo pateikiamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

Pirmoje pastraipoje nurodytas pažymėjimas turi nurodyti, kad formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina sėkmingą rengimo kurso pabaigimą atitinkamai pagal šios direktyvos 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 ir 44

▼B

straipsnius ir jį išdavusi valstybė narė traktuoja taip pat, kaip kvalifikaciją, kurios profesiniai vardai išvardyti V priedo 5.1.1., 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose.

▼M1

23a straipsnis

Konkrečios sąlygos

1. Nukrypdama nuo šios direktyvos, Bulgarija gali leisti asmenims, turintiems iki 1999 m. gruodžio 31 d. Bulgarijoje suteiktą „фелдшер“ (feldsher) kvalifikaciją ir dirbantiems pagal šią profesiją pagal Bulgarijos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą 2000 m. sausio 1 d., toliau dirbti pagal minėtą profesiją, net jei dalis jų veiklos patenka į šios direktyvos nuostatų dėl atitinkamai medicinos gydytojų ir bendrosios praktikos slaugytojų taikymo sritį.

2. 1 dalyje paminėtų Bulgarijos „фелдшер“ (feldsher) kvalifikaciją turinčių asmenų profesinė kvalifikacija pagal šią direktyvą negali būti pripažįstama kitose valstybėse narėse kaip medicinos gydytojų ar bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikacija pagal šią direktyvą.

▼B

2 skirsnis

Medicinos gydytojai

24 straipsnis

Pagrindinis medicininis rengimas

1. Į pagrindinį medicininį rengimą turi būti leidžiama priimti tik turint diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę pradėti atitinkamas studijas universitete.

2. Pagrindinį medicininį rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip šešerių metų trukmės studijos arba 5 500 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas.

Asmenų, kurie pradėjo studijas iki 1972 m. sausio 1 d., pirmojoje pastraipoje nurodytą rengimą gali sudaryti šešių mėnesių universitetinio lygio praktinis rengimas pagal dieninio mokymo programą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms.

3. Pagrindinis medicininis rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama medicina, žinių ir gerai suprastų mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo principus, moksliškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

b) pakankamai suprastų sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, funkcijas ir elgseną, taip pat ir ryšius tarp asmens sveikatos būklės ir jo fizinės bei socialinės aplinkos;

c) pakankamai žinių apie klinikinės medicinos disciplinas ir jų praktinį panaudojimą, būtų visapusiškai susipažinęs su psichikos ir somatinio pobūdžio ligomis, profilaktika, diagnostika bei gydymu ir žmonių reprodukcija;

d) tinkamą klinikinę patirtį ligoninėse, esant tinkamai priežiūrai.

▼B

25 straipsnis

Specializuotas medicininis rengimas

1. Į specializuotą medicininį rengimą turi būti leidžiama priimti tik baigus patvirtintas šešerių metų studijas, kaip 24 straipsnyje nurodytos rengimo programos dalį, kurių metu rengiamas asmuo įgyja reikiamų pagrindinių medicinos žinių.

2. Specializuotą medicininį rengimą turi sudaryti teorinis ir praktinis rengimas universitete arba medicinos mokomojoje ligoninėje arba, kai taikytina, sveikatos priežiūros įstaigoje, tuo tikslu patvirtintoje kompetentingų institucijų ar įstaigų.

Valstybės narės užtikrina, kad V priedo 5.1.3 punkte nurodytų specializuoto medicininio rengimo kursų trukmė būtų ne trumpesnė kaip nurodyta tame punkte. Rengimas turi būti prižiūrimas kompetentingų institucijų ar įstaigų. Jis turi apimti rengiamo gydytojo specialisto asmeninį dalyvavimą veikloje ir su tuo susijusią atsakomybę teikiant atitinkamas paslaugas.

3. Rengimas turi vykti pagal dieninio mokymo programą specializuotose įstaigose, kurias pripažįsta kompetentingos institucijos. Jis turi apimti dalyvavimą padalinio, kuriame vyksta rengimas, visų rūšių medicinos veiklose, įskaitant darbą pagal iškvietimą (budėjimą), taip, kad rengiamas specialistas kompetentingų institucijų nustatyta tvarka paskirtų visą savo teorinę veiklą praktiniam ir teoriniam rengimuisi visą darbo savaitę ir visus metus. Už tokį darbą turi būti atitinkamai atlyginama.

4. Valstybės narės išduoda specializuoto medicininio rengimo įrodymą tik tuomet, jei turimas V priedo 5.1.1 punkte nurodytas pagrindinio medicininio rengimo įrodymas.

▼M4

5. V priedo 5.1.3 punkte nurodytus trumpiausiuosius rengimo laikotarpius Komisija gali derinti su mokslo ir technikos pažanga. Šios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

26 straipsnis

Specializuoto medicininio rengimo tipai

21 straipsnyje nurodytas gydytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymas — tai toks įrodymas, kurį suteikia V priedo 5.1.2 punkte nurodytos kompetentingos institucijos ar įstaigos po atitinkamo specializuoto rengimo pagal įvairiose valstybėse narėse taikomus profesinius vardus, nurodytus V priedo 5.1.3 punkte.

▼M4

Komisija į V priedo 5.1.3 punktą gali įtraukti naujas medicinos specialybes, bendras bent dviem penktadaliams valstybių narių, siekdama atsižvelgti į nacionalinių teisės aktų pakeitimus. Ši priemonė, skirta neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinama laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

27 straipsnis

Gydytojams specialistams būdingos įgytos teisės

1. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti gydytojų specialistų, kurių specializuotą nenuoseklų medicininį rengimą reglamentavo nuo 1975 m. birželio 20 d. galiojusios įstatymų bei kitų teisės aktų nuostatos ir kurie savo specializuotą rengimą pradėjo ne vėliau kaip 1983 m. gruodžio 31 d., kad kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu jie turėtų pažymėjimą, patvirtinantį, kad jie veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla bent trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki to pažymėjimo išdavimo.

2. Kiekviena valstybė narė pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikaciją, suteiktą Ispanijoje gydytojams, pabaigusiems specializuotą rengimą iki 1995 m. sausio 1 d., net jei tas rengimas neatitinka 25 straipsnyje numatytų būtiniausių reikalavimų, jei kvalifikacija patvirtinama kompetentingų Ispanijos institucijų išduotu pažymėjimu, patvirtinančiu, kad atitinkamas asmuo išlaikė specialios profesinės kompetencijos egzaminą, surengtą pagal išskirtines priemones dėl pripažinimo, nustatytas Karališkuoju dekretu 1497/99, siekiant nustatyti, ar atitinkamas asmuo turi žinių ir įgūdžių, sulyginamų su gydytojų, turinčių gydytojo specialisto kvalifikaciją, apibrėžtą Ispanijai V priedo 5.1.2 ir 5.1.3 punktuose.

3. Kiekviena valstybė narė, kuri panaikino savo įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, susijusias su gydytojo specialisto, nurodyto V priedo 5.1.2 ir 5.1.3 punktuose, formalios kvalifikacijos įrodymo suteikimu, ir kuri patvirtino priemones, susijusias su įgytomis teisėmis savo piliečiams, suteikia kitų valstybių narių piliečiams teisę pasinaudoti tomis priemonėmis, jei toks formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas iki datos, kurią priimančioji valstybė narė nustojo išdavinėti tokius atitinkamos specialybės įrodymus.

Šių nuostatų panaikinimo datos nustatytos V priedo 5.1.3 punkte.

28 straipsnis

Šeimos medicinos praktikos specialusis rengimas

1. Į šeimos medicinos praktikos specialųjį rengimą turi būti priimami tik asmenys, gavę diplomą, patvirtinantį, kad baigtos šešerių metų studijos, kaip 24 straipsnyje nurodytos rengimo programos dalis.

2. Šeimos medicinos praktikos specialusis rengimas, kurį baigus suteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, išduotas iki 2006 m. sausio 1 d., turi trukti ne trumpiau kaip dvejus metus pagal dieninio mokymo programą. Jei formalios kvalifikacijos įrodymas išduotas po tos datos, rengimas turi trukti ne trumpiau kaip trejus metus pagal dieninio mokymo programą.

▼B

Kai 24 straipsnyje nurodytoje rengimo programoje yra praktinis rengimas, kuris vykdomas patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančioje šeimos medicinos paslaugas, arba kurioje vykdoma nustatyta šeimos medicinos praktikos dalis arba patvirtintame centre, kuriame gydytojai vykdo pirminę sveikatos priežiūrą, tokio praktinio rengimo trukmė, ne ilgesnė kaip vieneri metai, gali būti įtraukta į pirmoje pastraipoje nurodytą trukmę, kai rengimo pažymėjimai išduodami ne anksčiau kaip 2006 m. sausio 1 d.

Antroje pastraipoje numatyta galimybė turi būti suteikiama tik valstybėms narėms, kuriose šeimos medicinos praktikos specialusis rengimas truko dvejus metus nuo 2001 m. sausio 1 d.

3. Šeimos medicinos praktikos specialusis rengimas vyksta pagal dieninio mokymo programą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms ar įstaigoms. Jis turi būti labiau praktinis nei teorinis.

Toks praktinis rengimas turi būti vykdomas ne trumpiau nei šešis mėnesius patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą bei teikiančią atitinkamas paslaugas ir ne trumpiau nei šešis mėnesius kaip patvirtintos šeimos medicinos praktikos dalis arba patvirtintame centre, kuriame gydytojai vykdo pirminę sveikatos priežiūrą.

Praktinis rengimas turi vykti kartu su kitomis sveikatos priežiūros institucijomis ar struktūromis, susijusiomis su šeimos medicina. Nepažeidžiant trumpiausių laikotarpių, nustatytų antroje pastraipoje, reikalavimo, ne ilgesnio kaip šešių mėnesių laikotarpio praktinis rengimas gali būti vykdomas ir kitose patvirtintose institucijose ar sveikatos priežiūros struktūrose, susijusiose su šeimos medicina.

Būtina, kad tokio rengimo metu rengiamasis asmeniškai dalyvautų gydytojų, su kuriais jis dirba, profesinėje veikloje ir dalintųsi su tuo susijusią atsakomybę.

4. Valstybės narės išduoda šeimos medicinos praktikos formalios kvalifikacijos įrodymą tik tuomet, jei turimas V priedo 5.1.1 punkte nurodytas pagrindinio medicininio rengimo formalios kvalifikacijos įrodymas.

5. Valstybės narės gali išduoti V priedo 5.1.4 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą gydytojui, kuris nebaigė šiame straipsnyje numatyto rengimo, tačiau pabaigė kitokį papildomą rengimą, kurį patvirtina valstybės narės kompetentingų institucijų išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas. Tačiau jos negali suteikti formalios kvalifikacijos įrodymo, jei žinių lygis kokybiškai nelygiavertis žinioms, įgytoms per šiame straipsnyje numatytą rengimą.

Valstybės narės, *inter alia,* nustato, kiek pareiškėjo turimas papildomas rengimas ir jau įgyta profesinė patirtis gali pakeisti šiame straipsnyje numatytą rengimą.

Valstybės narės gali išduoti V priedo 5.1.4 punkte numatytą formalios kvalifikacijos įrodymą tik tuomet, jei pareiškėjas turi bent šešių mėnesių šeimos medicinos praktikos arba praktikos centre, kuriame gydytojai suteikia 3 dalyje nurodytų tipų pirminę sveikatos priežiūrą, patirtį.

▼B

29 straipsnis

Šeimos gydytojų profesinė veikla

Kiekviena valstybė narė pagal su įgytomis teisėmis susijusias nuostatas leidžia užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą tik tuomet, jei turimas V priedo 5.1.4 punkte nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

Valstybės narės gali netaikyti šio reikalavimo asmenims, kurie šiuo metu mokosi pagal specialaus šeimos medicinos rengimo programą.

30 straipsnis

Šeimos gydytojams būdingos įgytos teisės

1. Kiekviena valstybė narė nustato įgytas teises. Tačiau ji, kaip įgytą teisę, gali suteikti teisę užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą neturint V priedo 5.1.4 punkte nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo visiems gydytojams, kurie turi šią teisę nuo tame punkte nurodytos atskaitos datos pagal nuostatas, taikomas medicinos profesijai, leidžiančias užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo profesine veikla, kurie tuo metu buvo įsisteigę jos teritorijoje, pasinaudodami 21 arba 23 straipsnio nuostatomis.

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos paprašius išduoda pažymėjimą, patvirtinantį turėtojo teisę užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą neturint V priedo 5.1.4 punkte nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo gydytojams, kurie naudojasi įgytomis teisėmis pagal pirmą pastraipą.

2. Kiekviena valstybė narė pripažįsta 1 dalies antroje pastraipoje nurodytus pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams kitų valstybių narių ir savo teritorijoje suteikia tokiems pažymėjimams tokią pačią galią kaip ir savo suteikiamiems formalios kvalifikacijos įrodymams, kurie leidžia užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą.

3 skirsnis

Bendrosios praktikos slaugytojai

31 straipsnis

Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas

1. Pradėti bendrosios praktikos slaugytojų rengimą turi būti leidžiama priimti tik baigus bendrąjį 10 metų lavinimą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų išduodamu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu sėkmingą lygiaverčio lygio egzaminų, skirtų įstoti į mokyklą, kurioje mokoma slaugos, išlaikymą.

▼B

2. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas suteikiamas pagal dieninio mokymosi programą ir turi apimti bent V priedo 5.2.1 punkte nurodytą programą.

▼M4

V priedo 5.2.1 punkte nurodytą programos turinį Komisija gali derinti su mokslo ir technikos pažanga. Ši priemonė, skirta neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinama laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

3. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą turi sudaryti ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės studijos arba 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo, kuomet teorinio rengimo trukmė turi sudaryti ne mažiau kaip trečdalį, o klinikinio rengimo — ne mažiau kaip pusę trumpiausios rengimo trukmės. Valstybės narės gali suteikti dalines išimtis asmenims, kurie dalį savo rengimo įgijo bent lygiaverčio lygio kursuose.

Valstybės narės užtikrina, kad slaugytojų rengimą vykdančios institucijos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą per visą studijų programos laiką.

4. Teorinis rengimas — tai slaugytojų rengimo dalis, kurių metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, supratimo ir įgūdžių, būtinų organizuoti, atlikti ir vertinti bendrąją sveikatos priežiūrą. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi asmenys slaugos mokyklose ir kitose rengimo institucijos parinktose mokymo įstaigose.

5. Klinikinis rengimas — tai slaugytojų rengimo dalis, kurio metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai arba tiesiogiai sąveikaudami su sveikais arba sergančiais asmenimis ir/arba bendruomene, remdamiesi įgytomis žiniomis ir įgūdžiais, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertį slaugymą. Rengiami slaugytojai išmoksta ne tik kaip dirbti komandoje, bet ir kaip vadovauti jai ir organizuoti visą slaugymą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijoje arba bendruomenėje.

Šis rengimas vyksta ligoninėse bei kitose sveikatos priežiūros institucijose ir bendruomenėje, atsakant už jį slaugos dėstytojams, bendradarbiaujant su kitais kvalifikuotais slaugytojais ir jiems padedant. Rengimo procese gali dalyvauti ir kitas kvalifikuotas personalas.

Rengiami slaugytojai dalyvauja atitinkamo padalinio veikloje, kuri atitinka jų rengimo kryptį, taip išmokdami prisiimti atsakomybę, susijusią su slaugos praktika.

▼B

6. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių ir pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ir ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;

b) pakankamai žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;

c) reikiamą klinikinę patirtį; tokia patirtis, kuri turėtų būti parenkama pagal jos mokomąją vertę, turėtų būti įgyjama prižiūrint kvalifikuotam slaugos personalui ir vietose, kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka paciento slaugymo reikalavimus;

d) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiu personalu patirtį;

e) darbo su kitais sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.

32 straipsnis

Bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla

Taikant šią direktyvą, bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla — tai profesinė veikla, nurodyta V priedo 5.2.2 punkte.

33 straipsnis

Bendrosios praktikos slaugytojams būdingos įgytos teisės

1. Taikant bendrąsias įgytų teisių taisykles bendrosios praktikos slaugytojams, 23 straipsnyje nurodyta veikla turi apimti visišką atsakomybę už paciento slaugymo planavimą, organizavimą ir administravimą.

2. Lenkijos bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikacijoms taikomos tik toliau nurodytos įgytų teisių nuostatos. Jei valstybių piliečių bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas buvo suteiktas arba rengimas prasidėjo Lenkijoje iki 2004 m. gegužės 1 d. ir jis neatitinka 31 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, valstybės narės kaip pakankamą įrodymą pripažįsta tokius bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, jei kartu pateikiamas pažymėjimas, nurodantis, kad tie valstybės narės piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Lenkijoje toliau nurodytą laikotarpį:

a) licencijuoto slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas (*dyplom licencjata pielęgniarstwa*) — ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo;

▼B

b) slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis aukštesnįjį išsilavinimą, įgytą medicinos profesinėje mokykloje (*dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej*) — ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

Nurodyta veikla turi apimti visišką atsakomybę už paciento slaugymo planavimą, organizavimą ir administravimą.

3. Valstybės narės pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Lenkijoje slaugytojams, kurie pabaigė rengimą iki 2004 m. gegužės 1 d., neatitinkantį 31 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, patvirtintą „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą 2004 m. balandžio 20 d. Akte dėl Akto dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų dalinio pakeitimo 11 straipsnyje (2004 m. gegužės 11 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro Reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai — *matura*) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2004 m. gegužės 13 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija), siekiant patvirtinti, kad atitinkamo asmens žinių ir kompetencijos lygis yra panašus į slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai apibrėžta V priedo 5.2.2 punkte.

▼M1

33(a) straipsnis

Rumunijos bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikacijai bus taikomos tik šios nuostatos dėl įgytų teisių:

Jei valstybių narių piliečiams bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai Rumunijoje buvo išduoti ar jei jų mokymasis šiai kvalifikacijai įgyti Rumunijoje prasidėjo iki įstojimo dienos ir jei jie neatitinka 31 straipsnyje numatytų būtiniausių mokymui nustatytų reikalavimų, valstybės narės pripažįsta oficialius bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) su aukštesniuoju profesiniu išsilavinimu, išduotus *școală postliceală*, kaip pakankamą kvalifikacijos įrodymą, jei kartu su juo pateikiamas pažymėjimas, nurodantis, kad tie valstybės narės piliečiai iš tiesų ir teisėtai Rumunijoje vertėsi bendrosios praktikos slaugytojų veikla bent penkerius iš eilės einančius metus per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

Minėta veikla turėjo apimti visiškos atsakomybės už ligonių slaugymo planavimą, organizavimą ir jo vykdymą prisiėmimą.

▼B

4 skirsnis

Gydytojai odontologai

34 straipsnis

Pagrindinis odontologinis rengimas

1. Į pagrindinį odontologinį rengimą leidžiama priimti tik turint diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę pradėti atitinkamas studijas valstybės narės universitetuose ar jiems lygiavertėse aukštojo mokslo institucijose.

2. Pagrindinį odontologinį rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos, apimančios bent V priedo 5.3.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomas rengimas, pripažintas kaip esantis lygiaverčio lygio, arba prižiūrint universitetui.

▼M4

V priedo 5.3.1 punkte nurodytą programos turinį Komisija gali derinti su mokslo ir technikos pažanga. Ši priemonė, skirta neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinama laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

3. Pagrindinis odontologinis rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama odontologija, žinių ir gerai suprastų mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo, moksliškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

b) pakankamai suprastų sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologiją ir elgseną, taip pat ir fizinės bei socialinės aplinkos įtaką asmens sveikatos būklei tiek, kiek šie veiksniai veikia odontologiją;

c) pakankamai žinių apie dantų, burnos, žandikaulių ir susijusių audinių, tiek sveikų, tiek nesveikų, sandarą bei funkcijas ir jų ryšį su bendra paciento sveikatos būkle ir fizine bei socialine gerove;

d) pakankamai klinikinių disciplinų ir metodikos žinių, leidžiančių gydytojui odontologui visapusiškai susipažinti su dantų, burnos, žandikaulių ir susijusių audinių anomalijomis, pakitimais ir ligomis, ir su profilaktine, diagnostine ir terapine odontologija;

e) atitinkamą klinikinę patirtį esant tinkamai priežiūrai.

Šis rengimas turi suteikti jam įgūdžių, būtinų atlikti visus veiksmus, įskaitant anomalijų ir ligų, susijusių su dantų, burnos, žandikaulių ir kitų audinių profilaktika, diagnostika ir gydymu.

▼B

35 straipsnis

Specializuotas odontologinis rengimas

1. Į specializuotą odontologinį rengimą turi būti leidžiama priimti tik baigus penkerių metų teorines ir praktines studijas pagal 34 straipsnyje nurodytą rengimo programą arba turint šios direktyvos 23 ir 37 straipsniuose nurodytus dokumentus.

2. Specializuotą odontologinį rengimą turi sudaryti teorinis ir praktinis rengimas universiteto centre, gydymo mokymo ir tyrimų centre arba, kai taikytina, sveikatos priežiūros įstaigoje, tuo tikslu patvirtintoje kompetentingų institucijų ar įstaigų.

Specializuoto odontologinio rengimo pagal dieninio mokymo programą kursų trukmė turi būti ne trumpesnė kaip treji metai ir juos turi prižiūrėti kompetentingos institucijos ar įstaigos. Tai apima rengiamo gydytojo odontologo asmeninį dalyvavimą atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybę.

▼M4

Minimalų rengimo laikotarpį, nurodytą antrojoje pastraipoje, Komisija gali derinti su mokslo ir technikos pažanga. Ši priemonė, skirta neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinama laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

3. Valstybės narės išduoda specializuoto odontologinio rengimo įrodymą tik tuomet, jei turimas V priedo 5.3.2 punkte nurodytas pagrindinio odontologinio rengimo įrodymas.

36 straipsnis

Gydytojų odontologų profesinė veikla

1. Taikant šią direktyvą, gydytojų odontologų profesinė veikla — tai šio straipsnio 3 dalyje apibrėžta profesinė veikla, vykdoma pagal V priedo 5.3.2 punkte nurodytą profesinę kvalifikaciją.

2. Gydytojo odontologo profesija turi būti grindžiama 34 straipsnyje nurodytu odontologiniu rengimu ir tai yra savita profesija, skirtinga nuo kitų bendrojo pobūdžio ar specializuotų medicinos profesijų. Norint užsiimti gydytojo odontologo veikla, būtina turėti V priedo 5.3.2 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą. Tokio formalios kvalifikacijos įrodymo turėtojai traktuojami taip pat, kaip tie, kuriems taikomas 23 arba 37 straipsnis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad gydytojai odontologai paprastai galėtų užsiimti dantų, burnos, žandikaulių ir gretimų audinių anomalijų ir ligų profilaktikos, diagnostikos ir gydymo veikla, reikiamai atsižvelgus į normines nuostatas ir profesinės etikos taisykles V priedo 5.3.2 punkte nurodytomis atskaitos datomis.

▼B

37 straipsnis

Gydytojams odontologams būdingos įgytos teisės

1. Kiekviena valstybė narė, siejant su gydytojų odontologų profesine veikla pagal V priedo 5.3.2 punkte nurodytą kvalifikaciją, pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, ►M1 išduotą Italijoje, Ispanijoje, Austrijoje, Čekijoje, Slovakijoje ir Rumunijoje ◄ asmenims, kurie pradėjo savo medicininį rengimą ne vėliau kaip tam priede atitinkamai valstybei narei nurodytą atskaitos datą, jei turimas tos valstybės narės kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

Pažymėjimas turi patvirtinti, kad yra laikomasi tokių reikalavimų:

a) atitinkami asmenys veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė toje valstybėje 36 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo;

b) tiems asmenims leista užsiimti minėta veikla tomis pačiomis sąlygomis kaip ir V priedo 5.3.2 punkte tai valstybei narei išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.

Asmenims, kurie sėkmingai pabaigė bent tris studijų metus, kurie atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti kaip lygiaverčiai 34 straipsnyje nurodytam rengimui, antros pastraipos a punkte nurodytas trejų metų praktinio darbo patirties reikalavimas netaikomas.

Kalbant apie Čekiją ir Slovakiją, buvusioje Čekoslovakijoje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymas pripažįstamas taip pat kaip ir Čekijos bei Slovakijos formalios kvalifikacijos įrodymas ir tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios nustatytos pirmesnėse pastraipose.

2. Kiekviena valstybė narė pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Italijoje asmenims, kurie pradėjo savo universitetinį medicinos rengimą po 1980 m. sausio 28 d. ir ne vėliau kaip 1984 m. gruodžio 31 d., jei kartu pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

Pažymėjimas turi patvirtinti, kad yra laikomasi tokių reikalavimų:

a) atitinkami asmenys išlaikė tinkamumo testą, organizuotą kompetentingų Italijos institucijų, siekiant nustatyti, ar tų asmenų žinių ir įgūdžių lygis atitinka turimą asmenų, turinčių V priedo 5.3.2 punkte Italijai nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

b) jie veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Italijoje 36 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo;

c) jiems leista užsiimti 36 straipsnyje nurodyta veikla arba jei veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima ja tomis pačiomis sąlygomis kaip ir V priedo 5.3.2 punkte Italijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.

▼B

Asmenims, kurie sėkmingai pabaigė bent trejus studijų metus, kurie atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti kaip lygiaverčiai 34 straipsnyje nurodytam rengimui, antros pastraipos a punkte nurodytas trejų metų praktinio darbo patirties reikalavimas netaikomas.

Asmenys, kurie pradėjo savo universitetinį medicininį rengimą po 1984 m. gruodžio 31 d., traktuojami taip pat, kaip pirmiau nurodytieji, jei pirmiau minėtos trejų metų studijos prasidėjo iki 1994 m. gruodžio 31 d.

5 skirsnis

Veterinarijos gydytojai

38 straipsnis

Veterinarijos gydytojų rengimas

1. Veterinarijos gydytojų rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos pagal dieninio mokymo programą, apimančios bent V priedo 5.4.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomas rengimas, pripažintas kaip esantis lygiaverčio lygio, arba prižiūrint universitetui.

▼M4

V priedo 5.4.1 punkte nurodytą programos turinį Komisija gali derinti su mokslo ir technikos pažanga. Ši priemonė, skirta neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinama laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

2. Į veterinarijos gydytojų rengimą leidžiama priimti tik turint diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę pradėti atitinkamas studijas valstybės narės universitete ar aukštojo mokslo institucijose, kurių lygis valstybės narės pripažintas kaip lygiavertis atitinkamoms studijoms.

3. Veterinarijos gydytojo rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių;

b) pakankamai žinių apie sveikų gyvūnų sandarą ir funkcijas, gyvulininkystę, reprodukciją ir higieną bendrai, taip pat ir apie jų šėrimą, įskaitant jų poreikius atitinkančio pašarų gamybos ir konservavimo technologiją;

c) pakankamai žinių apie gyvūnų elgseną ir apsaugą;

d) pakankamai žinių apie gyvūnų ligų priežastis, kilmę, eigą, poveikį, diagnostiką ir gydymą, nagrinėjant atskirai arba grupėmis, įskaitant specialias žinias apie ligas, kurios gali būti perduotos žmonėms;

e) pakankamai profilaktinės medicinos žinių;

▼B

f) pakankamai žinių apie higieną ir technologiją, taikomų gyvūninių maisto produktų ar žmonėms vartoti skirtų maisto produktų gamybai ir pateikimui į apyvartą;

g) pakankamai žinių apie su pirmiau išvardytais dalykais susijusias įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas;

h) tinkamą klinikinę ir kitą praktinę patirtį, taikant reikiamą priežiūrą.

39 straipsnis

Veterinarijos gydytojams būdingos įgytos teisės

Nepažeidžiant 23 straipsnio 4 dalies, vertindamos valstybių narių piliečius, kurių veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas arba kurių rengimas prasidėjo Estijoje iki 2004 m. gegužės 1 d., valstybės narės pripažįsta tokį veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, jei kartu su juo pateikiamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla Estijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

6 skirsnis

Akušeriai

40 straipsnis

Akušerių rengimas

1. Akušerių rengimą turi sudaryti iš viso bent:

a) specialus akušerių rengimas pagal dieninio mokymo programą, kurį sudaro ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės teorinės ir praktinės studijos (I būdas), apimantis bent V priedo 5.5.1 punkte nurodytą programą, arba

b) 18 mėnesių trukmės specialus akušerių rengimas pagal dieninio mokymo programą (II būdas), apimantis bent V priedo 5.5.1 punkte nurodytą programą, kuris nebuvo lygiavertis bendrosios praktikos slaugytojų rengimui.

Valstybės narės užtikrina, kad akušerių rengimą vykdančios institucijos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą visą studijų programos laiką.

▼M4

V priedo 5.5.1 punkte nurodytą programos turinį Komisija gali derinti su mokslo ir technikos pažanga. Ši priemonė, skirta neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinama laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

▼B

2. Į akušerio rengimą leidžiama priimti tik įvykdžius tokius reikalavimus:

a) I būdas — baigus bent pirmuosius dešimt metų vidurinio lavinimo kurso mokykloje, arba

b) II būdas — turint bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, nurodytą V priedo 5.2.2 punkte.

3. Akušerio rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;

b) pakankamai profesinės etikos ir teisės aktų žinių;

c) pakankamai žinių apie akušerijos ir naujagimių biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją, taip pat žinių apie ryšius tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos ir jo elgsenos;

d) pakankamą klinikinę patirtį, įgytą patvirtintose institucijose prižiūrint kvalifikuotam akušerijos personalui;

e) pakankamą supratimą apie sveikatos priežiūros personalo rengimą ir darbo su juo patirtį.

41 straipsnis

Akušerio formalios kvalifikacijos įrodymo pripažinimo tvarka

1. V priedo 5.5.2 punkte nurodytas akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas pagal 21 straipsnį, jei jis atitinka tokius kriterijus:

a) baigtas ne trumpesnis kaip trejų metų trukmės akušerio rengimas pagal dieninio mokymo programą:

   i) kurį buvo leista pradėti turint diplomą, pažymėjimą ar kitą įrodymą, leidžiantį stoti į universitetus ar kitas aukštojo mokslo institucijas arba kitaip garantuojantį lygiavertį žinių lygį, arba

   ii) po dvejų metų praktinio darbo, po kurio buvo išduotas pažymėjimas pagal 2 dalies nuostatas;

b) baigtas ne trumpesnis kaip dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerio rengimas pagal dieninio mokymo programą, kuris buvo pradėtas turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą;

c) baigtas ne trumpesnis kaip 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerio rengimas pagal dieninio mokymo programą, kuris buvo pradėtas turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, ir vienerių metų profesinę praktiką, kurią patvirtina pažymėjimas, išduotas vadovaujantis 2 dalies nuostatomis.

▼B

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pažymėjimą išduoda kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos. Jis patvirtina, kad jo turėtojas, įgijęs formalią akušerio kvalifikaciją, atitinkamą laikotarpį tinkamai užsiėmė akušerio veikla tuo tikslu patvirtintoje ligoninėje ar sveikatos priežiūros įstaigoje.

42 straipsnis

Akušerio profesinė veikla

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos akušerių veiklai, kiekvienos valstybės narės apibrėžtai nepažeidžiant 2 dalies ir vykdomai pagal V priedo 5.5.2 punkte nurodytus profesinius profesinius vardus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad akušeriai galėtų užsiimti bent tokia veikla:

a) patikimos šeimos planavimo informacijos ir patarimų teikimu;

b) nėštumo nustatymu ir normalaus nėštumo stebėjimu, atliekant būtinus normalaus nėštumo eigos stebėjimo tyrimus;

c) nurodymu ar patarimu dėl tyrimų, būtinų kuo anksčiau diagnozuoti rizikingą nėštumą;

d) pasirengimo motinystei bei tėvystei programų teikimu ir visapusišku rengimu gimdymui, įskaitant patarimus dėl higienos ir mitybos;

e) rūpinimusi ir parama motinai gimdant ir vaisiaus būklės stebėjimu gimdoje reikiamomis klinikinėmis ir techninėmis priemonėmis;

f) savaiminio gimdymo priėmimu, įskaitant reikiamą epiziotomiją, o skubiais atvejais — gimdymą sėdmenine pirmeiga;

g) motinos ar kūdikio sveikatai grėsmingų požymių atpažinimu, dėl kurių būtina kreiptis į gydytoją, ir, jei reikia, pagalba pastarajam; reikiamų skubių priemonių ėmimusi nesant gydytojo, visų pirma placentos pašalinimu ranka, gimdos patikrinimu ranka;

h) naujagimio ištyrimu ir priežiūra; iškilus poreikiui, imantis visos būtinos iniciatyvos, o jei riekia — nedelsiant imantis atgaivinimo;

i) rūpinimusi ir motinos stebėjimu pogimdyviniu laikotarpiu, suteikiant motinai visus būtinus patarimus dėl kūdikio priežiūros, kad pastaroji galėtų užtikrinti geriausią naujagimio vystymąsi;

j) gydytojų nurodyto gydymo vykdymu;

k) būtinų raštiškų ataskaitų rengimu.

▼B

43 straipsnis

Akušeriams būdingos įgytos teisės

1. Kiekviena valstybė narė valstybės narės piliečių, kurių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas atitinka visus 40 straipsnyje nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus, tačiau kuris pagal 41 straipsnį nepripažįstamas, jei kartu nepateikiamas 41 straipsnio 2 dalyje nurodytas praktinio darbo patirties pažymėjimas, atveju kaip pakankamą pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, tų valstybių narių išduotą iki V priedo 5.5.2 punkte nurodytos atskaitos datos, pateikiamą kartu su pažymėjimu, nurodančiu, kad šie piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip dvejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi valstybių narių piliečiams, kurių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas rengimas, įgytas buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje ir atitinkantis visus 40 straipsnyje nustatytus rengimo reikalavimus, jei pagal 41 straipsnį formalios kvalifikacijos įrodymas nepripažįstamas, išskyrus atvejus, kai kartu pateikiamas 41 straipsnio 2 dalyje nurodytas praktinio darbo patirties pažymėjimas, patvirtinantis, kad rengimo kursas buvo pradėtas iki 1990 m. spalio 3 d.

3. Lenkijos akušerio formalios kvalifikacijos įrodymui taikomos tik toliau nurodytos įgytų teisių nuostatos.

Jei valstybių piliečių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas buvo suteiktas arba rengimas prasidėjo Lenkijoje iki 2004 m. gegužės 1 d. ir jis neatitinka 40 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, valstybės narės kaip pakankamą įrodymą pripažįsta tokius akušerio formalios kvalifikacijos įrodymus, jei kartu pateikiamas pažymėjimas, nurodantis, kad tie valstybės narės piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė akušerio veikla toliau nurodytą laikotarpį:

a) licencijuoto akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas (*dyplom licencjata położnictwa*) — ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo;

b) akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis aukštesnįjį išsilavinimą, įgytą medicinos profesinėje mokykloje (*dyplom położnej*), — ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

4. Valstybės narės pripažįsta akušerijos formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Lenkijoje akušeriams, kurie pabaigė rengimą iki 2004 m. gegužės 1 d., neatitinkantį 40 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, patvirtintą „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą 2004 m. balandžio 20 d. Akte dėl Akto dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų dalinio pakeitimo 11 straipsnyje (2004 m. gegužės 11 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro Reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai — *matura*) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų,

▼B

išsamių studijų reikalavimų (2004 m. gegužės 13 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija), siekiant patvirtinti, kad atitinkamo asmens žinių ir kompetencijos lygis yra panašus į akušerių, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai apibrėžta V priedo 5.5.2 punkte.

▼M1

43(a) straipsnis

Rumunijos akušerių kvalifikacijoms bus taikomos tik šios nuostatos dėl įgytų teisių:

Jei valstybių narių piliečiai, kurių oficialią akušerių kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai (asistent medical obstetrică-ginecologie/akušerijos-ginekologijos slaugytojų) buvo išduoti Rumunijoje iki įstojimo dienos ir jei jie neatitinka 40 straipsnyje numatytų minimalių mokymosi reikalavimų, valstybės narės pripažįsta tuos oficialią kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus tinkamu įrodymu akušerių veiklai vykdyti, jei prie jų pridedamas pažymėjimas, nurodantis, kad tie valstybių narių piliečiai iš tiesų ir teisėtai vertėsi akušerių veikla Rumunijoje bent penkerius iš eilės einančius metus per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

▼A1

43b straipsnis

Akušerijos srityje įgytos teisės netaikomos toliau nurodytoms kvalifikacijoms, kurios įgytos Kroatijoje iki 2013 m. liepos 1 d.: viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (vyresnioji ginekologijos-akušerijos medicinos sesuo), medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (ginekologijos-akušerijos medicinos sesuo), viša medicinska sestra primaljskog smjera (vyresnioji medicinos sesuo, turinti akušerės kvalifikaciją), medicinska sestra primaljskog smjera (medicinos sesuo, turinti akušerės kvalifikaciją), ginekološko-opstetrička primalja (ginekologijos-akušerijos akušerė) ir primalja (akušerė).

▼B

7 skirsnis

Vaistininkas

44 straipsnis

Vaistininko rengimas

1. Į vaistininko rengimą turi būti leidžiama priimti tik turint diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę pradėti atitinkamas studijas universitetuose ar aukštosiose mokyklose, kurių lygis pripažintas kaip lygiavertis.

2. Vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas turi patvirtinti, kad baigtas bent penkerių metų trukmės rengimas, apimantis bent jau:

a) ketverių metų trukmės teorinį ir praktinį rengimą universitete ar aukštojoje mokykloje, kurios lygis pripažintas kaip lygiavertis, arba prižiūrint universitetui;

b) šešių mėnesių praktika visuomenei skirtoje vaistinėje arba ligoninėje, prižiūrint tos ligoninės farmacijos skyriui.

Toks rengimo ciklas turi apimti bent V priedo 5.6.1 punkte aprašytą programą. ►M4 V priedo 5.6.1 punkte nurodytą programos turinį Komisija gali derinti su mokslo ir technikos pažanga. Ši priemonė,

▼B

skirta neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinama laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu. ◄

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

3. Vaistininko rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

a) pakankamai žinių apie vaistus ir jiems gaminti naudojamas medžiagas;

b) pakankamai žinių apie vaistų technologiją ir vaistinių preparatų fizinius, cheminius, biologinius ir mikrobiologinius bandymus;

c) pakankamai žinių apie metabolizmą ir vaistinių preparatų poveikį, toksiškų medžiagų poveikį ir gydymo produktų vartojimą;

d) pakankamai žinių vertinti mokslinius duomenis apie vaistus, kad gebėtų suteikti reikiamą informaciją remdamasis savo žiniomis;

e) pakankamai žinių apie teisinius ir kitus reikalavimus, susijusius su farmacine veikla.

45 straipsnis

Vaistininko profesinė veikla

1. Taikant šią direktyvą, vaistininko veikla — tai tokia veikla, kuria užsiimti vienoje ar daugiau valstybių narių leidžiama tik turint profesinę kvalifikaciją ir turintiems V priedo 5.6.2 punkte išvardytų tipų formalios kvalifikacijos įrodymus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad turintieji universiteto ar lygiaverčio lygio farmacijos formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį 44 straipsnio nuostatas, galėtų užsiimti bent toliau išvardyta veikla, prireikus taikant papildomos profesinės patirties reikalavimą:

a) vaistinių preparatų formos ruošimu;

b) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimais;

c) vaistinių preparatų tyrimais vaistinių preparatų tyrimo laboratorijoje;

d) vaistinių preparatų sandėliavimu, saugojimu ir platinimu didmena;

e) vaistinių preparatų ruošimu, tyrimais, sandėliavimu ir tiekimu į visuomenei skirtas vaistines;

f) vaistinių preparatų ruošimu, tyrimais, sandėliavimu ir platinimu ligoninėse;

g) informacijos ir patarimų apie gydymo produktus teikimu.

3. Jei valstybė narė leidžia užsiimti viena iš vaistininko veiklos rūšių tik kartu su V priedo 5.6.2 punkte nurodytų formalios kvalifikacijos įrodymu turint papildomą profesinę patirtį, ta valstybė narė pripažįsta

▼B

kaip pakankamą kilmės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, nurodantį, kad atitinkamas asmuo užsiėmė šia veikla kilmės valstybėje narėje panašų laikotarpį.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas pripažinimas netaikomas dvejų metų profesinės patirties laikotarpiui, kurio Liuksemburgo Didžioji Hercogystė reikalauja suteikiant valstybinę visuomenės vaistinės koncesiją.

5. Jei 1985 m. rugsėjo 16 d. valstybė narė rengė konkurencinius egzaminus, skirtus iš 2 dalyje nurodytų įrodymų turėtojų atrinkti tuos, kuriems leidžiama tapti naujų vaistinių, dėl kurių įkūrimo buvo nuspręsta pagal nacionalinę geografinio paskirstymo sistemą, savininkais, ta valstybė narė, nukrypdama nuo šio straipsnio 1 dalies, gali toliau rengti tokius egzaminus ir reikalauti, kad juose dalyvautų valstybių narių piliečiai, turintys V priedo 5.6.2 punkte nurodytą vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymą arba kuriems taikomos 23 straipsnio nuostatos.

8 skirsnis

Architektas

46 straipsnis

Architekto rengimas

1. Architekto rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip ketverių metų trukmės studijos pagal dieninio mokymo programą arba šešerių metų trukmės studijos, iš kurių ne trumpiau kaip trejus metus mokomasi pagal dieninio mokymo programą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje. Pabaigus rengimą turi būti sėkmingai išlaikomi universitetinio lygio egzaminai.

Toks rengimas, kuris turi būti universitetinio lygio ir kurio pagrindinė sudėtinė dalis yra architektūra, turi išlaikyti pusiausvyrą tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

a) gebėjimą kurti architektūros projektus, kurie atitiktų tiek estetinius, tiek techninius reikalavimus;

b) pakankamai žinių apie architektūros istoriją ir teorijas, susijusius menus, technologijas ir humanitarinius mokslus;

c) žinių apie vaizduojamąjį meną ir jo įtaką architektūros projekto kokybei;

d) pakankamai žinių apie miestų projektavimą, planavimą ir įgūdžius, reikalingus planavimo procese;

e) supratimą apie santykį tarp žmonių bei pastatų ir tarp pastatų bei jų aplinkos ir apie poreikį susieti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliu;

f) supratimą apie architekto profesiją ir architekto vaidmenį visuomenėje, ypač rengiant aprašus, kurie atsižvelgia į socialinius veiksnius;

g) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimą;

▼B

h) supratimą apie konstrukcinį projektavimą, konstrukcines ir inžinerines problemas, susijusias su pastatų projektavimu;

i) pakankamai žinių apie fizines problemas bei technologijas ir pastatų funkcijas, kad jų vidus būtų patogus ir jie būtų apsaugoti nuo atmosferos poveikio;

j) būtinus projektavimo įgūdžius, kad galėtų patenkinti pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgiant į kainos veiksnių ir statybos normų sudaromus apribojimus;

k) pakankamai žinių apie projektų koncepcijų pavertimo pastatais ir planų integravimo į bendrą planavimą, organizacijas, normas ir tvarką.

2. ►M4 Šio straipsnio 1 dalyje išvardytų žinių ir įgūdžių sąrašą Komisija gali derinti su mokslo ir technikos pažanga. Ši priemonė, skirta neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinama laikantis 58 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu. ◄

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

47 straipsnis

Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo architektų rengimo reikalavimų

1. Nukrypstant nuo 46 straipsnio, 21 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir toks rengimas: 1985 m. rugpjūčio 5 d. jau buvęs rengimas, suteikiamas Vokietijos Federacinės Respublikos aukštosiose profesinio rengimo mokyklose („*Fachhochschulen*“) per trejų metų laikotarpį, atitinkantis 46 straipsnio reikalavimus ir suteikiantis teisę užsiimti 48 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal „architekto“ profesiją, jei po rengimo buvo ketverių metų profesinės patirties Vokietijos Federacinėje Respublikoje laikotarpis, patvirtintas pažymėjimu, išduotų profesinės asociacijos, į kurios sąrašą įrašytas architektas, pageidaujantis pasinaudoti šios direktyvos nuostatomis.

Profesinė asociacija iš pradžių turi įsitikinti, kad atitinkamo architekto architektūros srities darbas įrodo gebėjimą naudotis visomis 46 straipsnio 1 dalyje išvardytomis žiniomis ir įgūdžiais. Tas pažymėjimas išduodamas ta pačia tvarka, kuri taikoma įrašant į profesinės asociacijos sąrašą.

2. Nukrypstant nuo 46 straipsnio, 21 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir toks rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuoseklios studijos universitete, 46 straipsnio reikalavimus atitinkantis rengimas, patvirtintas architektūros egzaminu, kurį išlaikęs asmuo dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip septynerius metus prižiūrimas architekto ar architektų biuro. Egzaminas turi būti universiteto lygio ir lygiavertis 46 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytam galutiniam egzaminui.

▼B

48 straipsnis

Architekto profesinė veikla

1. Taikant šią direktyvą, architekto profesinė veikla — tai reguliariai vykdoma veikla pagal „architekto“ profesinį profesinį vardą.

2. Valstybės narės piliečiai, kuriems leista naudotis tuo profesiniu vardu pagal įstatymą, kuris suteikia valstybės narės kompetentingai institucijai teisę suteikti tą profesinį vardą valstybės narės piliečiams, kurie išsiskiria savo architektūros srities darbo kokybe, laikomi atitinkančiais reikalavimus, keliamus norint užsiimti architekto veikla pagal „architekto“ profesinį vardą. Atitinkamų asmenų veiklos architektūrinį pobūdį turi patvirtinti jų kilmės valstybės narės suteiktas atestatas.

49 straipsnis

Architektams būdingos įgytos teisės

1. ►C2 Kiekviena valstybė narė pripažįsta VI priede nurodytą ◄ formalios architekto kvalifikacijos įrodymą, suteiktą kitų valstybių narių ir patvirtinantį rengimo kursą, prasidėjusį ne vėliau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademiniais metais, net jei jis neatitinka 46 straipsnyje nustatytų būtiniausių reikalavimų, ir, siedama su galimybe užsiimti architekto profesine veikla, suteikia tokiam formalios kvalifikacijos įrodymui tokią pačią galią kaip ir jos pačios išduodamam architekto formalios kvalifikacijos įrodymui.

Tokiomis aplinkybėmis, pripažįstami Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, patvirtinantys, kad Vokietijos Demokratinės Respublikos kompetentingų institucijų ne anksčiau kaip 1945 m. gegužės 8 d. išduoti formalios kvalifikacijos įrodymai yra lygiaverčiai tame priede išvardytiems įrodymams.

2. Nepažeisdama šio straipsnio 1 dalies, kiekviena valstybė narė pripažįsta toliau nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus ir, siedama su galimybe užsiimti architekto profesine veikla, suteikia tokiam formalios kvalifikacijos įrodymui tokią pačią galią kaip ir jos pačios išduodamam formalios kvalifikacijos įrodymui: pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams valstybių narių, kurios pradėjo taikyti architektų veiklą reglamentuojančias taisykles nuo tokių datų:

a) Austrija, Suomija ir Švedija: 1995 m. sausio 1 d.;

b) Čekija, Estija, Kipras, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Slovėnija ir Slovakija: 2004 m. gegužės 1 d.;

▼M8

ba) Kroatija: 2013 m. liepos 1 d.;

▼B

c) kitos valstybės narės: 1987 m. rugpjūčio 5 d.

►C2 Pirmojoje pastraipoje nurodyti pažymėjimai turi patvirtinti, kad jų turėtojui ne vėliau kaip atitinkamą datą leista naudotis architekto profesiniu vardu ◄ ir pagal tas taisykles jis veiksmingai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

▼B

IV SKYRIUS

Bendrosios nuostatos dėl įsisteigimo

50 straipsnis

Dokumentacija ir formalumai

1. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos sprendžia dėl prašymo leisti užsiimti reglamentuojama profesija pagal šią antraštinę dalį, tos institucijos gali reikalauti VII priede išvardytų dokumentų ir pažymėjimų.

VII priedo 1 punkto d, e ir f papunkčiuose nurodyti dokumentai jų pateikimo dieną turi būti ne senesni kaip trijų mėnesių.

Valstybės narės, institucijos ir kiti juridiniai asmenys garantuoja jų gaunamos informacijos konfidencialumą.

2. Jei yra pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali reikalauti valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti toje kitoje valstybėje narėje išduotų kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų ir formalios kvalifikacijos įrodymų autentiškumą, o kai taikytina — ir patvirtinti, ar asmuo, siejant su šios antraštinės dalies III skyriuje nurodytomis profesijomis, atitinka būtiniausius rengimo reikalavimus, nustatytus atitinkamai 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 ir 46 straipsniuose.

3. Jei yra pagrįstų abejonių, kai 3 straipsnio 1 dalies c punkte apibrėžtas formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos ir susijęs su rengimu, visiškai ar iš dalies įgytu kitos valstybės narės teritorijoje teisėtai įsteigtoje institucijoje, priimančioji valstybė narė turi teisę pasiteirauti kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos:

a) ar rengimą suteikusioje institucijoje rengimo kursas buvo oficialiai patvirtintas švietimo įstaigos, įsikūrusios kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;

b) ar išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas yra tas pats, kuris būtų išduotas, jei visas kursas būtų vykęs kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;

c) ar formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia tas pačias profesines teises kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės teritorijoje.

4. Jei priimančioji valstybė narė reikalauja, kad, norėdami užsiimti reglamentuojama profesija, jos piliečiai duotų priesaiką ir kai tos priesaikos tekstas negali būti taikomas kitų valstybių narių piliečiams, priimančioji valstybė narė užtikrina, kad atitinkamiems asmenims galėtų būti taikomas atitinkamas lygiavertis tekstas.

51 straipsnis

Profesinės kvalifikacijos abipusio pripažinimo procedūra

1. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina paraiškos gavimą per vieną mėnesį nuo gavimo ir informuoja pareiškėją apie bet kokį trūkstamą dokumentą.

▼B

2. Prašymo leisti užsiimti reglamentuojama profesija nagrinėjimo procedūra turi būti užbaigta kuo greičiau ir bet kuriuo atveju priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi priimti tinkamai pagrįstą sprendimą per tris mėnesius nuo dienos, kurią buvo pateiktas visas pareiškėjo dokumentų rinkinys. Tačiau šios antraštinės dalies I ir II skyriuje nurodytais atvejais šis terminas gali būti pratęstas vienu mėnesiu.

3. Spendimą ar jo nepriėmimą per nustatytą terminą galima skųsti pagal nacionalinius įstatymus.

52 straipsnis

Profesinių vardų naudojimas

1. Jei priimančiojoje valstybėje narėje su viena iš atitinkamos profesijos veiklos rūšių susijusio profesinio vardo naudojimas yra reglamentuojamas, kitų valstybių narių piliečiai, kuriems leidžiama užsiimti reglamentuojama profesija pagal III antraštinę dalį, naudoja priimančiosios valstybės narės profesinį vardą, kuris atitinką tą profesiją toje valstybėje narėje, ir bet kokius susijusius inicialus.

2. Jei priimančiojoje valstybėje narėje profesiją reglamentuoja 3 straipsnio 2 dalyje apibrėžta asociacija ar organizacija, valstybių narių piliečiams nesuteikiama teisė naudoti tos organizacijos ar asociacijos suteiktą profesinį vardą arba jo santrumpą, nebent jie pateikia įrodymą, kad jie yra tokios asociacijos ar organizacijos nariai.

Jei narystė asociacijoje ir organizacijoje suteikiama tik turint tam tikrą kvalifikaciją, ji gali taikyti šį reikalavimą profesinę kvalifikaciją turintiems kitų valstybių piliečiams tik pagal šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

IŠSAMIOS UŽSIĖMIMO PROFESIJA TAISYKLĖS

53 straipsnis

Kalbų mokėjimas

Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, moka kalbas, būtinas užsiimti profesine veikla priimančiojoje valstybėje narėje.

▼C3

54 straipsnis

Mokslo vardų naudojimas

Nepažeisdama 7 ir 52 straipsnių, priimančioji valstybė narė užtikrina, kad suinteresuotiems asmenims būtų suteikta atitinkama teisė naudoti mokslo vardus, jiems suteiktus kilmės valstybėje narėje, ir galbūt sutrumpinta forma, kilmės valstybės narės kalba. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad po vardo būtų nurodomas jį suteikusios institucijos ar egzaminavimo tarybos pavadinimas ir adresas. Kai kilmės valstybės narės mokslo vardas priimančiojoje valstybėje narėje gali

▼C3

būti supainiotas su vardu, kuriam reikia papildomo rengimo, kurio asmuo neturi, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad asmuo naudotų kilmės valstybės narės mokslo vardą atitinkama forma, kurią nustato priimančioji valstybė narė.

▼B

55 straipsnis

Sveikatos draudimo fondų suteikiamas patvirtinimas

Nepažeisdamos 5 straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio 1 dalies b punkto, valstybės narės, kurios reikalauja, kad tam, jog asmenys, kurie įgijo profesinę kvalifikaciją jų teritorijoje, būtų patvirtinti sveikatos draudimo fondo, atliktų paruošiamąjį praktinį rengimą ir/arba per tam tikrą laikotarpį įgytų profesinės patirties, netaiko šio įpareigojimo asmenims, turintiems kitose valstybėse narėse įgytą gydytojo ir gydytojo odontologo formalios kvalifikacijos įrodymą.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS IR ATSAKOMYBĖ UŽ ĮGYVENDINIMĄ

56 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Priimančiosios valstybės narės ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja ir teikia abipusę pagalbą, kad šią direktyvą būtų lengviau įgyvendinti. Jos užtikrina informacijos, kuria keičiasi, konfidencialumą.

2. Priimančiosios ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausminius veiksmus ar baudžiamąsias sankcijas, kurių imtasi, arba bet kokias kitas rimtas, savitas aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių pagal šią direktyvą vykdomai veiklai, gerbdamos asmens duomenų apsaugos teisės aktus, numatytus 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([1]) ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ([2]).

Kilmės valstybė narė išnagrinėja aplinkybių tikrumą ir jos institucijos nusprendžia dėl tyrimų, kuriuos reikia atlikti, pobūdžio bei apimties ir informuoja priimančiąją valstybę narę apie išvadas, kurias padaro remdamasi savo turima informacija.

3. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip iki 2007 m. spalio 20 d. paskiria kompetentingas institucijas, suteikiančias ar priimančias formalios kvalifikacijos įrodymą ir kitus dokumentus ar informaciją, ir kompetentingas institucijas, priimančias šioje direktyvoje nurodytas prašymus ir sprendimus, ir nedelsdamos apie tai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

([1]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.
([2]) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

▼B

4. Kiekviena valstybė narė paskiria 1 dalyje nurodytų institucijų veiklos koordinatorių ir apie tai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

Koordinatoriaus pareigos yra:

a) skatinti vienodai taikyti šią direktyvą;

b) rinkti visą informaciją, kuri reikalinga šiai direktyvai taikyti, pvz., apie galimybės užsiimti reglamentuojamomis profesijomis reikalavimus valstybėse narėse.

Šios dalies b punkte nurodytoms pareigoms atlikti koordinatoriai gali prašyti pagalbos iš 57 straipsnyje nurodytų kontaktinių institucijų.

57 straipsnis

Kontaktinės institucijos

Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip iki 2007 m. spalio 20 d. paskiria kontaktinę instituciją, kurios pareigos yra:

a) teikti piliečiams ir kitų valstybių narių kontaktinėmis institucijomis būtiną informaciją apie šioje direktyvoje numatytos profesinės kvalifikacijos pripažinimą, pvz., informaciją apie nacionalinius teisės aktus, reglamentuojančius profesijas ir užsiėmimą jomis, įskaitant socialinius teisės aktus ir, kai taikytina, etikos taisykles;

b) padėti piliečiams realizuoti pagal šią direktyvą jiems suteiktas teises, jei reikia, bendradarbiaujant su kitomis kontaktinėmis institucijomis ir priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.

Komisijos reikalavimu kontaktinės institucijos informuoja Komisiją apie paklausimų, kuriuos jos nagrinėja pagal b punktą, rezultatus per du mėnesius nuo jų gavimo.

▼M4

58 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – du mėnesiai.

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

▼B

59 straipsnis

Konsultavimasis

Komisija užtikrina, kad būtų tinkamai konsultuojamasi su susijusių profesinių grupių ekspertais, ypač atsižvelgiant į 58 straipsnyje nurodyto komiteto veiklą, ir pateikia šiam komitetui motyvuotą ataskaitą apie minėtas konsultacijas.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

KITOS NUOSTATOS

60 straipsnis

Ataskaitos

1. Nuo 2007 m. spalio 20 d. kas dvejus metus valstybės narės siunčia Komisijai ataskaitą apie sistemos taikymą. Be bendrų pastebėjimų ataskaitoje turi būti pateikiama priimtų sprendimų statistinė suvestinė ir pagrindinių šios direktyvos taikymo problemų aprašas.

2. Nuo 2007 m. spalio 20 d. kas penkerius metus Komisija parengia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą.

61 straipsnis

Leidžianti nukrypti nuostata

Jei valstybė narė susiduria su dideliais sunkumais taikant šios direktyvos nuostatas konkrečioje srityje, Komisija išnagrinėja šiuos sunkumus kartu su atitinkama valstybe nare.

Kai taikytina, Komisija 54 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priima sprendimą leisti atitinkamai valstybei narei ribotą laikotarpį nukrypti nuo atitinkamos nuostatos.

62 straipsnis

Panaikinimas

Direktyvos 77/452/EEB, 77/453/EEB, 78/686/EEB, 78/687/EEB, 78/1026/EEB, 78/1027/EEB, 80/154/EEB, 80/155/EEB, 85/384/EEB, 85/432/EEB, 85/433/EEB, 89/48/EEB, 92/51/EEB, 93/16/EEB ir 1999/42/EB yra panaikinamos nuo 2007 m. spalio 20 d. Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą, o tomis direktyvomis remiantis priimtiems aktams panaikinimas neturi poveikio.

63 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

Valstybės narės įgyvendina įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip 2007 m. spalio 20 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos informuoja Komisiją.

▼B

Valstybės narės, tvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

64 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

65 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

3 straipsnio 2 dalies sąlygas atitinkančių profesinių asociacijų arba organizacijų sąrašas

AIRIJA ([1])

1. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas ([2])
2. Airijos atestuotų valstybės apskaitininkų institutas ([2])
3. Atestuotų apskaitininkų asociacija ([2])
4. Airijos inžinierių institucija
5. Airijos planavimo institutas

JUNGTINĖ KARALYSTĖ

1. Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas
2. Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
3. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
4. Atestuotų apskaitininkų privilegijuotoji asociacija
5. Nuostolių nustatymo ekspertų privilegijuotasis institutas
6. Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas
7. Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas
8. Privilegijuotasis draudimo institutas
9. Aktuarijų institutas
10. Aktuarijų fakultetas
11. Privilegijuotasis bankininkų institutas
12. Škotijos bankininkų institutas
13. Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija
14. Karališkasis miestų planavimo institutas
15. Privilegijuotoji fizioterapijos draugija
16. Karališkoji chemijos draugija
17. Britų psichologijos draugija
18. Bibliotekų asociacija
19. Diplomuotų miškininkų institutas
20. Privilegijuotasis statybos institutas
21. Inžinerijos taryba
22. Energetikos institutas
23. Statybinės inžinerijos institucija
24. Inžinierių statybininkų institucija
25. Kasybos inžinierių institucija
26. Kasybos ir metalurgijos institucija

([1]) Airijos piliečiai taip pat yra nariai tokių Jungtinės Karalystės asociacijų ir organizacijų:
Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų instituto
Škotijos privilegijuotų apskaitininkų instituto
Aktuarijų instituto
Aktuarijų fakulteto
Vadybos apskaitininkų privilegijuotojo instituto
Diplomuotų sekretorių ir administratorių instituto
Karališkojo miestų planavimo instituto
Karališkosios diplomuotų ekspertų institucijos
Privilegijuotojo statybos instituto.

([2]) Tiktai sąskaitų audito veiklai.

▼B

27. Inžinierių elektrikų institucija
28. Dujų inžinierių institucija
29. Inžinierių mechanikų institucija
30. Chemijos inžinierių institucija
31. Gamybos inžinierių institucija
32. Jūrų inžinierių institucija
33. Karališkoji karinių laivų architektų institucija
34. Karališkoji aeronautikos draugija
35. Metalų institutas
36. Privilegijuotoji pastatų tinklų inžinierių institucija
37. Matavimų ir kontrolės institutas
38. Britų kompiuterių draugija

▼B

II PRIEDAS

11 straipsnio c punkto ii papunktyje minėtos specialios struktūros kursų sąrašas

1. *Paramedicinos ir vaikų priežiūros mokymo kursai*

Kvalifikacija įgyta:

Vokietijoje:

▼M2

— vaikų ir bendrosios praktikos slaugytojas („Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)“),

▼B

— fizioterapeutas („Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)“) ([1]),

— darbo terapeutas/ergoterapeutas („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut“),

— logopedas („Logopäde/Logopädin“),

— ortoptikas („Orthoptist(in)“),

— valstybės pripažįstamas vaikų priežiūros darbuotojas („Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“),

— valstybės pripažįstamas pataisomojo mokymo specialistas („Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge (-in)“),

— medicinos laboratorijos technikas („medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)“),

— medicinos rentgeno technikas („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)“),

— medicinos funkcinės diagnostikos technikas („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“),

— veterinarijos specialistas („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“),

— dietologas („Diätassistent (in)“),

— farmacijos specialisto („Pharmazieingenieur“) kvalifikacija, įgyta iki 1994 m. kovo 31 d. buvusioje Vokietijos Demokratinėje Respublikoje arba naujų *Länder* teritorijoje,

▼M2

_____

▼B

— kalbos terapeutas („Sprachtherapeut(in)“),

▼M2

— geriatrijos slaugytojas („Altenpflegerin und Altenpfleger“),

▼C1

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš:

— ne trumpesnio kaip trejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir kai kuriais atvejais papildomai vienerių arba dvejų metų specializacijos kursų, kuriuos baigiant taip pat reikia laikyti egzaminą,

— arba bent dvejų su puse metų specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių stažuotės patvirtintoje įmonėje,

([1]) Nuo 1994 m. birželio 1 d. profesijos pavadinimas „Krankengymnast(in)“ buvo pakeistas į „Physiotherapeut(in)“. Tačiau šios profesijos atstovai, įgiję diplomus iki tos datos, jų pačių pageidavimu gali toliau vadintis ankstesniu pavadinimu „Krankengymnast(in)“.

▼C1

— arba bent dvejų metų specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienerių metų darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip vienerių metų stažuotės patvirtintoje įmonėje.

▼B

Čekijos Respublikoje:

— sveikatos apsaugos padėjėjas („Zdravotnický asistent“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio vidurinio ugdymo vidurinėje medicinos mokykloje, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

— mitybos padėjėjas („Nutriční asistent“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio vidurinio ugdymo vidurinėje medicinos mokykloje, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

Italijoje:

— dantų technikas („odontotecnico“),

— optikas („ottico“),

▼C1

kuris yra baigęs mokymo ir lavinimo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš:

— ne trumpesnio kaip trejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir kai kuriais atvejais papildomai vienerių arba dvejų metų specializacijos kursų, kuriuos baigiant taip pat reikia laikyti egzaminą,

— arba bent dvejų su puse metų specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių stažuotės patvirtintoje įmonėje,

— arba bent dvejų metų specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienerių metų darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip vienerių metų stažuotės patvirtintoje įmonėje.

▼B

Kipre:

— dantų technikas („οδοντοτεχνίτης“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 6 metų pradinio ugdymo, 6 metų vidurinio ugdymo ir 2 metų aukštesniojo profesinio mokymo bei 1 metų profesinės praktikos.

— optikas („τεχνικός οπτικός“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 6 metų pradinio ugdymo, 6 metų vidurinio ugdymo ir 2 metų aukštesniojo mokymo bei 1 metų profesinės praktikos.

Latvijoje:

— dantų gydytojo padėjėjas („zobārstniecības māsa“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir 2 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje bei 3 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti.

▼B

— biomedicinos laborantas („biomedicīnas laborants“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir 2 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje bei 2 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti.

— dantų technikas („zobu tehniķis“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir 2 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje bei 2 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti.

— fizioterapeuto padėjėjas („fizioterapeita asistents“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir 3 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje bei 2 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti.

Liuksemburge:

— medicinos rentgeno technikas („assistant(e) technique médical(e) en radiologie“),

— medicinos laboratorijos technikas („assistant(e) technique médical(e) de laboratoire“),

— psichiatrijos slaugytoja („infirmier/ière psychiatrique“),

— medicinos chirurgo padėjėjas („assistant(e) technique médical(e) en chirurgie“),

▼M2

— pediatrijos slaugytojas („infirmier(ère) en pédiatrie“),

— anestezijos ir intensyvios terapijos slaugytojas („infirmier(ère) en anesthésie et en réanimation“),

— masažistas („masseur“),

▼B

— vaikų priežiūros darbuotojas („éducateur/trice“),

▼C1

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš:

— ne trumpesnio kaip trejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir kai kuriais atvejais papildomai vienerių arba dvejų metų specializacijos kursų, kuriuos baigiant taip pat reikia laikyti egzaminą,

— arba bent dvejų su puse metų specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių stažuotės patvirtintoje įmonėje,

— arba bent dvejų metų specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienerių metų darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip vienerių metų stažuotės patvirtintoje įmonėje.

▼B

Nyderlanduose:

— veterinarijos padėjėjas („dierenartsassistent“),

▼C1

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš trejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje („MBO“-schema) arba pasirinktinai – trejų metų profesinio mokymo pagal dvigubos gamybinės praktikos programą („LLW“), abiem atvejais laikant baigiamąjį egzaminą.

▼B

Austrijoje:

— specialus pagrindinis slaugytojų, kurios specializuojasi prižiūrėti vaikus ir jaunimą, mokymas („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege“),

▼M2

kurie yra baigę ne trumpesnį kaip trylikos metų mokymo kursą, sudarytą iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir trejų metų profesinio mokymo medicininės slaugos mokykloje, ir sėkmingai išlaikę diplomui gauti būtiną egzaminą.

▼B

— specialus pagrindinis psichiatrijos slaugytojų mokymas („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege“),

▼M2

kurie yra baigę ne trumpesnį kaip trylikos metų mokymo kursą, sudarytą iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir trejų metų profesinio mokymo medicininės slaugos mokykloje, ir sėkmingai išlaikę diplomui gauti būtiną egzaminą.

▼B

— kontaktinių lęšių optikas („Kontaktlinsenoptiker“),

— pedikiūro specialistas („Fußpfleger“),

— klausos pagalbinių priemonių technikas („Hörgeräteakustiker“),

— nereceptinių vaistinių preparatų pardavėjas („Drogist“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip keturiolikos metų, įskaitant ne trumpesnį kaip penkerių metų mokymo pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į ne trumpesnę kaip trejų metų gamybinę praktiką, į kurią įeina mokymas darbo vietoje ir mokymas profesinio mokymo įstaigoje, taip pat profesinę praktiką ir mokymą, baigiamą laikant profesijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę ir mokyti mokinius,

— masažistas („Masseur“),

kuris yra baigęs iš viso keturiolikos metų mokymo kursą, įskaitant penkerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, sudarytą iš dvejų metų gamybinės praktikos, dvejų metų profesinės praktikos ir mokymo bei vienerių metų mokymo kurso, kuris baigiamas laikant profesijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę ir mokyti mokinius,

— vaikų darželio darbuotojas („Kindergärtner/in“),

— vaikų priežiūros darbuotojas („Erzieher“),

kuris yra baigęs iš viso trylikos metų mokymo kursą, įskaitant penkerių metų profesinį mokymą specializuotoje profesinėje mokykloje, kurią baigiant laikomas egzaminas.

▼M6

— specialus vaikų ir jaunimo priežiūros mokymas („Sonderausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege“),

— specialus psichikos sveikatos priežiūros ir slaugos mokymas („Sonderausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege“),

— specialus intensyviosios terapijos mokymas („Sonderausbildung in der Intensivpflege“),

— specialus vaikų intensyviosios terapijos mokymas („Sonderausbildung in der Kinderintensivpflege“),

— specialus anesteziologinės slaugos mokymas („Sonderausbildung in der Anästhesiepflege“),

— specialus su inkstų pakaitine terapija susijusios slaugos mokymas („Sonderausbildung in der Pflege bei Nierenersatztherapie“),

— specialus operacinės slaugos mokymas („Sonderausbildung in der Pflege im Operationsbereich“),

— specialus ligoninių higienos mokymas („Sonderausbildung in der Krankenhaushygiene“),

— specialus sveikatos priežiūros ir slaugos mokymo mokymas („Sonderausbildung für Lehraufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege“),

— specialus sveikatos priežiūros ir slaugos administravimo mokymas („Sonderausbildung für Führungsaufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege“),

kuris atitinka mokymą, kurio bendra trukmė sudaro mažiausiai nuo trylikos metų ir šešių mėnesių iki keturiolikos metų, įskaitant ne mažiau kaip dešimt metų bendrojo ugdymo, dar trejus metus aukštesnio lygio bendrojo mokymo sveikatos priežiūros ir slaugos viešųjų paslaugų srityje ir nuo šešių iki dvylikos mėnesių specialaus specialybės, mokymo arba administravimo mokymo.

▼B

Slovakijoje:

— pagrindinės menų mokyklos šokių mokytojas („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14,5 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo, 4 metų mokymo vidurinėje specialiojoje mokykloje ir 5 semestrų šokių pedagogikos kurso.

— specialiųjų mokymo įstaigų ir socialinių tarnybų pedagogas („vychovávatel' v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8/9 metų pagrindinio ugdymo, 4 metų studijų vidurinėje pedagogikos mokykloje ar kitoje vidurinėje mokykloje bei 2 metų papildomų pedagogikos studijų.

▼M5

— dantų technikas *(zubný technik)*,

kurio lavinimas ir mokymas truko ne mažiau nei keturiolika metų, įskaitant 8 ar 9 metus pradinio mokymo mokykloje, 4 metus vidurinio mokymo mokykloje, o įsigijęs vidurinį išsilavinimą 2 metus mokėsi vidurinėje sveikatos priežiūros mokykloje ir išlaikė teorinius ir praktinius Bendrojo lavinimo pažymėjimo egzaminus *(maturitné vysvedčenie)*.

▼B

2. *Amato meistro sektorius („Mester/Meister/Maître“), kuris atitinka mokymo ir lavinimo kursus, skirtus šios direktyvos II skyriaus III antraštinėje dalyje neapibūdintiems įgūdžiams*

Kvalifikacija įgyta:

▼M5

_____

▼B

Vokietijoje:

— optikas („Augenoptiker“),

— dantų technikas („Zahntechniker“),

▼M2

— ortopedijos technikas („Orthopädietechniker“),

▼B

— klausos pagalbinių priemonių gamintojas („Hörgeräte-Akustiker“),

▼M2

_____

▼B

— ortopedijos batų batsiuvys („Orthopädieschuhmacher“).

Liuksemburge:

— optikas („opticien“),

— dantų technikas („mécanicien dentaire“),

— klausos pagalbinių priemonių gamintojas („audioprothésiste“),

— ortopedijos technikas/chirurginių tvarsčių gamintojas („mécanicien orthopédiste/bandagiste“),

— ortopedijos batų batsiuvys („orthopédiste-cordonnier“).

Šių kursų bendra trukmė yra 14 metų, įskaitant mažiausiai penkerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, mokantis dalimis darbo vietoje ir profesinio ugdymo įstaigoje, po to laikant egzaminą, norint savarankiškai imtis bet kokios kvalifikuotos veiklos arba atitinkamu atsakomybės lygiu dirbti įmonėje.

Austrijoje:

— chirurginių tvarsčių gamintojas („Bandagist“),

— korsetų gamintojas („Miederwarenerzeuger“),

— optikas („Optiker“),

— ortopedijos batų batsiuvys („Orthopädieschuhmacher“),

— ortopedijos technikas („Orthopädietechniker“),

— dantų technikas („Zahntechniker“),

— sodininkas („Gärtner“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip keturiolikos metų, įskaitant mažiausiai penkerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į mažiausiai trejų metų gamybinę praktiką, į kurią įeina mokymas darbo vietoje ir mokymas profesinio ugdymo įstaigoje, taip pat ne trumpesnę kaip dvejų metų profesinę praktiką ir mokymą, baigiamą laikant meistro kvalifikacijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę, mokyti mokinius ir vadintis „Meister“ vardu.

▼B

Žemės ūkio ir miškininkystės srities meistrų kvalifikacija, tai yra:

— žemės ūkio meistras („Meister in der Landwirtschaft“),

— kaimo namų ūkio ekonomikos meistras („Meister in der ländlichenHauswirtschaft“),

— sodininkystės meistras („Meister im Gartenbau“),

— prekinės daržininkystės meistras („Meister im Feldgemüsebau“),

— pomologijos ir vaisių perdirbimo meistras („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),

— vynuogininkystės ir vyno gamybos meistras („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),

— pieninkystės meistras („Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft“),

— žirgininkystės meistras („Meister in der Pferdewirtschaft“),

— žuvininkystės meistras („Meister in der Fischereiwirtschaft“),

— paukštininkystės meistras („Meister in der Geflügelwirtschaft“),

— bitininkystės meistras („Meister in der Bienenwirtschaft“),

— miškininkystės meistras („Meister in der Forstwirtschaft“),

— miškų želdinimo ir tvarkymo meistras („Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft“),

— žemės ūkio sandėliavimo meistras („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip penkiolikos metų, įskaitant mažiausiai šešerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į mažiausiai trejų metų gamybinę praktiką, į kurią įeina mokymas verslo įmonėje ir mokymas profesinio ugdymo įstaigoje, taip pat trejų metų profesinę praktiką, baigiamą laikant profesijos meistro kvalifikacijos egzaminą, suteikiantį teisę mokyti mokinius ir vadintis „Meister“ vardu.

Lenkijoje:

— praktinio profesinio mokymo mokytojas („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu“);

kurio mokymo kursas susideda iš:

i) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų profesinio vidurinio mokymo ar atitinkamo vidurinio ugdymo susijusioje srityje bei ne trumpesnių kaip 150 valandų pedagogikos kursų, darbo saugos ir higienos kursų ir 2 metų profesijos, kurios ketinama mokyti, profesinės praktikos, arba

ii) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų profesinio vidurinio mokymo, ir įgytas aukštesniosios pedagoginės technikos mokyklos baigimo diplomas, arba

iii) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 2-3 metų pagrindinio profesinio vidurinio mokymo ir ne trumpesnės kaip 3 metų profesinės praktikos, patvirtintos tam tikros profesijos meistro laipsniu, bei bent 150 valandų pedagogikos kurso.

Slovakijoje:

— profesinio mokymo meistras („majster odbornej výchovy“),

▼B

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio mokymo (užbaigtas profesinio vidurinio mokymo ir (arba) atitinkamo (panašaus) profesinio mokymo arba amato kursas) ir ne trumpesnės kaip 3 metų profesinės praktikos asmens baigto mokslo arba įgyto amato srityje bei papildomų pedagoginių studijų pedagogikos fakultete arba technikos universitete arba baigto vidurinio ugdymo arba amato mokymo atitinkamuose (panašiuose) profesinio mokymo arba amato kursuose ir ne trumpesnės kaip 3 metų profesinės praktikos asmens baigto mokslo arba įgyto amato srityje bei papildomų pedagoginių studijų pedagogikos fakultete arba iki 2005 m. rugsėjo 1 d. specializuoto mokymo specialioje pedagogikos srityje, kurį profesinio mokymo meistrams teikia specialių mokyklų, kuriose nėra papildomų pedagoginių studijų, metodologijos centrai.

▼M2

2a. *Amato meistras Meister/Maître (mokymo ir lavinimo kursai, kuriuos išklausius suteikiama amato meistro Meister/Maître kvalifikacija tokioms specialybėms:*

Vokietijoje:

— metalo darbų specialistas („Metallbauer“),

— chirurginių instrumentų gamintoja („Chirurgiemechaniker“),

— automobilių ir jų kėbulų gamintojas („Karosserie- und Fahrzeugbauer“),

— automobilių mechanikas („Kraftfahrzeugtechniker“),

— dviračių ir motociklų mechanikas („Zweiradmechaniker“),

— šaldytuvų specialistas („Kälteanlagenbauer“),

— informatikos specialistas („Informationstechniker“),

— žemės ūkio technikos mechanikas („Landmaschinenmechaniker“),

— ginklininkas („Büchsenmacher“),

— skardininkas („Klempner“),

— santechnikas-šildymo įrenginių montuotojas („Installateur und Heizungsbauer“,)

— elektrotechnikas („Elektrotechniker“),

— elektrinių mašinų gamintojas („Elektromaschinenbauer“),

— laivų statytojas („Boots- und Schiffbauer“),

— mūrininkas ir betonuotojas („Maurer und Betonbauer“,)

— krosnių bei oro šildymo įrenginių gamintojas ir montuotojas („Ofen- und Luftheizungsbauer“),

— dailidė („Zimmerer“),

— stogdengys („Dachdecker“),

— kelių tiesimo specialistas („Straßenbauer“),

— termoizoliacijos ir akustinės izoliacijos specialistas („Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer“),

— šulinių kasėjas („Brunnenbauer“),

— akmentašys ir akmens skulptorius („Steinmetz und Steinbildhauer“),

— sienos lipdinių meistras („Stuckateur“),

— dažytojas-lakuotojas („Maler und Lackierer“),

— pastolių statytojas („Gerüstbauer“),

▼M2

— kaminkrėtys („Schornsteinfeger“),

— tiksliųjų prietaisų mechanikas („Feinwerkmechaniker“),

— baldžius („Tischler“),

— virvininkas („Seiler“),

— kepėjas („Bäcker“),

— konditeris („Konditor“),

— mėsininkas („Fleischer“),

— kirpėjas („Frisör“),

— stiklius („Glaser“),

— stiklo pūtėjas ir stiklo aparatų gamintojas („Glasbläser und Glasapparatebauer“),

— padangų vulkanizuotojas ir restauravimo specialistas („Vulkaniseur und Reifenmechaniker“);

Liuksemburge:

— kepėjas-konditeris („boulanger-pâtissier“),

— konditeris-šokolado meistras-valgomųjų ledų gamintojas („pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier“),

— mėsininkas-mėsos perdirbėjas („boucher-charcutier“),

— mėsininkas-mėsos perdirbėjas-arklienos mėsininkas („boucher-charcutier-chevalin“),

— kulinaras („traiteur“),

— malūniukas („meunier“),

— siuvėjas-sukirpėjas („tailleur-couturier“),

— modistas-skrybėlininkas („modiste-chapelier“),

— kailininkas („fourreur“),

— batsiuvys („bottier-cordonnier“),

— laikrodininkas („horloger“),

— juvelyras („bijoutier-orfèvre“),

— kirpėjas („coiffeur“),

— kosmetologas („esthéticien“),

— mechanikas („mécanicien en mécanique générale“),

— liftų, keltuvų, mechaninių eskalatorių ir krovinių krovimo įrangos montuotojas („installateur d'ascenseurs, de monte-charges, d'escaliers mécaniques et de matériel de manutention“),

— ginklininkas („armurier“),

— kalvis („forgeron“),

— pramonės ir statybos mašinų bei įrenginių mechanikas („mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction“),

— automobilių ir motociklų elektromechanikas („mécanicien-électronicien d'autos et de motos“),

— kėbulų konstruktorius-remontininkas („constructeur réparateur de carosseries“),

— automobilių kėbulų lygintojas-dažytojas („débosseleur-peintre de véhicules automoteurs“),

— vyniotojas („bobineur“),

— garso ir vaizdo įrangos ir aparatūros elektrotechnikas („électronicien d'installations et d'appareils audiovisuels“),

▼M2

— televizijos tinklo technikas-remontininkas („constructeur réparateur de réseaux de télédistribution“),

— biuro ir informacinės technikos elektrotechnikas („électronicien en bureautique et en informatique“),

— žemės ūkio bei vynininkystės mašinų ir įrangos mechanikas („mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles“),

— katilų gamintojas („chaudronnier“),

— galvanikas („galvaniseur“),

— automobilių ekspertas („expert en automobiles“),

— statybos darbų rangovas („entrepreneur de construction“),

— kelių tiesimo ir kelių dangos klojimo darbų vadovas („entrepreneur de voirie et de pavage“),

— betoninių dangų specialistas („confectionneur de chapes“),

— termoizoliacijos, akustinės izoliacijos ir sandarinimo darbų vadovas („entrepreneur d'isolations thermiques, acoustiques et d'étanchéité“),

— šildymo ir santechnikos sistemų montuotojas („installateur de chauffage-sanitaire“),

— šaldymo įrangos montuotojas („installateur frigoriste“),

— elektrikas („électricien“),

— neoninio apšvietimo įrangos montuotojas („installateur d'enseignes lumineuses“),

— komunikacijų ir informacinės technikos elektrotechnikas („électronicien en communication et en informatique“),

— signalizacijos ir apsaugos sistemų montuotojas („installateur de systèmes d'alarmes et de sécurité“),

— dailidė-baldžius („menuisier-ébéniste“),

— parketo klojėjas („parqueteur“),

— surenkamųjų elementų klojėjas („poseur d'éléments préfabriqués“),

— langinių, žaliuzių, markizių ir užuolaidų gamintojas-montuotojas („fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store“),

— metalo konstrukcijų specialistas („entrepreneur de constructions métalliques“),

— krosnių mūrininkas („constructeur de fours“),

— stogdengys-metalo dirbinių specialistas („couvreur-ferblantier“),

— dailidė („charpentier“),

— marmuro ir akmens tašytojas („marbrier-tailleur de pierres“),

— plytelių klojėjas („carreleur“),

— lubų ir fasadų specialistai („plafonneur-façadier“),

— dažytojas-dekoruotojas („peintre-décorateur“),

— stiklius-veidrodžių meistras („vitrier-miroitier“),

— baldų apmušėjas-dekoruotojas („tapissier-décorateur“),

— židinių ir koklinių krosnių gamintojas-mūrytojas („constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence“),

— spaustuvininkas („imprimeur“),

— žiniasklaidos priemonių operatorius („opérateur média“),

▼M2

— šilkografas („sérigraphe“),

— įrišėjas („relieur“),

— medicininės-chirurginės įrangos mechanikas („mécanicien de matériel médico-chirurgical“),

— variklinių transporto priemonių vairavimo instruktorius („instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs“),

— metalinių stogų ir apkalamųjų lakštų gamintojas-montuotojas („fabricant poseur de bardages et toitures métalliques“),

— fotografas („photographe“),

— muzikos instrumentų gamintojas-taisytojas („fabricant réparateur d'instruments de musique“),

— plaukimo instruktorius („instructeur de natation“);

Austrijoje:

— statybos meistras („Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten“),

— kepėjas („Bäcker“),

— vandens tiekimo sistemų montuotojas-remontininkas („Brunnenmeister“),

— stogdengys („Dachdecker“),

— elektrotechnikas („Elektrotechniker“),

— mėsininkas („Fleischer“),

— kirpėjas ir perukų specialistas (stilistas) („Friseur und Perückenmacher (Stylist)“),

— santechnikos ir dujų įrangos technikas („Gas- und Sanitärtechnik“),

— stiklius („Glaser“),

— stiklo dangų klojimas-stiklo poliravimas („Glasbeleger und Flachglasschleifer“),

— stiklo pūtimas ir stiklo aparatų gamyba („Glasbläser und Glasapparatebauer“),

— tuščiavidurio stiklo poliravimas ir apdaila (giminiški amatai) („Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk)“),

— krosnių mūrininkas-remontininkas („Hafner“),

— šildymo technikas („Heizungstechnik“),

— ventiliavimo įrenginių technikas (giminiški amatai) („Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)“),

— šaldymo ir oro kondicionavimo technikas („Kälte- und Klimatechnik“),

— ryšių elektronika („Kommunikationselektronik“),

— konditeris (įskaitant meduolių, konditerijos gaminių, valgomųjų ledų ir šokolado gaminių gamybą) („Konditor (Zuckerbäcker) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und -Schokoladewarenerzeugung“),

— automobilių technikas („Kraftfahrzeugtechnik“),

— kėbulų meistras, įskaitant kėbulų skardinimo ir dažymo darbus (giminiškos profesijos) („Karosseriebauer einschl. Karosseriespengler u. -lackierer (verbundenes Handwerk)“),

— plastmasės perdirbimas („Kunststoffverarbeitung“),

— dažytojas (statybose) („Maler und Anstreicher“),

— lakuotojas („Lackierer“),

▼M2

— auksuotojas-dekoruotojas („Vergolder und Staffierer“),

— iškabų gamintojas (giminiški amatai) („Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)“),

— elektrinių mašinų konstravimo ir automatizavimo mechatronikas („Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung“),

— elektronikos mechatronikas („Mechatroniker f. Elektronik“),

— biuro įranga ir informacinės sistemos („Büro- und EDV-Systemtechnik“),

— mašinų ir gamybos technologijų mechatronikas („Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik“),

— Medicininės įrangos mechatronikas (giminiški amatai) („Mechatroniker f. Medizingerätetechnik (verbundenes Handwerk)“),

— paviršių technologas („Oberflächentechnik“),

— metalų apdirbimo amatai (giminiški amatai) („Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)“),

— spynų meistras („Schlosser“),

— kalvis („Schmied“),

— žemės ūkio mašinų technikas („Landmaschinentechnik“),

— santechnikas („Spengler“),

— katilų gamintojas (giminiški amatai) („Kupferschmied (verbundenes Handwerk)“),

— marmuro meistras, įskaitant dirbtinių akmenų ir mozaikinių plytelių gamybą („Steinmetzmeister einschl. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher“),

— sienos lipdinių meistras ir tinkuotojas („Stukkateur und Trockenausbauer“),

— dailidė („Tischler“),

— maketuotojas („Modellbauer“),

— statinių dirbėjas („Binder“),

— medžio tekintojas („Drechsler“),

— laivų statybos inžinierius („Bootsbauer“),

— skulptorius (giminiški amatai) („Bildhauer (verbundenes Handwerk)“),

— vulkanizavimo specialistas („Vulkaniseur“),

— ginklininkas (įskaitant ginklų prekybą) („Waffengewerbe (Büchsenmacher) einschl. des Waffenhandels“),

— termoizoliacija, akustinė ir priešgaisrinė izoliacija („Wärme- Kälte- Schall- und Branddämmer“),

— medienos statybos meistras („Zimmermeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten“),

kurie yra baigę ne trumpesnį kaip trylikos metų mokymo kursą, sudarytą iš ne trumpesnio kaip 3 metų profesinio mokymo, kurio viena dalis vyksta įmonėje, o kita – profesinio lavinimo įstaigoje, ir kurį baigus laikomas egzaminas, bei ne trumpesnio nei vienerių metų teorinio ir praktinio amato meistro mokymo. Sėkmingai išlaikiusiems amato meistro egzamino, suteikiama teisė individualiai verstis atitinkamu amatu, apmokyti mokinius, bei suteikiamas meistro vardas.

▼B

3. *Jūreivystės sektorius*

▼M3

a) Jūrų transportas

kvalifikacija įgyta:

Latvijoje:

— laivų elektromechanikas („kuģu elektromehāniķis“),

— šaldymo įrenginių operatorius („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“).

Nyderlanduose:

— VTS pareigūnas („VTS-functionaris“.

kurie išėjo tokį mokymo kursą:

— Latvijoje:

i) laivų elektromechanikas („kuģu elektromehāniķis“),

1. Asmuo ne jaunesnis kaip 18 metų amžiaus.

2. Kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12,5 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 9 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 3 metų profesinio mokymo. Papildomai reikalaujama ne trumpesnės kaip 6 mėnesių tarnybos einant laivo elektriko ar elektriko inžinieriaus padėjėjo pareigas plaukiojančiuose laivuose, kurių eigos variklių galingumas 750 kW ir daugiau. Profesinis mokymas baigiamas specialiu kompetentingos institucijos surengtu egzaminu pagal Transporto ministerijos patvirtintą mokymo programą;

ii) šaldymo įrenginių operatorius („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“),

1. Asmuo ne jaunesnis kaip 18 metų amžiaus.

2. Kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 9 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 3 metų profesinio mokymo. Taip pat reikalaujama ne trumpesnės kaip 12 mėnesių tarnybos laive einant šaldymo įrenginių inžinieriaus padėjėjo pareigas. Profesinis mokymas baigiamas specialiu kompetentingos institucijos surengtu egzaminu pagal Transporto ministerijos patvirtintą mokymo programą;

— Nyderlanduose:

Kuris iš viso mokosi mažiausiai 15 metų, iš kurių mažiausiai trejus metus aukštojo profesinio mokymo įstaigoje („HBO“) arba aukštesniojo profesinio mokymo įstaigoje („MBO“), po to lanko valstybinius arba regioninius specializacijos kursus, kuriuos sudaro mažiausiai po 12 savaičių teorinio mokymo, ir laiko egzaminą.

▼B

b) Jūrų žvejyba:

kvalifikacija įgyta:

Vokietijoje:

— gelminės žvejybos kapitonas („Kapitän BG/Fischerei“),

— pakrantės žvejybos kapitonas („Kapitän BLK/Fischerei“),

— gelminės žvejybos laivo denio karininkas („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei“),

— pakrantės žvejybos laivo denio karininkas („Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei“);

▼B

Nyderlanduose:

— pirmasis kapitono padėjėjas/mechanikas V („stuurman werktuigkundige V“),

— mechanikas IV (žvejybos laivas) („werktuigkundige IV visvaart“),

— pirmasis kapitono padėjėjas IV (žvejybos laivas) („stuurman IV visvaart“),

— pirmasis kapitono padėjėjas/mechanikas VI („stuurman werktuigkundige VI“),

kurie išėjo tokį mokymo kursą:

— Vokietijoje bendra mokymo trukmė yra 14-18 metų, įskaitant trejų metų pagrindinio profesinio ugdymo kursą ir vienerių metų tarnybą jūroje, po to papildomai mokomasi vienerius arba dvejus metus specializuotoje profesinio ugdymo įstaigoje ir, kur tikslinga, įgyjama dvejų metų darbo patirtis laivyboje,

— Nyderlanduose skirtingos trukmės 13-15 metų kursas, iš jų mažiausiai dveji metai specializuotoje profesinėje mokykloje, po to papildomai atlieka dvylikos mėnesių darbo praktika,

toks išsilavinimas pripažįstamas pagal Torremolinos konvenciją (1977 m. Tarptautinė konvencija dėl žvejybos laivų saugos).

4. *Techninis sektorius*

Kvalifikacija įgyta:

Čekijoje:

— kvalifikuotas technikas, kvalifikuotas statybininkas („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel“),

kuris yra baigęs ne trumpesnį kaip 9 metų profesinį mokymą, susidedantį iš 4 metų techninio vidurinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu (vidurinės technikos mokyklos egzaminu), ir 5 metų profesinės praktikos, kuri baigiama pasirinktos profesinės veiklos statybos srityje profesinės kvalifikacijos egzaminu (pagal Aktą Nr. 50/1976 Sb. (Statybos aktas) ir Aktą Nr. 360/1992 Sb.).

— geležinkelių transporto priemonės vairuotojas („fyzická osoba řídící drážní vozidlo“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu ir valstybiniu transporto priemonių varomosios jėgos egzaminu.

— kelių priežiūros technikas („drážní revizní technik“)

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio vidurinio mokymo vidurinėje mechanikos ar elektronikos mokykloje, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

— vairavimo instruktorius („učitel autoškoly“),

asmuo ne jaunesnis kaip 24 metų amžiaus; kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, pagrindinį dėmesį skiriant eismui ir mašinų įrangai, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

— Valstybės technikas, atsakingas už motorinių transporto priemonių techninę apžiūrą („kontrolní technik STK“),

▼B

asmuo ne jaunesnis kaip 21 metų amžiaus; kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu, bei ne trumpesnės kaip 2 metų techninės praktikos; suinteresuotas asmuo privalo turėti vairuotojo pažymėjimą ir asmens neteistumo pažymą bei privalo būti baigęs specialų ne trumpesnį kaip 120 valandų valstybės technikų mokymą bei sėkmingai išlaikęs egzaminą.

— automobilių dujų išmetimo kontrolės mechanikas („mechanik měření emisí“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu; be to, pareiškėjas turi būti atlikęs ne trumpesnę kaip 3 metų techninę praktiką ir baigęs specialų 8 valandų trukmės automobilių dujų išmetimo kontrolės mechanikų mokymą bei sėkmingai išlaikęs egzaminą.

— I klasės kapitonas („kapitán I. třídy“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 15 metų, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 3 metų profesinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu ir tinkamumo pažymėjimu patvirtinamu egzaminu. Baigus šį profesinį mokymą turi būti atliekama 4 metų profesinė praktika, kuri baigiama egzaminu.

— paminklų, kurie yra meno kūriniai, restauratorius („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, jei restauravimo kursas apima visą vidurinį techninį mokymą, arba 10 ar 12 metų susijusio kurso studijas, ir yra įgijęs 5 metų profesinę patirtį, jei visas vidurinis techninis mokymas baigiamas „maturitní zkouška“ egzaminu, ar yra įgijęs 8 metų profesinę patirtį, jei vidurinis techninis mokymasis baigiamas baigiamuoju amato egzaminu.

— meno darbų, kurie nėra paminklai, bet yra laikomi muziejų ir galerijų kolekcijose, bei kitų kultūros vertybių restauratorius („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty“),

kuris yra baigęs 12 metų trukmės mokymo kursą bei įgijęs 5 metų profesinę patirtį, jei restauravimo kursas apima visą vidurinį techninį mokymą, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

— atliekų tvarkytojas („odpadový hospodář“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu, ir per pastaruosius 10 metų įgijęs bent 5 metų patirtį atliekų tvarkymo sektoriuje.

— sprogdinimų techninis vadovas („technický vedoucí odstřelů“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu,

▼B

ir:

įgiję 2 metų patirtį dirbdami požemyje sprogdintojais (požeminiai darbai) ar 1 metų patirtį dirbdami paviršiuje (paviršiaus darbai), įskaitant 6 mėnesių patirtį dirbant sprogdintojo padėjėju;

išėję 100 valandų teorinio ir praktinio mokymo kursą, kuris baigiamas atitinkamo rajono kasybos valdžios institucijos surengtu egzaminu;

įgiję 6 mėnesių ar ilgesnę profesinę didelių sprogdinimo darbų planavimo ir vykdymo patirtį;

išėję 32 valandų teorinio ir praktinio mokymo kursą, kuris baigiamas Čekijos kasybos valdžios institucijos surengtu egzaminu.

▼M2

_____

▼B

Latvijoje:

— garvežio mašinisto padėjėjas („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs“),

asmuo ne jaunesnis kaip 18 metų amžiaus, kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio mokymo; profesinis mokymas baigiamas specialiu darbdavio egzaminu; kompetentingos valdžios institucijos asmeniui 5 metams išduoda kvalifikaciją patvirtinantį pažymėjimą.

Nyderlanduose:

— teismo antstolis („gerechtsdeurwaarder“),

— dantų protezų gamintojas („tandprotheticus“),

kurie yra išėję tokį ir profesinio mokymo kursą:

i) teismo antstolis („gerechtsdeurwaarder“) yra baigęs iš viso 19 metų mokymo kursą, kurį sudaro aštuoneri metai privalomojo mokymo ir aštuoneri metai vidurinio lavinimo, įskaitant ketverių metų techninį lavinimą, kurį baigiant laikomas valstybinis egzaminas, po to – treji metai teorinio ir praktinio profesinio mokymo;

ii) dantų protezų gamintojas („tandprotheticus“) iš viso mokosi mažiausiai 15 metų dieniniame skyriuje ir trejus metus - vakariniame ar neakivaizdiniame skyriuje. Mokymo kursą sudaro aštuoneri metai pagrindinio ugdymo, ketveri metai bendrojo vidurinio lavinimo ir treji metai profesinio mokymo, teoriškai ir praktiškai mokantis dantų techniko specialybės. Po to trejus metus vakariniame ar neakivaizdiniame skyriuje mokomasi dantų protezų gamintojo darbo ir laikomas egzaminas.

Austrijoje:

— miškininkas („Förster“),

— techninis konsultantas („Technisches Büro“),

— darbo nuomos specialistas („Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe“),

— įdarbinimo agentas („Arbeitsvermittlung“),

— investicijų konsultantas („Vermögensberater“),

— privatus tyrėjas („Berufsdetektiv“),

— apsauginikas („Bewachungsgewerbe“),

▼B

— nekilnojamojo turto agentas („Immobilienmakler“),

— nekilnojamojo turto vadybininkas („Immobilienverwalter“),

— statybos projektų organizatorius („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer“),

— skolų inkasavimo institucijos darbuotojas („Inkassobüro/Inkassoinstitut“),

kurie yra baigę ne trumpesnį kaip 15 metų mokymo ir lavinimo kursą, susidedantį iš aštuonerių metų privalomojo mokymo, penkerių metų vidurinio techninio arba prekybos lavinimo, baigiamo laikant techninio arba komercinio brandos lygio kvalifikacinį egzaminą, po to papildomai dvejų metų lavinimo darbo vietoje. Studijos baigiamos laikant profesinį egzaminą,

— draudimo konsultantas („Berater in Versicherungsangelegenheiten“),

kuris yra baigęs 15 metų mokymo ir lavinimo kursą, įskaitant šešerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į trejų metų praktiką ir trejų metų profesinę praktiką bei mokymą baigiamą laikant egzaminą.

— statybos meistras/planavimas ir techniniai apskaičiavimai („Planender Baumeister“),

— medienos statybos meistras/planavimas ir techniniai apskaičiavimai („Planender Zimmermeister“),

kurie yra baigę ne trumpesnį kaip 18 metų mokymo ir lavinimo kursą, įskaitant ne trumpesnį kaip devynerių metų profesinio lavinimo kursą, suskirstytą į ketverių metų vidurinį techninį lavinimą ir penkerių metų profesinę praktiką ir mokymą, baigiamą laikant profesijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę ir mokyti mokinius, jeigu šis mokymas susijęs su teise planuoti pastatus, atlikti techninius apskaičiavimus ir vadovauti statybos darbams („Maria Theresian privilegija“).

— prekybos buhalteris („Gewerblicher Buchhalter“) pagal 1994 m. Gewerbeordnung (1994 m. įstatymas dėl prekybos, amatų ir pramonės),

— besiverčiantis privačia praktika buhalteris („Selbständiger Buchhalter“) pagal 1999 m. Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe (1999 m. įstatymas dėl valstybinio sektoriaus finansų apskaitos profesijų);

Lenkijoje:

— diagnozuotojas, atliekantis motorinių transporto priemonių bendrąją techninę apžiūrą transporto priemonių kontrolės punkte („Diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo transporto priemonių srityje, ir atlikęs 3 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže; praktikos metu išklausomas 51 valandos pagrindinis mokymo kursas apie transporto priemonių techninę apžiūrą ir išlaikomas kvalifikacinis egzaminas.

— diagnozuotojas, atliekantis motorinių transporto priemonių techninę apžiūrą rajono transporto priemonių kontrolės punkte („Diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo transporto priemonių srityje, ir atlikęs 4 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže; praktikos metu išklausomas 51 valandos pagrindinis mokymo kursas apie transporto priemonių techninę apžiūrą ir išlaikomas kvalifikacinis egzaminas.

▼B

— diagnozuotojas, atliekantis motorinių transporto priemonių techninę apžiūrą transporto priemonių kontrolės punkte („Diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš:

i) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo motorinių transporto priemonių srityje, ir atlikęs patvirtintą 4 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže, ar

ii) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo nespecializuojant motorinių transporto priemonių srityje, ir atlikęs patvirtintą 8 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže; praktikos metu išklausomas 113 valandų visas mokymo kursas, įskaitant pagrindinį ir specializuotą mokymą po kiekvieno etapo.

Diagnozuotojų mokymo trukmė valandomis ir mokymo bendra apimtis atskirose srityse yra išsamiai reglamentuota 2002 m. lapkričio 28 d. Infrastruktūros ministro reglamente dėl išsamių reikalavimų, taikomų diagnozuotojams (2002 m. OL, Nr. 208–1769).

▼M7

— traukinio dispečeris („dyżurny ruchu“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš:

i) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 45 dienų traukinių dispečerių rengimo kursų, ir yra išlaikęs kvalifikacinį egzaminą; arba

ii) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 63 dienų traukinių dispečerių rengimo kursų, ir yra išlaikęs kvalifikacinį egzaminą; arba

iii) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 29 dienų traukinių dispečerių rengimo kursų, yra baigęs 5 dienų bandomąjį mokymo laikotarpį, kurio metu buvo prižiūrimas, ir išlaikęs kvalifikacinį egzaminą; arba

iv) 6 metų pagrindinio ugdymo, 3 metų žemesniojo vidurinio mokymo ir 3 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 29 dienų traukinių dispečerių rengimo kursų, yra baigęs 5 dienų bandomąjį mokymo laikotarpį, kurio metu buvo prižiūrimas, ir išlaikęs kvalifikacinį egzaminą.

— traukinio viršininkas („kierownik pociągu“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš:

i) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 22 dienų traukinio viršininko rengimo kursų, yra baigęs 3 dienų bandomąjį mokymo laikotarpį, kurio metu buvo prižiūrimas, ir išlaikęs kvalifikacinį egzaminą; arba

▼M7

ii) 6 metų pagrindinio ugdymo, 3 metų žemesniojo vidurinio mokymo ir 3 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 22 dienų traukinio viršininko rengimo kursų, yra baigęs 3 dienų bandomąjį mokymo laikotarpį, kurio metu buvo prižiūrimas, ir išlaikęs kvalifikacinį egzaminą.

— vidaus vandenų laivų mechanikas („mechanik statkowy żeglugi śródlądowej“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš:

i) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis vidaus vandenų laivų mechanikos srityje, turi 24 mėnesių darbo patirties, iš kurių bent 18 mėnesių vidaus vandenų laive buvo atsakingas už mechaninės laivo pavaros ir pagalbines sistemas, ir 6 mėnesius dirbo laivų statykloje arba techninio aptarnavimo dirbtuvėse, kur galėjo įgyti degimo variklių remonto patirties, ir yra išlaikęs kvalifikacinį egzaminą; arba

ii) 6 metų pagrindinio ugdymo, 3 metų žemesniojo vidurinio mokymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis vidaus vandenų laivų mechanikos srityje, turi 24 mėnesių darbo patirties, iš kurių bent 18 mėnesių vidaus vandenų laive buvo atsakingas už mechaninės laivo pavaros ir pagalbines sistemas, ir 6 mėnesius dirbo laivų statykloje arba techninio aptarnavimo dirbtuvėse, kur galėjo įgyti degimo variklių remonto patirties, ir yra išlaikęs kvalifikacinį egzaminą.

▼B

5. *Jungtinės Karalystės kursai, suteikiantys nacionalinę profesinę kvalifikaciją arba Škotijos profesinę kvalifikaciją:*

įgyta kvalifikacija:

— registruoto veterinarijos slaugytojo,

— šachtų inžinieriaus - elektriko,

— kasyklų inžinieriaus - mechaniko,

— dantų gydytojo,

— dantų terapeuto,

— optiko,

— šachtų saugos inžinieriaus,

— nemokumo specialisto,

— licencijuoto teisininko,

▼M3

_____

▼B

— techniškai atestuoto kompetentingo atliekų tvarkymo specialisto,

toliau gali būti tobulinama iki pripažintos nacionalinės profesinės kvalifikacijos (NVQs) arba Škotijoje pripažintos Škotijos profesinės kvalifikacijos, atitinkančios Jungtinės Karalystės nacionalinės profesinės kvalifikacijos struktūros 3 ir 4 lygius.

▼B

Šie lygiai apibūdinami taip:

— 3 lygis: įvairių veiklos krypčių įvairiose srityse plataus masto kompetencija. Dauguma iš šių sričių yra sudėtingos ir nekasdienės. Priskiriama nemažai atsakomybės ir savarankiškumo, dažnai reikalinga kontrolė arba vadovavimas kitiems.

— 4 lygis: sudėtingo, techninio arba profesinio darbo veiklos krypčių įvairiose srityse plataus masto kompetencija. Gana didelis asmeninės atsakomybės laipsnis ir savarankiškumas. Dažnai reikia imtis atsakomybės už kitų darbą ir paskirstyti išteklius.

▼B

III PRIEDAS

13 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje minimo reglamentuoto rengimo sąrašas

Jungtinėje Karalystėje:

po reglamentuotų kursų kvalifikaciją galima toliau tobulinti iki pripažintos nacionalinės profesinės kvalifikacijos (NVQs) arba Škotijoje pripažintos Škotijos profesinės kvalifikacijos, atitinkančios Jungtinės Karalystės nacionalinės profesinės kvalifikacijos struktūros 3 ir 4 lygius.

Šie lygiai apibūdinami taip:

— 3 lygis: įvairių veiklos krypčių įvairiose srityse plataus masto kompetencija. Dauguma iš šių sričių yra sudėtingos ir nekasdienės. Priskiriama nemažai atsakomybės ir savarankiškumo, dažnai reikalinga kontrolė arba vadovavimas kitiems,

— 4 lygis: sudėtingo techninio arba profesinio darbo veiklos krypčių įvairiose srityse plataus masto kompetencija. Gan didelis asmeninės atsakomybės laipsnis ir savarankiškumas. Dažnai reikia imtis atsakomybės už kitų darbą ir paskirstyti išteklius.

Vokietijoje:

tokie reglamentuojami kursai:

— Siekiant įgyti techninio padėjėjo („technische(r) Assistent(in)“), prekybos padėjėjo („kaufmännische(r) Assistent(in)“) profesijų, socialinių profesijų („soziale Berufe“) ir valstybės atestuoto kvėpavimo ir dikcijos instruktoriaus specialybes („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)“) reikia baigti ne trumpesnius kaip 13 metų reglamentuotus kursus, susidedančius iš vidurinio lavinimo kurso („mittlerer Bildungsabschluss“) ir:

  i) ne trumpesnio kaip trejų metų [1] studijos profesinio mokymo specializuotoje mokykloje („Fachschule“), kurią baigiant laikomas egzaminas, ir, kai taikoma, papildomai vienerių arba dvejų metų specializacijos kursų, kuriuos baigiant taip pat laikomas egzaminas, arba

  ii) ne trumpesnio kaip dvejų su puse metų mokymo specializuotoje mokykloje („Fachschule“), kurią baigiant laikomas egzaminas, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo patirties arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių praktikos patvirtintoje įmonėje, arba

  iii) ne trumpesnio kaip dvejų su puse metų mokymo specializuotoje mokykloje („Fachschule“), kurią baigiant laikomas egzaminas, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienerių metų darbo patirties arba ne trumpesnės kaip vienerių metų praktikos patvirtintoje įmonėje;

— Siekiant įgyti valstybės atestuoto („staatlich geprüfte(r)“) techniko („Techniker(in)“), verslo ekonomisto („Betriebswirt(in)“), dizainerio („Gestalter(in)“) ir šeimos padėjėjo („Familienpfleger(in)“) specialybes, reikia baigti ne trumpesnius kaip 16 metų reglamentuotus kursus, su būtina sąlyga, kad buvo sėkmingai baigtas privalomasis mokymas arba toks pat lavinimo ar mokymo kursas (ne trumpesnis kaip devynerių metų) ir sėkmingai baigtas amatų mokyklos („Berufsschule“) kursas, ne trumpesnis kaip trejų metų ir susidedantis iš dvejų metų darbo patirties ir ne trumpesnio kaip dvejų metų trukmės mokymo ir lavinimo dieniniame skyriuje arba tokios pat trukmės mokymo ir lavinimo vakariniame ar neakivaizdiniame skyriuje.

[1] Mažiausia trukmė gali būti sumažinta nuo trejų iki dvejų metų, jeigu asmuo yra pasirengęs stoti į universitetą („Abitur“), t.y. anksčiau lavinęsis ir mokęsis trylika metų, arba pasirengęs stoti į „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), t. y. anksčiau lavinęsis ir mokęsis 12 metų.

▼B

— Reglamentuoti kursai ir reglamentuotas kvalifikacijos kėlimas, neatsitraukiant nuo darbo, kursuose, ne trumpesniuose kaip 15 metų, su būtina sąlyga, kad apskritai buvo sėkmingai baigtas privalomasis mokymas (ne trumpesnis kaip devynerių metų) ir profesinis mokymas (paprastai trejų metų), paprastai susidedantis iš ne trumpesnės kaip dvejų metų darbo patirties (dažniausiai trejų metų) ir kvalifikacinio egzamino. Tai paprastai yra mokymo kursas, kuris sutampa su darbo patirtimi (ne trumpesnis kaip 1 000 valandų) arba lankomas dieniniame skyriuje (bent metus).

Vokietijos valdžios institucijos išsiunčia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms šiame priede apibūdintų mokymo kursų sąrašą.

Nyderlanduose:

▼M2

Reglamentuoti mokymo kursai, atitinkantys 3 arba 4 centrinio profesinio lavinimo registro, sukurto švietimo ir profesinio lavinimo įstatymu, lygius arba anksčiau nustatyti mokymo kursai, atitinkantys pirmiau minėtus kvalifikacijos lygius.

Kvalifikacijos struktūroje 3 ir 4 lygiai apibrėžiami taip:

— 3 lygis: Atsakomybė už standartizuotų procedūrų taikymą ir jų derinimą. Procedūrų derinimas arba nustatymas atsižvelgiant į veiklos organizavimą arba pasirengimą darbui. Gebėjimas įrodyti kolegoms savo kompetenciją verstis atitinkamu amatu (ne hierarchinis ryšys). Hierarchinė atsakomybė už kitų darbuotojų atliekamų standartizuotų arba automatizuotų rutininių procedūrų kontrolę ir priežiūrą. Tai daugiausia susiję su profesinėmis žiniomis ir kompetencija.

— 4 lygis: Atsakomybė už paskirtų užduočių vykdymą bei naujų procedūrų nustatymą arba derinimą. Gebėjimas įrodyti kolegoms savo kompetenciją verstis atitinkamu amatu (ne hierarchinis ryšys). Aiškiai nustatyta hierarchinė atsakomybė už planavimą ir (arba) administravimą ir (arba) viso gamybos ciklo organizavimą ir parengimą. Tai daugiausia susiję su specializuotomis ir(arba) nuo profesijos nepriklausomomis žiniomis ir kompetencija.

Abu lygiai atitinka reglamentuojamus mokymo kursus, kurių bendra trukmė ne mažesnė nei 15 metų, su būtina sąlyga, kad buvo sėkmingai baigtas aštuonerių metų pagrindinio ugdymo kursas, be jo, dar ketveri metai vidutinio sunkumo parengiamojo profesinio lavinimo („VMBO“). Taip pat privaloma baigti ne trumpesnį kaip trejų metų 3 arba 4 lygio mokymo kursą vidutinio sunkumo profesinio mokymo kolegijoje („MBO“) ir baigiant išlaikyti egzaminą. (Profesinio mokymo trukmė gali būti sumažinta nuo 3 metų iki 2 metų, jei atitinamas asmuo yra baigęs mokymo kursą, suteikiantį teisę į universitetinį mokslą (14 metų mokymo kursas)) arba aukštąjį profesinį mokymą (13 metų mokymo kursas).

Nyderlandų institucijos siunčia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms šiame priede nurodytų mokymo kursų sąrašą.

▼B

Austrijoje:

— Kursai aukštesniosiose profesinėse mokyklose („Berufsbildende Höhere Schulen“) ir aukštesniojo žemės ūkio ir miškininkystės lavinimo įstaigose („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten“), įskaitant specialias grupes („einschließlich der Sonderformen“), kurių struktūrą ir lygį nustato įstatymai ir kiti teisės aktai.

  Šie kursai yra ne trumpesni kaip 13 metų, iš kurių penkeri metai yra profesinio mokymo, baigiamo laikant baigiamąjį egzaminą profesinę kompetenciją įrodančiam dokumentui gauti.

▼B

— Kursai meistrų mokyklose („Meisterschulen“), meistrų klasėse („Meisterklassen“), pramonės meistrų mokyklose („Werkmeisterschulen“) arba statybos amatų mokyklose („Bauhandwerkerschulen“), kurių struktūrą ir lygį nustato įstatymai ir kiti teisės aktai.

  Šie kursai yra ne trumpesni kaip 13 metų, susidedantys iš devynerių metų privalomojo mokymo, ne trumpesnio kaip trejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje arba bent trejų metų mokymo firmoje ir kartu profesinio mokymo mokykloje („Berufsschule“). Baigiant abiejų rūšių mokymą, laikomas egzaminas, po to papildomai reikia sėkmingai baigti bent vienerių metų mokymo kursą meistrų mokykloje („Meisterschule“), meistrų klasėse („Meisterklassen“), pramonės meistrų mokykloje („Werkmeisterschule“) arba statybos amatų mokykloje („Bauhandwerkerschule“). Daugeliu atvejų kursai yra ne trumpesni kaip 15 metų. Mokymą sudaro darbo patirties laikotarpiai, kurie būna arba prieš mokymo kursus šiose įstaigose, arba kartu lankomi kursai vakariniame arba neakivaizdiniame skyriuje (ne trumpiau kaip 960 valandų).

Austrijos valdžios institucijos išsiunčia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms šiame priede apibūdintų mokymo kursų sąrašą.

▼B

IV PRIEDAS

Veikla, susijusi su 17, 18 ir 19 straipsniuose minėtomis profesinės patirties kategorijomis

I sąrašas

Pagrindinės grupės, apibūdintos Direktyva 64/427/EEB su pakeitimais, padarytais Direktyva 69/77/EEC ir Direktyvomis 68/366/EEB bei 82/489/EEB

1

Direktyva 64/427/EEB

(liberalizavimo Direktyva: 64/429/EEB)

NICE nomenklatūra (atitinka ISIC pagrindines grupes 23-40)

Pagrindinė grupė	23	tekstilės pramonė
	232	tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas vilnoniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	233	tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas medvilniniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	234	tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas šilkiniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	235	tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas lininiams audiniams ir audiniams iš kanapių austi skirtomis mašinomis
	236	kitų tekstilės pluoštų gamyba (džiutas, tvirti plaušai ir pan.), virvės
	237	megztų ir nertų gaminių gamyba
	238	tekstilės apdaila
	239	kitų tekstilės gaminių gamyba
Pagrindinė grupė	24	avalynės, drabužių ir patalynės gamyba
	241	mašininė avalynės gamyba (išskyrus gamybą iš gumos ir veltinio)
	242	rankų darbo avalynės gamyba ir taisymas
	243	drabužių (išskyrus kailinius) gamyba
	244	čiužinių ir patalynės gamyba
	245	odos ir kailių pramonė
Pagrindinė grupė	25	medienos ir kamščių pramonė, išskyrus baldų gamybą
	251	medienos pjovimas ir pramoninis paruošimas
	252	pusfabrikačių iš medienos gamyba
	253	medinių statybinių komponentų, įskaitant medžiagą grindims, serijinė gamyba
	254	medinių dėžių gamyba
	255	kitų medinių gaminių (išskyrus baldus) gamyba
	259	dirbinių iš šiaudelių, kamščiamedžio žievės, pintinių gaminių, karklo vytelių ir rotango gamyba; šepečių gaminimas
Pagrindinė grupė	26	260 medinių baldų gamyba

▼B

Pagrindinė grupė	27	popieriaus ir popieriaus dirbinių pramonė
	271	medienos, popieriaus ir kartono pramonė
	272	popieriaus ir kartono perdirbimas ir dirbinių iš medienos gamyba
Pagrindinė grupė	28	280 spausdinimas, leidyba ir giminingos pramonės šakos
Pagrindinė grupė	29	odos pramonė
	291	odų rauginimas ir odos galutinis apdorojimas
	92	odos dirbinių gamyba
Ex pagrindinė grupė	30	guminių ir plastmasinių dirbinių pramonė, gaminiai iš dirbtinio pluošto ir krakmolo
	301	gumos ir asbesto perdirbimas
	302	plastmasių perdirbimas
	303	dirbtinio pluošto gamyba
Ex pagrindinė grupė	31	chemijos pramonė
	311	cheminių medžiagų gamyba ir tolesnis tokių medžiagų perdirbimas
	312	cheminių produktų, skirtų daugiausia pramoniniams ir žemės ūkio tikslams (įskaitant augalinės arba gyvulinės kilmės taukų ir aliejų, patenkančių į ISIC klasifikacijos 312 grupę, gamybą), specializuota gamyba
	313	cheminių produktų, daugiausia skirtų namų ūkiui arba raštinei ((išskyrus vaistinių ir farmacijos produktų gamybą (ex ISIC klasifikacijos 319 grupė))
Pagrindinė grupė	32	320 naftos pramonė
Pagrindinė grupė	33	nemetalinių mineralinių produktų pramonė
	331	gaminių iš statybinio molio gamyba
	332	stiklo ir stiklo dirbinių gamyba
	333	keraminių dirbinių, įskaitant ugniai atsparius gaminius, gamyba
	334	cemento, kalkių ir gipso gamyba
	335	statybinių medžiagų iš betono, cemento ir gipso gamyba
	339	akmens darbai ir kitų nemetalinių mineralinių dirbinių gamyba

▼B

Pagrindinė grupė	34	juodųjų ir ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
	341	geležies ir plieno gamyba (kaip nustatyta Europos anglies ir plieno bendrijos steigimo sutartyje, įskaitant bendras su plieno ir kokso darbais susijusias įmones)
	342	plieno vamzdžių gamyba
	343	vielos valcavimas, šaltasis valcavimas, šaltasis siaurų juostų valcavimas, šaltasis formavimas
	344	ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
	345	ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
Pagrindinė grupė	35	metalo dirbinių (išskyrus mašinas ir transporto įrengimus) gamyba
	351	kalimas, sunkusis štampavimas ir sunkusis presavimas
	352	antrinė transformacija ir paviršiaus apdirbimas
	353	metalinės struktūros
	354	boilerių gamyba, pramoninės tuščiavidurės įrangos gamyba
	355	instrumentų, įrankių ir gatavų metalo dirbinių gamyba (išskyrus elektrinius įrengimus)
	359	pagalbiniai mechaniniai mašinų statybos darbai
Pagrindinė grupė	36	kitų, ne elektrinių, mašinų gamyba
	361	žemės ūkio mašinų ir traktorių gamyba
	362	raštinės mašinų gamyba
	363	metalinių ir kitų mašininių įrengimų ir vidaus įrengimų ir prietaisų šiems ir kitiems jėgos įrengimams gamyba
	364	tekstilės pramonės mašinų ir jų priedų gamyba, siuvimo mašinų gamyba
	365	mašinų ir įrengimų maisto gamybos ir gėrimų pramonei, chemijos pramonei bei susijusioms pramonės šakoms gamyba
	366	mašinų ir įrengimų kasykloms, geležies ir plieno liejimo darbams bei statybos pramonei gamyba, mechaninio valdymo įrengimų gamyba
	367	perdavimo prietaisų gamyba
	368	mašinų, skirtų kitiems specifiniams pramoniniams tikslams, gamyba
	369	kitų, ne elektros, mašinų ir įrengimų gamyba

▼B

Pagrindinė grupė	37	elektros įrengimų pramonė
	371	elektros laidų ir kabelių gamyba
	372	elektros variklių, generatorių ir transformatorių, elektros srovės paskirstymo aparatūros ir kitų panašių įrengimų, skirtų elektros energijos tiekimui, gamyba
	373	elektros įrengimų, skirtų tiesioginiam komerciniam naudojimui, gamyba
	374	telekomunikacijos įrangos, skaitiklių, kitų matavimo prietaisų ir elektromedicininės įrangos gamyba
	375	elektroninės įrangos, radijo ir televizijos imtuvų audioaparatūros gamyba
	376	elektros prietaisų, skirtų naudojimui namų ūkyje, gamyba
	377	lempų ir apšvietimo įrengimų gamyba
	378	galvaninių baterijų ir akumuliatorių gamyba
	379	specialistų atliekamas elektros įrengimų taisymas, surinkimas ir instaliavimas
Ex pagrindinė grupė	38	transporto priemonių gamyba
	383	automobilių ir jų dalių gamyba
	384	automobilių, motociklų ir dviračių remontas
	385	motociklų, dviračių ir jų dalių gamyba
	389	niekur kitur nepriskirtų transporto įrengimų gamyba
Pagrindinė grupė	39	įvairiarūšės pramonės šakos
	391	tiksliųjų įrankių ir matavimo bei tikrinimo instrumentų gamyba
	392	medicinai skirtų chirurginių įrankių ir įrengimų bei ortopedinių prietaisų (išskyrus ortopedinę avalynę) gamyba
	393	fotografavimo ir optinių įrengimų gamyba
	394	rankinių ir kitų laikrodžių gamyba ir remontas
	395	juvelyriniai dirbiniai ir brangiųjų metalų gamyba
	396	muzikos instrumentų gamyba ir remontas
	397	žaidimų, žaislų, gaminių, skirtų sportui ir atletikai, gamyba
	399	kitos pramonės šakos

▼B

Pagrindinė grupė	40	statyba
	400	statyba (nespecializuota), demontavimas
	401	pastatų statyba (gyvenamųjų namų arba pan.)
	402	civilinė statyba; tiltų, kelių, geležinkelių ir pan. tiesimas
	403	instaliacijos darbai
	404	apdaila ir baigiamieji darbai

2

Direktyva 68/366/EEB

(liberalizavimo Direktyva: 68/365/EEB)

NICE nomenklatūra

Pagrindinė grupė	20A	200 gyvulinių ir augalinių riebalų bei aliejaus gamyba
	20B	maisto produktų gamyba (išskyrus gėrimų gamybą)
	201	mėsos gamyba, paruošimas ir konservavimas
	202	pieno produktų gamyba
	203	vaisių ir daržovių perdirbimas ir konservavimas
	204	žuvies ir kitų jūros produktų perdirbimas ir konservavimas
	205	grūdų malimo produktų gamyba
	206	konditerijos kepinių, įskaitant džiūvėsėlius ir sausainius, gamyba
	207	cukraus gamyba
	208	kakavos, šokolado ir cukraus saldumynų gamyba
	209	kitų, niekur nepriskirtų, maisto produktų gamyba
Pagrindinė grupė	21	gėrimų gamyba
	211	etilo alkoholio gamyba iš fermentuotų medžiagų, mielių ir spirito
	212	vyno ir kitų nesalyklinių alkoholinių gėrimų gamyba
	213	alaus ir salyklo gamyba
	214	gaiviųjų ir angliarūgštės prisotintų gėrimų gamyba
	ex 30	guminių gaminių, plastikinių medžiagų, dirbtinio bei sintetinio plaušo ir krakmolo produktų gamyba
	304	krakmolo produktų gamyba

▼B

3

Direktyva 82/489/EEB

ISIC nomenklatūra

Ex 855	kirpyklos (išskyrus pedikiūrininkų veiklą ir kosmetologų mokyklas)

II sąrašas

Direktyvų 75/368/EEB, 75/369/EEB ir 82/470/EEB pagrindinės grupės

1

Direktyva 75/368/EEB (5 straipsnio 1 dalyje minėtos veiklos rūšys)

ISIC nomenklatūra

Ex 04	žuvininkystė	
	043	vidaus vandenų žuvininkystė
Ex 38	transporto įrangos gamyba	
	381	laivų statyba ir remontas
	382	geležinkelio įrangos gamyba
	386	orlaivių (ir erdvėlaivių įrangos) gamyba
Ex 71	su transportu susijusi veikla ir kita veikla, išskyrus transportą, skirstoma į šias grupes:	
	Ex 711	miegamųjų vagonų ir vagonų-restoranų aptarnavimas; geležinkelio parko priežiūra remonto depuose; vagonų valymas
	Ex 712	miesto, priemiestinio ir tarpmiestinio keleivių transporto parko priežiūra
	Ex 713	kito keleivinio sausumos transporto (tokio kaip automobiliai, turistiniai tarpmiestiniai autobusai, automobiliai taksi) priežiūra
	Ex 714	pagalbinių transporto paslaugų sričių (tokių kaip keliai, tuneliai ir mokamo važiavimo tiltai, prekių sandėliai, automobilių stovėjimo aikštelės, autobusų ir tramvajų parkai) eksploatavimas ir priežiūra
	Ex 716	veiklos, susijusios su vidaus vandenų transportu (tokios kaip vandens kelių, uostų ir kitų vidaus vandenų transporto įrenginių eksploatavimas ir priežiūra; vilkimo ir locmano paslaugos, plūdurų įrengimas, laivų pakrovimas ir iškrovimas ir kitos panašios veiklos, tokios kaip laivų gelbėjimas, buksyravimas, ir elingų eksploatacija)
73	ryšiai: pašto paslaugos ir telekomunikacijos	

▼B

Ex 85	asmeninės paslaugos	
	854	skalbyklos ir skalbimo paslaugos, sausasis cheminis valymas ir dažymas
	Ex 856	fotografijos studijos: portretinė ir komercinė fotografija, išskyrus nuotraukas leidybai
	Ex 859	niekur kitur nepriskirtos individualios paslaugos (tik pastatų priežiūra ir valymas arba aprūpinimas laikina buveine)

2

Direktyva 75/369/EEB (6 straipsnis: jeigu veiklos rūšis laikoma pramoninio arba smulkaus amato pobūdžio)

ISIC nomenklatūra

Šios kilnojamosios veiklos rūšys :

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

— verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),

— dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokiomis kilnojamosios veiklos rūšimis ar neminančios jo.

3

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 1 ir 3 dalys)

ISIC nomenklatūros 718 ir 720 grupės

Veiklos rūšys, kurias konkrečiai sudaro:

— pavienių ar grupinių dalykų (transporto, maitinimo, apgyvendinimo, ekskursijų ir pan.) organizavimas, siūlymas parduoti ar pardavimas tiesiogiai ar pagal užsakymą kelionėje ar laikinai apsistojus, nepaisant kelionės motyvų (2 straipsnio B dalies a punktas),

— tarpininkavimo veikla tarp įvairių transporto rūšių tiekėjų ir asmenų, persiunčiančių arba gaunančių prekes bei atliekančių įvairias kitas susijusias veiklos rūšis:

aa) savininkų vardu sudarant sutartis su transporto rangovais;

bb) pasirenkant savininkams pelningiausią transportavimo būdą, firmą ir maršrutą;

cc) tvarkant transporto panaudojimo techninius aspektus (pvz., įpakavimą, reikalingą transportavimui) bei atliekant įvairius darbus, būdingus transportui (pvz., ledo tiekimo vagonams-šaldytuvams garantavimas);

dd) užbaigiant su transportu susijusius formalumus, tokius kaip kelionės sąskaitų projektų parengimas; surenkant ir išskirstant krovinius;

ee) koordinuojant įvairias transportavimo stadijas, garantuojant tranzitą, perkrovimą ir kitas galutines operacijas;

ff) tvarkant krovinius ir vežėjus bei transporto priemones prekes persiunčiantiems arba jas gaunantiems asmenims:

— transporto išlaidų ir detalių sąskaitų patikrinimo įvertinimas,

— tam tikrų laikinų arba pastovių priemonių (derinamų su uosto vadovybe, dirbančiais laivuose smulkių prekių pardavėjais ir pan.) priėmimas laivo savininko ar jūrų transporto vežėjo vardu arba dėl jo.

(2 straipsnio A punkto a, b ir d papunkčiuose išvardytos veiklos rūšys).

▼B

III sąrašas

Direktyvos 64/222/EEB, 68/364/EEB, 68/368/EEB, 75/368/EEB, 75/369/EEB, 70/523/EEB ir 82/470/EEB

1

Direktyva 64/222/EEB

(liberalizavimo Direktyvos: 64/223/EEB ir 64/224/EEB)

1. Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos verslą, išskyrus didmeninę prekybą vaistais ir vaistiniais preparatais, nuodingomis bei patogeninėmis medžiagomis ir anglimi, veikla (ex 611 grupė).

2. Profesionali tarpininko, kuris yra vieno ar kelių asmenų įgaliotas ir jam pavesta derėtis ar sudaryti komercinius sandorius tų asmenų vardu, veikla.

3. Profesionali tarpininko, kuris, neturėdamas nurodymo nuolat tai daryti, suveda asmenis, norinčius sudaryti abipusę tiesioginę sutartį, arba tvarko jų komercinius sandorius, arba padeda juos įgyvendinti, veikla.

4. Profesionali tarpininko, kuris sudaro komercinius sandorius su kitais savo vardu, veikla.

5. Profesionali tarpininko, kuris kitų vardu dalyvauja didmeninės prekybos aukcionuose, veikla.

6. Profesionali tarpininko, užsiimančio išnešiojamąja prekyba, veikla.

7. Profesionalią veiklą vykdančio vienoje ar keliose pramonės, prekybos ar smulkaus verslo įmonėse įdarbinto tarpininko paslaugų teikimas.

2

Direktyva 68/364/EEB

(liberalizavimo Direktyva: 68/363/EEB)

Ex ISIC grupė 612:

mažmeninė prekyba

012	Žemės ūkio technikos nuoma
640	Nekilnojamasis turtas, turto nuoma
713	Automobilių, vežimų ir arklių nuoma
718	Keleivinių ir krovininių vagonų nuoma
839	Technikos nuoma komercinėms įmonėms
841	Kino teatro bilietų pardavimas ir kino filmų nuoma
842	Teatro bilietų pardavimas ir teatro įrangos nuoma
843	Valčių, dviračių, įgūdžius formuojančių žaidimų-automatų, veikiančių su monetomis, nuoma
853	Kambarių su baldais nuoma
854	Išskalbtos patalynės nuoma
859	Drabužių nuoma

▼B

3

Direktyva 68/368/EEB

(liberalizavimo Direktyva: 68/367/EEB)

ISIC nomenklatūra

ISIC ex pagrindinė 85 grupė

1. Restoranai, kavinės, smuklės ir kitos vietos, kuriose geriama ir valgoma (ISIC 852 grupė).

2. Viešbučiai, namai, kuriuose nuomojami kambariai, stovyklos ir kitos apgyvendinimo vietos (ISIC 853 grupė).

4

Direktyva 75/368/EEB (7 straipsnis)

Visos Direktyvos 75/368/EEB priede išvardytos veiklos rūšys, išskyrus šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje išvardytas veiklos rūšis (šio priedo II sąrašo, 1 punktas).

ISIC nomenklatūra

Ex 62	bankai ir kitos finansų institucijos	
	Ex 620	patentų pirkimo ir licencijavimo bendrovės
Ex 71	transportas	
	Ex 713	keleivinis transportas, išskyrus vežimą automašinomis
	Ex 719	skystų angliavandenilių ir kitų skystų cheminių produktų gabenimas vamzdynais
Ex 82	bendruomenei teikiamos paslaugos	
	827	bibliotekos, muziejai, botanikos ir zoologijos sodai
Ex 84	poilsio organizavimo paslaugos	
	843	niekur nepriskirtos poilsio ir pasilinksminimo paslaugos: — sporto veikla (sporto aikštelės, organizaciniai sporto renginiai ir kt.), išskyrus sporto instruktorių veiklą, — lenktynės (lenktyninių žirgų arklidės, lenktynių aikštės, hipodromai ir kt.), — kita poilsio ir pasilinksminimo veikla (cirkai, pramogų parkai ir kitos pramogos).
Ex 85	asmeninės paslaugos	
	Ex 851	namų ūkio paslaugos
	Ex 855	grožio salonai ir manikiūrininko paslaugos, išskyrus pedikiūrininkų ir profesionalių kosmetologų bei kirpėjų rengimo mokyklų paslaugas
	Ex 859	niekur kitur nepriskirtos individualios paslaugos, išskyrus sportą ir viduriniojo medicinos personalo masažuotojų ir kalnų vedlių paslaugas, skirstomos į šias grupes: — dezinfekcija ir kova su kenkėjais, — rūbų nuoma ir sandėliavimo įranga, — vedybų biurų ir panašios paslaugos, — astrologija, ateities spėjimas ir panašios paslaugos, — sanitarijos paslaugos ir susijusi veikla, — laidojimo paslaugos ir kapinių priežiūra, — kurjerių ir vertėjų-gidų paslaugos.

▼B

5

Direktyva 75/369/EEB (5 straipsnis)

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

— verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamomis prekėmis veikla (ex ISIC grupė 612),

— dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokiomis kilnojamosios veiklos rūšimis ar nemininčios jo.

6

Direktyva 70/523/EEB

Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos anglimi verslą, ir tarpininkų prekybos anglimi versle veikla (ex 6112 grupė, ISIC nomenklatūra)

7

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 2 dalis)

(2 straipsnio A punkto c ir e papunkčiuose, B punkto b papunktyje ir C bei D punktuose išvardytos veiklos rūšys)

Šios veiklos rūšys ypač turi apimti:

— geležinkelio transporto arba vagonų, skirtų žmonėms arba prekėms pervežti, nuomojimą,

— tarpininkavimo veiklą parduodant, perkant ar nuomojant laivus,

— emigrantų pervežimo sutarčių sudarymą bei tvarkymą ir derybas dėl tokių sutarčių,

— visų depozitoriaus vardu atiduotų saugoti daiktų ir prekių, tikrinamų arba netikrinamų muitinėje, saugomų specializuotuose arba bendros paskirties sandėliuose, baldų saugyklose, šaldyklose, pašarams skirtose vietose ir pan., atsiėmimą,

— prekių čekių už saugomus daiktus arba prekes perdavimą jų depozitoriams,

— laikinai saugomų naminių gyvulių, belaukiant jų pardavimo arba pakeliui į pardavimo vietą arba iš jos, aprūpinimą laikymo užtvarais, pašaru ir pardavimo žiedais,

— motorinių transporto priemonių patikrinimą arba techninį įvertinimą,

— prekių matavimą, svėrimą bei įvertinimą.

▼B

V PRIEDAS

Pripažinimas remiantis minimalių mokymo sąlygų koordinavimu

V.I. MEDICINOS GYDYTOJAS

5.1.1. *Oficialūs pagrindinių medicinos studijų kvalifikacijos įrodymo dokumentai*

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts/ Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		1976 m. gruodžio 20 d.
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“ по „Медицина“ и професионална квалификация „Магистър-лекар“	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		2007 m. sausio 1 d.
▼B Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		1976 m. gruodžio 20 d.

▼B

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1986 m. sausio 1 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		1976 m. gruodžio 20 d.
▼M8 Hrvatska	Diploma „doktor medicine/doktorica medicine“	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		2013 m. liepos 1 d.
▼B Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	1976 m. gruodžio 20 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	1976 m. gruodžio 20 d.
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		1976 m. gruodžio 20 d.
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1994 m. sausio 1 d.

▼B

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1986 m. sausio 1 d.
▼M1 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		2007 m. sausio 1 d.
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza		2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.

5.1.2. *Oficialūs specializuotų gydytojų kvalifikacijos įrodymo dokumentai*

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	2007 m. sausio 1 d.
▼B Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.

▼B

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976 m. gruodžio 20 d.
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1986 m. sausio 1 d.
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1976 m. gruodžio 20 d.
▼M8 Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	2013 m. liepos 1 d.
▼B Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.
Italia	Diploma di medico specialista	Università	1976 m. gruodžio 20 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	„Sertifikāts“—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	1976 m. gruodžio 20 d.
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1986 m. sausio 1 d.
▼M1 România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	2007 m. sausio 1 d.
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.

▼B

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.

▼M1

5.1.3. *Specializuotų medicinos kursų pavadinimai*

Šalis	Anesteziologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
▼M8 Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
▼M1 Ireland	Anaesthesia	Cirugía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	Kirurġija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija

▼M1

Šalis	Anesteziologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Šalis	Neurochirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique

▼M8

Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija

▼M1

Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

▼M1

Šalis	Neurochirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Šalis	Bendroji medicina (vidaus ligos) Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Oftalmologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie

▼M8

Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija

▼M1

Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

▼M1

Šalis	Otorinolaringologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai	Vaikų ligos Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
▼M8		
Hrvatska	Otorinolaringologija	Pedijatrija
▼M1		
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Šalis	Pulmonologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Urologija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie

▼M1

Šalis	Pulmonologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Urologija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
▼M8		
Hrvatska	Pulmologija	Urologija
▼M1		
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjuk-domar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Šalis	Ortopedija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Patologinė anatomija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica

▼M1

Šalis	Ortopedija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Patologinė anatomija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
▼M8		
Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
▼M1		
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Šalis	Neurologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Psichiatrija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
▼M8		
Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
▼M1		
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija

▼M1

Šalis	Neurologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Psichiatrija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Šalis	Radiologinė diagnostika Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Radioterapija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique

▼M8

Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija

▼M1

Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie

▼M1

Šalis	Radiologinė diagnostika Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Radioterapija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Šalis	Plastinė chirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Klinikinė biologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale

▼M8

Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	

▼M1

Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator

▼M1

Šalis	Plastinė chirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Klinikinė biologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirugía plástica	

Šalis	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Biochemija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		

▼M8

Hrvatska	Klinička mikrobiologija	

▼M1

Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi

▼M1

Šalis	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Biochemija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Šalis	Imunologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
▼M8 Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
▼M1 Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta 27 straipsnio 3 dalyje:
(*) 1983 m. sausio 1 d.

▼M1

Šalis	Vaikų chirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/ Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire

▼M8

Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija

▼M1

Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurġija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Dates of repeal within the meaning of Article 27(3):
(*) 1 January 1983

Šalis	Kardiologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Gastroenterologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie

▼M1

Šalis	Kardiologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Gastroenterologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
▼M8		
Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
▼M1		
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Šalis	Reumatologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Bendroji hematologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία

▼M1

Šalis	Reumatologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Bendroji hematologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
▼M8 Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
▼M1 Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Šalis	Endokrinologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai	Fizioterapija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
▼M8 Hrvatska	Endokrinologija i dijabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
▼M1 Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione

▼M1

Šalis	Endokrinologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai	Fizioterapija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Šalis	Neuropsichiatrija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Dermatovenereologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
▼M8 Hrvatska		Dermatologija i venerologija
▼M1 Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie

▼M1

Šalis	Neuropsichiatrija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Dermatovenereologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta 27 straipsnio 3 dalyje:
(*) 1987 m. rugpjūčio 1 d., išskyrus asmenis, baigusius mokymytis iki tos datos
(**) 1971 m. gruodžio 31 d.
(***) 1999 m. spalio 31 d.
(****) baigus mokymus, prasidėjusius po 1982 m. kovo 5 d., kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai nebeįteikiami
(*****) 1984 m. liepos 9 d.

Šalis	Radiologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie

▼M8

Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija

▼M1

Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria

▼M1

Šalis	Radiologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta 27 straipsnio 3 dalyje:
(*) 1971 m. gruodžio 3 d.
(**) 1993 m. spalio 31 d.
(***) baigus mokymus, prasidėjusius po 1982 m. kovo 5 d., kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai nebeįteikiami
(****) 1984 m. liepos 8 d.

Šalis	Geriatrija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Inkstų ligos Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie

▼M8

Hrvatska		Nefrologija

▼M1

Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		

▼M1

Šalis	Geriatrija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Inkstų ligos Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Šalis	Užkrečiamosios ligos Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Socialinė medicina Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale

▼M8

Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina

▼M1

Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo

▼M1

Šalis	Užkrečiamosios ligos Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Socialinė medicina Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Šalis	Farmakologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Darbo medicina Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική thς Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail

▼M8

Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa

▼M1

Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

▼M1

Šalis	Alergologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai	Branduolinė medicina Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
▼M8 Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
▼M1 Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Šalis	Veido ir žandikaulių chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	

▼M1

Šalis	Veido ir žandikaulių chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
▼M8 Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija
▼M1 Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Šalis	Biologinė hematologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
▼M8 Hrvatska	
▼M1 Ireland	
Italia	
Κύπρος	

▼M1

Šalis	Biologinė hematologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Panaikinimo pagal 27 straipsnio 3 dalį datos:
(*) 1983 m. sausio 1 d., išskyrus, jei asmenys pradėjo mokytis prieš šią datą ir baigė iki 1988 m. pabaigos

Šalis	Stomatologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai	Dermatologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
▼M8 Hrvatska		
▼M1 Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

▼M1

Šalis	Stomatologija Minimali mokymosi trukmė: 3 metai	Dermatologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Panaikinimo pagal 27 straipsnio 3 dalį datos:
(*) 1994 m. gruodžio 31 d.

Šalis	Venerologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Tropinė medicina Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		

▼M8

Hrvatska		

▼M1

Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu

▼M1

Šalis	Venerologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Tropinė medicina Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Šalis	Gastroenterologinė chirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Skubioji medicina Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
▼M8 Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
▼M1 Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgenţă
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína

▼M1

Šalis	Gastroenterologinė chirurgija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Skubioji medicina Minimali mokymosi trukmė: 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta 27 straipsnio 3 dalyje:
(*) 1983 m. sausio 1 d.

Šalis	Klininkinė neurofiziologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (pagrindinės medicinos ir stomatologijos studijos) ([1]) Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiologia clínica	
France		

▼M8

Hrvatska		

▼M1

Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

▼M1

Šalis	Klininkinė neurofiziologija Minimali mokymosi trukmė: 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (pagrindinės medicinos ir stomatologijos studijos) (1) Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Studijoms, po kurių įteikiami oficialūs dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgo kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai (pagrindinis medicinos ir stomatologijos kursas) numatoma sąlyga, kad yra baigtos ir pripažintos pagrindinės medicinos studijos (24 straipsnis) ir pagrindinės stomatologijos studijos (34 straipsnis).

▼M6

Šalis	Chemoterapinė onkologija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Genetika Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Oncologie médicale/ Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
España		
France	Oncologie	Génétique médicale
▼M8 Hrvatska		
▼M6 Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Interna onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetica

▼M6

Šalis	Chemoterapinė onkologija Minimali mokymosi trukmė: 5 metai	Genetika Minimali mokymosi trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

▼B

5.1.4. *Oficialūs šeimos gydytojų kvalifikacijos įrodymo dokumentai*

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	2007 m. sausio 1 d.
▼B			
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	1994 m. gruodžio 31 d.
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	1994 m. gruodžio 31 d.
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994 m. gruodžio 31 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	1994 m. gruodžio 31 d.
▼M8			
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	specijalist obiteljske medicine	2013 m. liepos 1 d.
▼B			
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	1994 m. gruodžio 31 d.
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	2004 m. gegužės 1 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	1994 m. gruodžio 31 d.
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1994 m. gruodžio 31 d.
▼M1 România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	2007 m. sausio 1 d.
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	1994 m. gruodžio 31 d.
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994 m. gruodžio 31 d.
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.

V.2. BENDROSIOS PRAKTIKOS SLAUGYTOJAS

5.2.1. *Bendrosios praktikos slaugytojų rengimo programa*

Profesinis rengimas, už kurį suteikiamas oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentas, susideda iš dviejų dalių:

A. Teorinis ir techninis mokymas

a. Slauga:
- Profesijos pobūdis ir etika
- Bendrieji sveikatos ir slaugos principai
- Slaugos principai, susiję su:
  - bendrąja ir specialiąja medicina
  - bendrąja ir specialiąja chirurgija
  - vaiko priežiūra ir pediatrija
  - motinystės priežiūra
  - psichikos sveikata ir psichiatrija
  - senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija

b. Pagrindinės mokslo disciplinos:
- Anatomija ir fiziologija
- Patologija
- Bakteriologija, virusologija ir parazitologija
- Biofizika, biochemija ir radiologija
- Dietologija
- Higiena:
  - profilaktika
  - sveikatos mokymas
- Farmakologija

c. Socialiniai mokslai:
- Sociologija
- Psichologija
- Administravimo principai
- Mokymo principai
- Socialinės ir sveikatos sričių teisės aktai
- Slaugos teisiniai aspektai

B. Mokymas klinikose
- slauga, susijusi su:
  - bendrąja ir specialiąja medicina
  - bendrąja ir specialiąja chirurgija

▼B

— vaiko priežiūra ir pediatrija

— motinystės priežiūra

— psichikos sveikata ir psichiatrija

— senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija

— slaugymu namuose

Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitas disciplinas arba mokoma kartu su jomis.

Teorinis mokymas turi būti pagrindinis ir taip derinamas su mokymu klinikose, kad būtų įgyjamos atitinkamos šiame priede minimos žinios ir įgūdžiai.

5.2.2. *Bendrosios praktikos slaugytojų oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai*

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/ verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/ Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	1979 m. birželio 29 d.
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Медицинска сестра“	Университет	Медицинска сестра	2007 m. sausio 1 d.
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	2004 m. gegužės 1 d.
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetřovatel	

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	1979 m. birželio 29 d.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	1979 m. birželio 29 d.
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1986 m. sausio 1 d.
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	1979 m. birželio 29 d.
▼M8				
Hrvatska	1. Svjedodžba „medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege“ 2. Svjedodžba „prvostupnik (*baccalaureus)* sestrinstva/ prvostupnica (*baccalaurea*) sestrinstva“	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije „medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege“ 2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	1. medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege 2. prvostupnik (*baccalaureus)* sestrinstva/ prvostupnica *(baccalaurea*) sestrinstva	2013 m. liepos 1 d.
▼B				
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979 m. birželio 29 d.
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	1979 m. birželio 29 d.
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	1979 m. birželio 29 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Pielegniarka	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1986 m. sausio 1 d.
▼M1				
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	asistent medical generalist	2007 m. sausio 1 d.
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	2004 m. gegužės 1 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/ Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuolto-oppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/ Sjukskötare	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.

V.3. GYDYTOJAS ODONTOLOGAS

5.3.1. *Gydytojo odontologo studijų programa*

Į odontologijos studijų, po kurių įteikiamas oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentas, programą įtraukiami bent jau toliau išvardyti dalykai. Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitas disciplinas arba mokoma kartu su jomis.

A. Pagrindiniai dalykai

— Chemija

— Fizika

— Biologija

B. Medicinos ir biologijos bei bendrosios medicinos dalykai

— Anatomija

— Embriologija

— Histologija, įskaitant citologiją

— Fiziologija

— Biochemija (arba fiziologinė chemija)

— Patologinė anatomija

— Bendroji patologija

— Farmakologija

— Mikrobiologija

— Higiena

— Prevencinė medicina ir epidemiologija

— Radiologija

— Fizinė medicina ir reabilitacija

— Bendroji chirurgija

— Vidaus ligos, įskaitant vaikų ligas

— Otorinolaringologija

— Dermatovenerologija

— Bendroji psichologija, psichopatologija, neurologija

— Anesteziologija

C. Tiesiogiai su odontologija susiję dalykai

— Dantų protezavimas

— Odontologinės medžiagos ir įranga

— Konservatyvioji odontologija

— Prevencinė odontologija

— Nuskausminančios ir raminančios priemonės odontologijoje

— Specialioji chirurgija

— Specialioji patologija

— Klinikinė praktika

— Vaikų odontologija

— Ortodontologija

— Periodontologija

— Odontologinė radiologija

— Dantų sąkandis ir žandikaulio funkcija

— Profesijos organizavimas, etika ir teisės aktai

— Gydytojo odontologo veiklos socialiniai aspektai

▼B

5.3.2. *Gydytojo odontologo oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai*

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	1980 m. sausio 28 d.
▼M1					
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Дентална медицина“ с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	2007 m. sausio 1 d.
▼B					
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství ►C2 (doktor zubního lékařství, MDDr.) ◄	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	1980 m. sausio 28 d.
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	1980 m. sausio 28 d.
Eesti	Diplom hambaarsti-teaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1986 m. sausio 1 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
▼M8					
Hrvatska	Diploma „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	2013 m. liepos 1 d.
▼B					
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	1980 m. sausio 28 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts“ — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	1980 m. sausio 28 d.
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	2004 m. gegužės 1 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1986 m. sausio 1 d.
▼M1 România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	2003 m. spalio 1 d.
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva“ („MDDr.“)	— Vysoká škola		Zubný lekár	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/ Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/ Tandläkare	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.

5.3.3. *Gydytojų adontologų specialistų oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai*

Ortodontija			
Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/ Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/ Minister bevoegd voor Volksgezondheid	2005 m. sausio 27 d.

▼B

Ortodontija			
Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Atskaitos data
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1980 m. sausio 28 d.
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	2005 m. gegužės 21 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	„Sertifikāts“— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

▼B

Burnos chirurgija			
Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Atskaitos data
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	2003 m. sausio 1 d.
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	2005 m. gegužės 21 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

▼B

V.4. VETERINARIJOS GYDYTOJAS

5.4.1. *Veterinarijos gydytojų studijų programa*

Studijų, kurias baigus išduodamas veterinarijos gydytojo oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentas, programą sudaro bent jau toliau išvardyti dalykai.

Vienas ar keli šie dalykai gali būti dėstomi kaip kitų kursų dalis arba kartu su kitais kursais.

A. Pagrindiniai dalykai

- — Fizika
- — Chemija
- — Gyvūnų biologija
- — Augalų biologija
- — Biomatematika

B. Specifiniai dalykai

a. Pagrindiniai mokslai:

- — Anatomija (įskaitant histologiją ir embriologiją)
- — Fiziologija
- — Biochemija
- — Genetika
- — Farmakologija
- — Farmacija
- — Toksikologija
- — Mikrobiologija
- — Imunologija
- — Epidemiologija
- — Profesinė etika

b. Klinikiniai mokslai:

- — Akušerija
- — Patologija (įskaitant patologinę anatomiją)
- — Parazitologija
- — Klinikinė medicina ir chirurgija (įskaitant anesteziologiją)
- — Paskaitos apie įvairių naminių gyvūnų, paukščių ir kitų gyvūnų rūšių ligas
- — Profilaktinė medicina
- — Radiologija
- — Dauginimasis ir dauginimosi sutrikimai
- — Valstybinė veterinarija ir visuomenės sveikata
- — Veterinarijos teisės aktai ir teismo medicina
- — Terapija
- — Propedeutika

c. Gyvūnų auginimas

- — Gyvūnų auginimas
- — Gyvūnų šėrimas
- — Agronomija
- — Kaimo ekonomika
- — Gyvulininkystė
- — Veterinarinė higiena
- — Gyvūnų etologija ir apsauga

d. Maisto higiena

- — Gyvūninių maisto produktų ar gyvūninės kilmės maisto produktų tikrinimas ir kontrolė
- — Maisto higiena ir technologija
- — Praktinis darbas (įskaitant praktinį darbą vietose, kur skerdžiami gyvūnai ir gaminami maisto produktai)

Praktinis mokymasis gali vykti tam tikrą mokymosi laikotarpį, jei tai dieninės studijos, kurias tiesiogiai kontroliuoja kompetentinga institucija, ir jų trukmė neviršija šešių mėnesių per visą penkerių metų studijų laikotarpį.

Teorinio ir praktinio mokymosi paskirstymas įvairių dalykų grupėse gretinamas ir derinamas taip, kad būtų tinkamu būdų įgyjamos žinios ir patirtis, kurios padėtų veterinarijos gydytojams atitinkamai vykdyti visas savo pareigas.

5.4.2. *Veterinarijos gydytojų oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai*

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/ Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1980 m. gruodžio 21 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Atskaitos data
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина — Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		2007 m. sausio 1 d.
▼B				
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		1980 m. gruodžio 21 d.
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis ►C2 des Dritten Abschnitts ◄ der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		1980 m. gruodžio 21 d.
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1986 m. sausio 1 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			1980 m. gruodžio 21 d.
▼M8				
Hrvatska	Diploma „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		2013 m. liepos 1 d.
▼B				
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			1980 m. gruodžio 21 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Atskaitos data
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1985 m. sausio 1 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		1980 m. gruodžio 21 d.
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse-nijkundig examen			1980 m. gruodžio 21 d.
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1986 m. sausio 1 d.
▼M1				
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		2007 m. sausio 1 d.
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1994 m. sausio 1 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Atskaitos data
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		1980 m. gruodžio 21 d.
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)	3. University of Cambridge		
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		

V.5. AKUŠERĖ

5.5.1. *Akušerių mokymo programa (I ir II mokymo tipai)*

Mokymo programą akušerio oficialią kvalifikaciją patvirtinančiam dokumentui gauti sudaro šios dvi dalys:

A. Teorinis ir techninis mokymas

a. Bendrieji dalykai

— Anatomijos ir fiziologijos pagrindai

— Patologijos pagrindai

— Bakteriologijos, virusologijos ir parazitologijos pagrindai

— Biofizikos, biochemijos ir radiologijos pagrindai

— Pediatrija, ypač susijusi su naujagimiais

— Higiena, švietimas sveikatos srityje, profilaktinė medicina, ankstyvoji ligų diagnostika

— Higiena, švietimas sveikatos srityje, profilaktinė medicina, ankstyvoji ligų diagnostika

— Sociologijos ir sociomedicinos pagrindai

— Farmakologijos pagrindai

— Psichologija

— Mokymo principai ir metodai

— Sveikatos ir socialiniai teisės aktai bei sveikatos apsaugos organizavimas

— Profesinė etika ir profesiniai teisės aktai

— Seksualinis auklėjimas ir šeimos planavimas

— Motinos ir vaiko teisinė apsauga

b. Akušerių veiklai būdingi dalykai

— Anatomija ir fiziologija

— Embriologija ir embriono vystymasis

— Nėštumas, vaiko gimimas ir pogimdyminis laikotarpis

— Ginekologija ir akušerinė patologija

— Pasirengimas vaiko gimimui ir tėvystei (motinystei), įskaitant psichologinius aspektus

— Pasirengimas gimdymui (įskaitant žinias ir techninės įrangos naudojimą akušerijoje)

— Nuskausminimas, anestezija ir gaivinimas

— Naujagimio fiziologija ir patologija

— Rūpinimasis naujagimiu ir jo priežiūra

— Psichologiniai ir socialiniai veiksniai

B. Praktinis ir klinikinis mokymas

Turi būti mokoma, vykdant atitinkamą priežiūrą:

— Patarimai nėščioms moterims, įskaitant ne mažiau nei 100 priešgimdyminių patikrinimų.

— Rūpinimasis ne mažiau nei 40 nėščių moterų ir jų priežiūra.

▼B

— Studento dalyvavimas, priimant ne mažiau nei 40 gimdymų; jei tai neįmanoma dėl gimdančių moterų trūkumo, šis skaičius gali būti sumažintas iki 30, jei studentas vėliau padės priimti 20 gimdymų.

— Aktyvi pagalba, dalyvaujant gimdymuose esant sėdmeninei pirmeigai. Jeigu tai neįmanoma, kadangi nebuvo gimdymų sėdmenine pirmeiga atvejų, galima imituojančios situacijos praktika.

— Patirtis taikant epiziotomiją ir užsiuvant žaizdą. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika. Užsiuvimo praktiką sudaro žaizdos po epiziotomijos ir paprasto tarpvietės plyšimo užsiuvimas. Jeigu neabejotinai reikalinga, tai gali būti atliekama imituojant situaciją.

— Rūpinimasis 40 moterų, esant rizikingam jų nėštumui, gimdymo metu arba po gimdymo, ir jų priežiūra.

— Rūpinimasis ne mažiau nei 100 moterų po gimdymo ir sveikų naujagimių bei jų priežiūra (įskaitant patikrinimus).

— Stebėjimas ir rūpinimasis naujagimiais, kuriems reikia specialaus dėmesio, įskaitant gimusius per anksti, per vėlai, per mažo svorio ir sergančius kūdikius.

— Rūpinimasis moterimis esant patologiniams atvejams ginekologijos ir akušerijos srityse.

— Susipažinimas su medicinine priežiūra bei chirurgija. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika.

Teorinis ir praktinis mokymasis (mokymo programos A dalis) paskirstomas ir derinamas su klinikiniu mokymu (tos pačios programos B dalis) taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos šiame priede išvardytos žinios ir patirtis.

Klinikinis instruktažas atliekamas, vadovaujantis kvalifikacijos kėlimo kursų neatsitraukiant nuo darbo forma, ligoninių skyriuose ar kitose kompetentingų institucijų patvirtintose sveikatos apsaugos tarnybose. Dalį tokio mokymo sudaro studenčių akušerių dalyvavimas skyrių veikloje, jeigu tokia veikla susijusi su jų mokymu. Jos mokomos su akušerių veikla susijusių pareigų.

5.5.2. *Akušerių oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai*

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/ Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/ Accoucheuse	1983 m. sausio 23 d.
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Акушерка“	Университет	Акушерка	2007 m. sausio 1 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/ porodní asistent	2004 m. gegužės 1 d.
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem		
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	1983 m. sausio 23 d.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	1983 m. sausio 23 d.
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.)	— Μαία — Μαιευτής	1983 m. sausio 23 d.
	2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ)	2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1986 m. sausio 1 d.
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	1983 m. sausio 23 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
▼M8				
Hrvatska	Svjedodžba „prvostupnik (*baccalaureus)* primaljstva/sveučilišna prvostupnica *(baccalaurea*) primaljstva“	— Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	prvostupnik *(baccalaureus)* primaljstva/prvostupnica *(baccalaurea)* primaljstva	2013 m. liepos 1 d.
▼B				
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	1983 m. sausio 23 d.
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983 m. sausio 23 d.
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas	Akušeris	2004 m. gegužės 1 d.
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	1983 m. sausio 23 d.
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	1983 m. sausio 23 d.
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognized by the competent authorities)	Położna	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1986 m. sausio 1 d.

▼M1

România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	2007 m. sausio 1 d.

▼B

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	2004 m. gegužės 1 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/ yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	1983 m. sausio 23 d.

V.6. VAISTININKAS

5.6.1. *Vaistininkų studijų planas*

— Augalų ir gyvūnų biologija

— Fizika

— Bendroji ir neorganinė chemija

— Organinė chemija

— Analitinė chemija

— Farmacinė chemija, įskaitant vaistinių preparatų analizę

— Bendroji ir taikomoji biochemija (medicininė)

— Anatomija ir fiziologija; medicinos terminologija

— Mikrobiologija

— Farmakologija ir farmakoterapija

— Vaistų technologija

— Toksikologija

— Farmakognozija

— Įstatymai ir, jei reikia, profesinė etika

Kiekvieno dėstomojo dalyko teorinio ir praktinio mokymo santykis yra toks, kad būtų skiriama pakankamai dėmesio teorijai, siekiant išlaikyti universitetinio mokymo lygį.

5.6.2. *Vaistininkų oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai*

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su diplomu	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/ Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1987 m. spalio 1 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su diplomu	Atskaitos data
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Фармация“ с професионална квалификация „Магистър-фармацевт“	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		2007 m. sausio 1 d.
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1987 m. spalio 1 d.
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1987 m. spalio 1 d.
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1987 m. spalio 1 d.
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1987 m. spalio 1 d.
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1987 m. spalio 1 d.
▼M8				
Hrvatska	Diploma „magistar farmacije/magistra farmacije“	— Farmaceutsko-biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu — Kemijsko-tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu		2013 m. liepos 1 d.
▼B				
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1993 m. lapkričio 1 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		2004 m. gegužės 1 d.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su diplomu	Atskaitos data
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1987 m. spalio 1 d.
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	►C2 Egyetem ◄		2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita' ta' Malta		2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1987 m. spalio 1 d.
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1994 m. spalio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1987 m. spalio 1 d.
▼M1				
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		2007 m. sausio 1 d.
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/ Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1994 m. spalio 1 d.
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1994 m. spalio 1 d.
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.

▼B

V.7. ARCHITEKTAS

►C2 5.7.1. *Laikantis 46 straipsnio* ◄ *pripažinti architektų oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai*

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons		1988-1989 m.
	1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988-1989 m.
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/ Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/ Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste		1988-1989 m.
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ([1]) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/ Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen		

([1]) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988-1989 m.

▼C2

España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid; — Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas; — Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia. — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada		1988/1989 1999/2000 1999/2000 1997/1998 1998/1999 1999/2000 1998/1999 1999/2000 1994/1995

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988-1989 m.
▼M8 Hrvatska				
▼B Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 — Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIAI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988-1989 m.
Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza“ — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988-1989 m.
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998-1999 m.

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003-2004 m.
▼C2	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1999/2000
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2004/2005

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988-1989 m.
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven		
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)		1998-1999 m.
	2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	2. Technische Universität Wien		
	3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		
	4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien		
	5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	5. Akademie der Bildenden Künste in Wien		
	6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		

▼B

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
▼C2 Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto		1988/1989
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/1992
▼B Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/ Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998-1999 m.
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998-1999 m.
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation.*	1988-1989 m.
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

▼B

VI PRIEDAS

Įgytos teisės, taikomos pripažįstamoms profesijoms pagal minimalių mokymo sąlygų koordinavimą

►C2 ——————— ◄ *Architektų, kurie naudojasi pagal 49 straipsnio 1 dalį įgytomis teisėmis, oficialią kvalifikaciją patvirtinantys įrodymai*

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
België/ Belgique/ Belgien	— Diplomai, kuriuos suteikė nacionalinės aukštosios architektūros mokyklos arba nacionaliniai architektūros institutai (architecte-architect) — diplomai, kuriuos suteikė Hasselt provincijos aukštoji architektūros mokykla (architect) — diplomai, kuriuos suteikė Karališkosios dailės akademijos (architecte – architect) — diplomai, kuriuos suteikė „écoles Saint-Luc“ (architecte – architect) — universiteto civilinės inžinerijos diplomai, prie kurių pridedamas architektų asociacijos išduotas profesinio mokymosi pažymėjimas, jo turėtojui suteikiantys teisę naudotis architekto profesine kvalifikacija (architecte – architect) — architektūros diplomai, kuriuos suteikė centrinės arba valstybinės architektūros egzaminų komisija (architecte – architect) — civilinės inžinerijos (architektūros) diplomai ir architektūros (inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė universitetų taikomųjų mokslų fakultetai ir Monso politechnikos fakultetas (ingénieur–architecte, ingénieur-architect)	1987-1988 m.
▼M1		
България	Diplomai, išduoti akredituotų aukštojo mokslo įstaigų ir suteikiantys šias „архитект“ (architekto), „строителен инженер“ (statybos inžinieriaus) or „инженер“ (inžinieriaus) kvalifikacijas: — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности „Урбанизъм“ и „Архитектура“ (Architektūros, statybos inžinerijos ir geodezijos universitetas — Sofija: specializacija „Urbanistika“ ir „Architektūra“ ir visos inžinerijos specializacijos šiose srityse: „конструкции на сгради и съоръжения“ (statinių ir struktūrų statyba), „пътища“ (kelių statyba), „транспорт“ (transportas), „хидротехника и водно строителство“ (hidrotechnika ir hidrokonstrukcijos), „мелиорации и др.“ (drėkinimas etc.); — technikos universitetų ir aukštojo mokslo įstaigų suteikti statybos diplomai šiose srityse: „електро- и топлотехниката“ (elektros ir šilumos technika), „съобщителна и комуникационна техника“ (telekomunikacijų technika ir technologijos), „строителни технологии“ (statybos technologijos), „приложна геодезия“ (taikomoji geodezija) ir „ландшафт и др.“ (landšaftas etc.) statybos vietoje). Norint vykdyti dizaino veiklos rūšis architektūros ir statybos srityse, prie diplomų turi būti pridedama: „придружени от удостоверение за проектантска правоспособност“ (teisinio veiksnumo dizaino srityje pažymėjimas), išduotas „Камарата на архитектите“ (Architektų rūmai) ir „Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране“ (Investicijų dizaino inžinierių rūmai), kurie suteikia teisę vykdyti veiklą investicijų dizaino srityje.	2009/2010
▼B		
Česká republika	— diplomai, kuriuos suteikė „České vysoké učení technické“ (Čekijos technikos universitetas Prahoje) fakultetai: „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství“ (Architektūros ir pastatų statybos fakultetas) (iki 1951 m.), „Fakulta architektury a pozemního stavitelství“ (Architektūros ir pastatų statybos fakultetas) (nuo 1951 m. iki 1960 m.), „Fakulta stavební“ (Civilinės inžinerijos fakultetas) (nuo 1960 m.) šiose studijų srityse: pastatų statyba ir struktūra, pastatų statyba, statyba ir architektūra, architektūra (įskaitant miestų planavimą ir žemėtvarką), civilinė statyba ir statyba pramoninei bei žemės ūkio produkcijai ar civilinės inžinerijos studijų programa pastatų statybos ir architektūros studijose,	2006-2007 m.

▼B

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
	„Fakulta architektury“ (Architektūros fakultetas) (nuo 1976 m.) šiose studijų srityse: architektūra, miestų planavimas ir žemėtvarka, ar studijų programoje: architektūra ir miestų planavimas, šiose studijų srityse: architektūra, architektūros dizaino teorija, miestų planavimas ir žemėtvarka, architektūros istorija ir istorinių paminklų rekonstrukcija ar architektūra ir pastatų statyba, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (iki 1951 m.) architektūros ir statybos srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (nuo 1951 m. iki 1956 m.) architektūros ir statybos srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoké učení technické v Brně“, by „Fakulta architektury“ (Architektūros fakultetas) (nuo 1956 m.) architektūros ir miestų planavimo srityje ar „Fakulta stavební“ (Civilinės inžinerijos fakultetas) (nuo 1956 m.) statybos studijų srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava“, „Fakulta stavební“ (Civilinės inžinerijos fakultetas) (nuo 1997 m.) konstrukcijos ir architektūros studijų srityje ar civilinės inžinerijos studijų srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Technická univerzita v Liberci“, „Fakulta architektury“ (Architektūros fakultetas) (nuo 1994 m.) architektūros ir miestų planavimo studijų programos architektūros studijų srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Akademie výtvarných umění v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūrinio dizaino studijų srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūros studijų srityje, — suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį suteikė „Česká komora architektů“, nenurodydama konkrečios srities arba pastatų statybos srityje;	
Danmark	— diplomai, kuriuos suteikė Kopenhagos ir Århus nacionalinės architektūros mokyklos (architekt) — registracijos pažymėjimas, kurį suteikė Architektūros taryba pagal 1975 m. gegužės 28 d. įstatymą Nr. 202 (registreret arkitekt) — diplomai, kuriuos suteikė Aukštosios civilinės inžinerijos mokyklos (bygningskonstruktør). Prie jų pridedamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šios direktyvos 48 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus	1987-1988 m.
Deutschland	— diplomai, kuriuos suteikė dailės institutai (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK) — diplomai, kuriuos suteikė „Technische Hochschulen“ arba technikos universitetų architektūros katedros (Architektur/Hochbau), arba universitetai tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“, „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteikiamas vėliau) — diplomai, kuriuos suteikė „Fachhochschulen“ architektūros katedros (Architektur/Hochbau) tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“, „Gesamthochschulen“ architektūros katedros (Architektur/Hochbau), o kai studijos trunka trumpiau nei ketverius metus, bet ne trumpiau nei trejus metus, prie jų pridedamas pažymėjimas, patvirtinantis ketverių metų profesinę patirtį Vokietijos Federacinėje Respublikoje. Šį pažymėjimą išduoda profesinė institucija pagal 47 straipsnio 1 dalį (Ingenieur grad. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteiktas vėliau) — diplomai (Prüfungszeugnisse), kuriuos iki 1973 m. sausio 1 d. suteikė „Ingenieurschulen“ ir „Werkkunstschulen“ architektūros katedros. Prie jų pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė oficialios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šios direktyvos 48 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus	1987-1988 m.

▼B

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (architektūros studijų diplomai, kuriuos suteikė Estijos menų akademijos Architektūros fakultetas nuo 1996 m.), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (kuriuos suteikė Talino meno universitetas 1989–1995 m.), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (kuriuos suteikė Estijos SSR valstybinis meno institutas 1951–1988 m.)	2006-2007 m.
Ελλάς	— inžinerijos (architektūros) diplomai, kuriuos suteikė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (architektūros) diplomai, kuriuos suteikė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (civilinės inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (civilinės inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (civilinės inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė Panepistimion Thrakis. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (civilinės inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė Panepistimion Patron. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą.	1987-1988 m.
España	oficiali architekto kvalifikacija (título oficial de arquitecto), kurią suteikė Švietimo ir mokslo ministerija arba universitetai	1987-1988 m.
France	— Vyriausybės suteiktas architekto diplomas, kurį iki 1959 m. išdavė Švietimo ministerija, o vėliau – Kultūros ministerija (architecte DPLG) — diplomai, kuriuos suteikė „Ecole spéciale d'architecture“ (architecte DESA) — diplomai, kuriuos nuo 1955 m. suteikė „Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg“ (buvusios „Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg“) architektūros katedra (architecte ENSAIS)	1987-1988 m.

▼M8

Hrvatska	— diplomas „magistar inženjer arhitekture i urbanizma/magistra inženjerka arhitekture i urbanizma“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — diplomas „magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture“, kurį suteikė Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu — diplomas „magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture“, kurį suteikė Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu — diplomas „diplomirani inženjer arhitekture“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — diplomas „diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture“, kurį suteikė Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu — diplomas „diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture“, kurį suteikė Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu — diplomas „diplomirani arhitektonski inženjer“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — diplomas „inženjer“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — diplomas „inženjer“, kurį suteikė Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Arhitektonski odjel Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta — diplomas „inženjer“, kurį suteikė Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Arhitektonski odsjek Tehničkog fakulteta	treti akademiniai metai po įstojimo į ES datos

▼M8

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
	— diplomas „inženjer“, kurį suteikė Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Arhitektonsko-inženjerski odjel Tehničkog fakulteta — diplomas „inženjer arhitekture“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu Visi diplomai pateikiami kartu su Kroatijos architektų rūmų (Hrvatska komora arhitekata) nario pažymėjimu, išduotu Kroatijos architektų rūmų (Zagrebas).	

▼B

Ireland	— architektūros bakalauro laipsnis, kurį Dublino universiteto koledžo architektūros absolventams suteikia Airijos nacionalinis universitetas (B Arch. (NUI)); — mokslo laipsnį suteikiantis architektūros diplomas, kurį išduoda Technologijos koledžas, Bolton gatvė, Dublinas (Dipl. Arch.) — Airijos Karališkojo architektūros instituto asociacijos pažymėjimas (ARIAI) — Airijos Karališkojo architektūros instituto narystės pažymėjimas (MRIAI)	1987-1988 m.
Italia	— „laurea in architettura“ – diplomai, kuriuos suteikia Venecijos ir Kalabrijos srities universitetai, politechnikos institutai ir architektūros institutai. Prie jų pridedamas diplomas, suteikiantis teisę jo turėtojui savarankiškai vykdyti architekto veiklą. Pastarąjį diplomą išduoda Švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai vykdyti architekto veiklą (dott. Architetto) — „laurea in ingegneria“ – pastatų statybos diplomai, kuriuos suteikia universitetai ir politechnikos institutai. Prie jų pridedamas diplomas, suteikiantis teisę jo turėtojui savarankiškai vykdyti architekto veiklą. Pastarąjį diplomą išduoda Švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai vykdyti architekto veiklą (dott. Ing. Architetto or dott. Ing. In ingegneria civile)	1987-1988 m.
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (registracijos Architektų registre pažymėjimas, kurį išdavė Kipro mokslo ir technikos rūmai (ETEK))	2006-2007 m.
Latvija	— „Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (architekto diplomas, kurį suteikė Latvijos valstybinio universiteto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas iki 1958 m., Rygos politechnikos instituto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas 1958-1991 m., Rygos technikos universiteto Architektūros fakultetas nuo 1991 ir 1992 m., ir Latvijos architektų asociacijos registracijos pažymėjimas)	2006-2007 m.
Lietuva	— inžinieriaus architekto ir (arba) architekto diplomai, kuriuos suteikė Kauno politechnikos institutas iki 1969 m., — architekto ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos suteikė Vilniaus inžinerinis statybos institutas iki 1990 m., Vilniaus technikos universitetas iki 1996 m., Vilniaus Gedimino technikos universitetas nuo 1996 m., — specialisto, baigusio architektūros kursus ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro kursus, diplomai, kuriuos suteikė LTSR Valstybinis dailės institutas iki 1990 m.; Vilniaus dailės akademija nuo 1990 m. — architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos suteikė Kauno technologijos universitetas nuo 1997 m. Visi šie diplomai pateikiami kartu su atestacinės komisijos išduodamu pažymėjimu, suteikiančiu teisę užsiimti veikla architektūros srityje (atestuotas architektas)	2006-2007 m.

▼B

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
Magyarország	— „okleveles építészmérnök“ diplomas (architektūros, architektūros magistro diplomas), kurį suteikė universitetas, — „okleveles építész tervező művész“ diplomas (architektūros ir pastatų statybos magistro diplomas), kurį suteikė universitetas	2006-2007 m.
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit diplomas, išduotas Universita' ta' Malta, kuris suteikia teisę įsiregistruoti kaip „Perit“	2006-2007 m.
Nederland	— pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas išlaikė egzaminą architekto mokslo laipsniui gauti, kurį suteikia Delftų ir Eindhoveno technikos koledžų architektūros katedros (bouwkundig ingenieur) — diplomai, kuriuos suteikė valstybės pripažintos architektūros akademijos (architect) — diplomai, kuriuos iki 1971 m. suteikė buvę architektūros koledžai (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — diplomai, kuriuos iki 1970 m. suteikė buvę arhitektūros koledžai (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — pažymėjimas, nurodantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė egzaminą, kurį organizavo „Bond van Nederlandse Architecten“ architektų taryba (Olandijos architektų ordinas, BNA) (architect) — „Stichting Instituut voor Architectuur“ („Architektūros instituto“ fondo) diplomas (IVA), išduotas baigus šio fondo organizuojamas studijas, trunkančias ilgiau nei ketverių metų minimalų laikotarpį (architect). Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė oficialios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šios direktyvos 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus. — kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. atitinkamas asmuo išlaikė „Kandidaat in de bouwkunde“ egzaminą mokslo laipsniui gauti, kurį surengė Delfto ir Eindhoveno technikos koledžai, ir ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos jis vykdė architekto veiklą, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus garantuoja, kad jis yra pakankamai kompetentingas vykdyti šią veiklą (architect) — pažymėjimas, kompetentingos institucijos išduotas tik tiems asmenims, kurie iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. sulaukė 40 metų amžiaus, patvirtinantis, kad ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos atitinkamas asmuo vykdė architekto veiklą, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus garantuoja, kad jis yra pakankamai kompetentingas vykdyti šią veiklą (architect) — septintojoje ir aštuntojoje įtraukoje minimi pažymėjimai nebeturi būti pripažįstami nuo tos dienos, kai Nyderlanduose įsigalioja įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys architekto veiklos pradėjimą ir vykdymą pagal architekto profesinę kvalifikaciją tiek, kiek pagal šias nuostatas šie pažymėjimai neleidžia pradėti tokios veiklos pagal šią profesinę kvalifikaciją	1987-1988 m.
Österreich	— Vienos ir Graco technologijos universitetų, Insbruko universiteto statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“) ir architektūros („Architektur“) fakulteto suteikti diplomai architektūros, statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“), statybos („Hochbau“) ir „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“ srityse — „Bodenkultur“ universiteto suteikti „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ studijų diplomai — Vienos universiteto Taikomojo meno kolegijos suteikti architektūros studijų diplomai — Vienos dailės akademijos suteikti architektūros studijų diplomai	1997-1998 m.

▼B

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
	— aukštesniųjų technikos kolegijų arba statybos technikos kolegijų suteikti sertifikuotų inžinierių (Ing.) diplomai su „Baumeister“ licencija, patvirtinančia ne trumpesnę kaip šešerių metų profesinę patirtį Austrijoje ir išduodama išlaikius egzaminą — Linco meninio ir pramoninio profesinio rengimo universitetinės kolegijos suteikti architektūros studijų diplomai — pagal Statybos technikų įstatymą (Ziviltechnikergesetz, BGBl. Nr. 156/1994) išduoti statybos inžinierių ar inžinierių konsultantų statybos srityje kvalifikacijos („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) pažymėjimai	
Polska	Diplomai, kuriuos suteikė šie architektūros fakultetai: — Varšuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Varšuvoje (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1948 m. vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1951 m. iki 1956 m. vardą inżynier architekt; nuo 1954 m. iki 1957 m. antros pakopos vardą inżyniera magistra architektury; nuo 1957 m. iki 1959 m. vardą inżyniera magistra architektury; nuo 1959 m. iki 1964 m.: vardą magistra inżyniera architektury; nuo 1964 m. iki 1982 m. vardą magistra inżyniera architekta; nuo 1983 m. iki 1990 m. vardą magister inżynier architekt; nuo 1991 m. vardą magistra inżyniera architekta), — Krokuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Krokuvoje (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1953 m. Kasybos ir metalurgijos universiteto Politechninis architektūros fakultetas – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury), — Vroclavo technologijos universiteto Architektūros fakultetas Vroclave (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (nuo 1949 m. iki 1964 m. vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1956 m. iki 1964 m. vardą magister inżynier architektury; nuo 1964 m. vardą magister inżynier architekt), — Silezijos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Glivice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos ir statybos fakultetas – Wydział Inżynieryjno-Budowlany vardą inżynier architekt; nuo 1961 m. iki 1969 m. Pramoninės statybos ir bendrosios inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego vardą magister inżynier architekt; nuo 1969 m. iki 1976 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury vardą magister inżynier architekt; nuo 1977 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury vardą magister inżynier architekt, nuo 1995 m. vardą inżynier architekt), — Poznanės technologijos universiteto Architektūros fakultetas Poznanėje (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inżynier architektury; nuo 1978 m. vardą magister inżynier architekt, nuo 1999 m. vardą inżynier architekt), — Gdansko technikos universiteto Architektūros fakultetas Gdanske (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1969 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury nuo 1969 m. iki 1971 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury; nuo 1971 m. iki 1981 m. Architektūros ir miestų planavimo institutas – Instytut Architektury i Urbanistyki; nuo 1981 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury), — Bialystoko technikos universiteto Architektūros fakultetas Bialystoke (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inżynier architekt (nuo 1975 m. iki 1989 m. Architektūros institutas – Instytut Architektury),	2006-2007 m.

▼B

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
	— Lodzės technikos universiteto Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas Lodzėje (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesinį architekto vardą: inžynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1973 m. iki 1993 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury, o nuo 1992 m. Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; vardą: nuo 1973 m. iki 1978 m., vardą inżynier architekt, nuo 1978 m. vardą magister inżynier architekt), — Ščecino technikos universiteto Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas Ščecine (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1948 m. iki 1954 m. Aukštosios inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inżynier architekt, nuo 1970 m. vardą magister inżynier architekt, o nuo 1998 m. vardą inżynier architekt). Prie visų šių diplomų pridedamas narystės pažymėjimas, išduodamas atitinkamo regiono architektų rūmų Lenkijoje, kuris suteikia teisę Lenkijoje užsiimti veikla architektūros srityje	
Portugal	— diplomas „diploma do curso especial de arquitectura“, kurį suteikė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos — architekto diplomas „diploma de arquitecto“, kurį suteikė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos — diplomas „diploma o curso de arquitectura“, kurį suteikė Lisabonos ir Porto aukštosios dailės mokyklos — diplomas „diploma de licenciatura em arquitectura“, kurį suteikė Lisabonos aukštoji dailės mokykla — diplomas „carta de curso de licenciatura em arquitectura“, kurį suteikė Lisabonos technikos universitetas ir Porto universitetas — civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį suteikė Lisabonos technikos universiteto Aukštojo technikos mokslo institutas (licenciatura em engenharia civil) — civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį suteikė Porto universiteto inžinerijos (de Engenharia) fakultetas (licenciatura em enegenharia civil) — civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį suteikė Koimbros universiteto Mokslų ir technologijos fakultetas (licenciatura em enegenharia civil) — civilinės inžinerijos (gamybos) universiteto diplomas, kurį suteikė Minjo universitetas (licenciatura em enegenharia civil, produção)	1987-1988 m.
▼M1 România	Universitatea de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu“ Bucureşti (Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“): — 1953—1966 m.: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti (Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“), Arhitect (Architektas); — 1967—1974 m.: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti (Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (Architektūros diplomas, specializacija — architektūra); — 1975—1977 m.: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, specializacija — architektūra); — 1978—1991 m.: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Sistematizare (Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir sistemizavimo fakultetas), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură şi Sistematizare (Architektūros diplomas, specializacija — architektūra ir sistemizavimas); — 1992—1993 m.: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură şi Urbanism (Architektūros diplomas, specializacija — architektūra ir urbanistika);	2009/2010

▼M1

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
	— 1994—1997 m.: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — 1998—1999 m.: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — Nuo 2000 m.: Universitatea de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra). Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Cluj-Napoca technikos universitetas): — 1990—1992 m.: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii (Cluj-Napoca techikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — 1993—1994 m.: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii (Cluj-Napoca techikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — 1994—1997 m.: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii (Cluj-Napoca techikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — 1998—1999 m.: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Cluj-Napoca techikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — Nuo 2000 m.: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Cluj-Napoca techikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra). Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi („Gh. Asachi“ technikos universitetas Iaşi): — 1993 m.: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură („Gh. Asachi“ technikos universitetas Iaşi, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra) — 1994—1999 m.: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură („Gh. Asachi“ technikos universitetas Iaşi, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — 2000—2003 m.: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură („Gh. Asachi“ technikos universitetas Iaşi, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — Nuo 2004 m.: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Arhitectură („Gh. Asachi“ technikos universitetas Iaşi, Architektūros fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra). Universitatea Politehnica din Timişoara (Universitetas „Politehnica“ Timişoara): — 1993—1995 m.: Universitatea Tehnică din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Timişoara technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură şi urbanism, specializarea Arhitectură generală (Architektūros diplomas, architektūros ir urbanistikos studijos, specializacija — bendroji architektūra);	

▼M1

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
	— 1995—1998 m.: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Universitetas „Politehnica“ Timişoara, Civilinės inžinerijos fakultetas), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — 1998—1999 m.: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Universitetas „Politehnica“ Timişoara, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — Nuo 2000 m.: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Universitetas „Politehnica“ Timişoara, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra). Universitatea din Oradea (Oradea universitetas): — 2002 m.: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecţia Mediului (Oradea universitetas, Aplinkos apsaugos fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra); — Nuo 2003 m.: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură şi Construcţii (Architektūros ir civilinės inžinerijos fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra). Universitatea Spiru Haret Bucureşti (Bukarešto Spiru Haret universitetas): — Nuo 2002 m.: Universitatea Spiru Haret Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Bukarešto Spiru Haret universitetas, Architektūros fakultetas), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Architektūros diplomas, architektūros studijos, specializacija — architektūra).	

▼B

Slovenija	— „Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“ (universiteto architektūros diplomas), kurį suteikė Architektūros fakultetas. Prie jo, pripažįstamo įstatymu, pridedamas kompetentingos valdžios institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę užsiimti veikla architektūros srityje, — universiteto diplomas, kurį suteikė technikos fakultetai, suteikdami „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka“ vardą. Prie jo, pripažįstamo įstatymu, pridedamas kompetentingos valdžios institucijos architektūros srityje, pažymėjimas, suteikiantis teisę užsiimti veikla architektūros srityje.	2006-2007 m.
Slovensko	— „architektūros ir pastatų statybos“ („architektúra a pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universitetas (Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1950-1952 m. (vardas: Ing.), — „architektūros“ („architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952-1960 m. (vardas: Ing. arch.), — „pastatų statybos“ („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952-1960 m. (vardas: Ing.), — „architektūros“ („architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961-1976 m. (vardas: Ing. arch.), — „pastatų statybos“ („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961-1976 m. (vardas: Ing.), — „architektūros“ („architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.), — „urbanistikos“ („urbanizmus“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.),	2006-2007 m.

▼B

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
	— „pastatų statybos“ („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 1977-1997 m. (vardas: Ing.), — „architektūros ir pastatų statybos“ („architektúra a pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 1998 m. (vardas: Ing.), — „pastatų statybos – specializacija: architektūra“ („pozemné stavby – špecializácia: architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 2000-2001 m. (vardas: Ing.), — „pastatų statybos ir architektūros“ („pozemné stavby a architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta – Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 2001 m. (vardas: Ing.), — „architektūros“ („architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Vaizduojamojo meno ir dizaino akademija (Vysoká škola výtvarných umení) Bratislavoje nuo 1969 m. (vardas: Akad. arch. iki 1990 m.; Mgr. 1990-1992 m.; Mgr. arch. 1992-1996 m.; Mgr. art. nuo 1997 m.), — „pastatų statybos“ („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį suteikė Technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Technická univerzita) Košice 1981-1991 m. (vardas: Ing.), Prie visų pridedamas: — suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos architektų rūmai (Slovenská komora architektov) Bratislavoje, nenurodydami konkrečios srities arba pastatų statybos („pozemné stavby“) ar žemėtvarkos („územné plánovanie“) srityje, — suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos civilinių inžinierių rūmai (Slovenská komora stavebných inžinierov) Bratislavoje pastatų statybos srityje („pozemné stavby“)	
Suomi/ Finland	— technologijos universitetų ir Oulu universiteto architektūros fakultetų suteikti diplomai (arkkitehti/arkitekt) — technologijos institutų suteikti diplomai (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997-1998 m.
Sverige	— Karališkojo technologijos instituto Architektūros fakulteto, Chalmerso technologijos instituto ir Lundo universiteto Technologijos instituto suteikti diplomai (arkitekt, universiteto diplomas architektūros srityje) — „Svenska Arkiteters Riksförbund“ (SAR) nario pažymėjimas, jei atitinkami asmenys yra įgiję išsilavinimą valstybėje, kurioje taikoma ši direktyva	1997-1998 m.
United Kingdom	— kvalifikacijos, suteikiamos išlaikius egzaminus: — Karališkajame Britanijos architektūros institute, — architektūros mokyklose, esančiose universitetuose, politechnikos universitetuose, koledžuose, akademijose, technologijos ir meno mokyklose, kurias nuo 1985 m. birželio 10 d. pripažino Jungtinės Karalystės architektų registracijos taryba, įtraukdama į registrą (architektas) — pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1931 m. Architektų registracijos akto 6 straipsnio 1 dalies a punktą, 6 straipsnio 1 dalies b punktą arba 6 straipsnio 1 dalies d punktą (architektas) — pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1938 m. Architektų registracijos akto 2 straipsnį (architektas)	1987-1988 m.

▼B

VII PRIEDAS

Dokumentai ir pažymėjimai, kurie gali būti reikalingi laikantis 50 straipsnio 1 dalies

1. *Dokumentai*

a) Konkretaus asmens tautybės įrodymas.

b) Konkretaus asmens profesinę kompetenciją arba oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, suteikiančių teisę verstis konkrečia profesija, ir, kai taikoma, asmens profesinę patirtį patvirtinančių dokumentų kopijos.

Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali paprašyti pareiškėją pateikti reikalingą informaciją apie jo mokymą, siekdama nustatyti, ar yra potencialių esminių skirtumų lyginant su tos valstybės mokymu, kaip nustatyta 14 straipsnyje. Jeigu pareiškėjas negali pateikti tokios informacijos, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos kreipiasi į kilmės valstybės narės kontaktinę instituciją, kompetentingą instituciją ar kitą atitinkamą instituciją.

c) 16 straipsnyje minėtais atvejais pažymėjimas apie veiklos pobūdį ir trukmę, kurį išdavė kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios užsienio pilietis atvyko, kompetentinga institucija ar įstaiga.

d) Jeigu priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija iš reglamentuojama profesija norinčių verstis asmenų reikalauja dokumentų, patvirtinančių, kad tie asmenys turi geras rekomendacijas ar yra geros reputacijos, nėra bankrutavę, jeigu priimančioji valstybė narė laikinai sustabdo arba uždraudžia tokių asmenų profesinę veiklą dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar kriminalinio nusikaltimo, ta valstybė narė, kaip pakankamą įrodymą, priima kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta užsienio pilietis, kompetentingų institucijų išduotus dokumentus dėl ta profesija jos teritorijoje norinčių verstis valstybių narių piliečių, patvirtinančius, kad pastarieji atitinka reikalavimus. Tos institucijos privalo patiekti reikiamus dokumentus per du mėnesius.

Jeigu kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta užsienio pilietis, kompetentingos institucijo neišduoda pirmojoje pastraipoje minėtų dokumentų, tokie dokumentai pakeičiami pareiškimu prisiekiant, arba valstybėse, kuriose netaikoma nuostata dėl pareiškimo prisiekiant – oficialiu pareiškimu, kurį pateikia konkretus asmuo kompetentintai teisminei arba administracinei institucijai arba tam tikrais atvejais – kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, notarui arba kvalifikuotai profesinei institucijai; tokia institucija arba notaras išduoda pažymėjimą, patvirtinantį pareiškimo prisiekiant arba oficialaus pareiškimo autentiškumą.

e) Jeigu priimančioji valstybė narė iš savo pačios piliečių, norinčių verstis reglamentuojama profesija, reikalauja pareiškėjo fizinę ar psichinę sveikatą patvirtinančio dokumento, ta valstybė narė, kaip pakankamą to patvirtinimą, priima kilmės valstybėje narėje reikalaujamą dokumentą. Jeigu kilmės valstybė narė neišduoda tokio dokumento, priimančioji valstybė priima tos valstybės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą. Tokiu atveju kilmės valstybė narė privalo išduoti reikalaujamą dokumentą per du mėnesius.

f) Jeigu priimančioji valstybė narė iš savo pačios piliečių, norinčių verstis reglamentuojama profesija, reikalauja:

— patvirtinimo apie pareiškėjo finansinę padėtį,

— patvirtinimo, kad pareiškėjas yra apdraustas nuo finansinės rizikos, susijusios su jo profesiniais įsipareigojimais, laikantis priimančioje valstybėje narėje galiojančių įstatymų ir teisės aktų dėl draudimo sąlygų ir masto,

▼B

ta valstybė narė, kaip pakankamą patvirtinimą, priima su tuo susijusius dokumentus, kuriuos išdavė kitos valstybės narės bankai ir draudimo įmonės.

2. *Pažymėjimai*

Siekdamos palengvinti šios direktyvos III antraštinės dalies III skyriaus taikymą, valstybės narės gali numatyti, kad be oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, mokymo reikalavimus atitinkantis asmuo privalo pateikti pažymėjimą iš jo kilmės valstybės narės kompetentingų insitucijų, patvirtinantį, kad šiems oficialią kvalifikaciją patvirtinantiems dokumentams taikyta ši direktyva.